

Nikos Kóyas

Αλληλογραφία 1980

ΔΩΡΕΑ

N. Kóyas

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Χρονιά εισαγωγής 2015/2016

Τελικό αριθμ. 070.44 ΚΟΓ

Αριθ. Αντ/ Βιβλ. C1

Τοποθεσία Συλλογής ΠΛ

Συνολικό ενδιαφέρον C7J

Π

070.44

ΚΟΓ

0140161823

Ηγερτοί είναι θρησκευτικοί κηρύττες
Στα λόγια που αττάτε αττάει συντηγεί!

Θάως και αλλοτε θα έχω πει και γραφτεί η ζωή είναι
πικρή. Η ζωή της όρας είναι όχι μόνο με γοη, αλλά
και σύνδεση. Για να την κότερε δείξει κόπο, χρόνο και μέσο
και ότι σιγής μέσο αλλά μέσο πορτα.

Η εξομολογία αυτή των μέσων και προποδέρων είναι ε-
κτός από δύσκολη, σημαίνει και την κατανόηση ενός μεχόλου
καταστάσεων από την ίδια την ζωή για την έρευνα και την συ-
νοψιστό των όρων και της συβόρσις των και την ευχρηστών
και την συνθέσεων.

Για να την κότερε έβει αυτών των πορταίκο χυόνο α-
πό την όλη ζωή για έρευνα και επεξεργασία. Θα προβ-
ποδέρω - πια και με έβει και αττάει αττάει να έβει πια
μέσο του χρόνου τόπος τέρτα προχόρσι για την ζωή και
την ζωή της και κυρίως θα αττάει στα σύνθετα για να
τί πρέπει να κάνουνε όλοι και για να επανοθερούσε την
ζωή στην αττάει της όβει. Όβει και να και έβει πια
τα και κύρια ζώνη την αττάει τα ανθρώπινη υπόθεση
και παρατάει να ονομαζέται την έβει για την ζωή και
την αττάει προβηήκοζων ζωής. Θα χρειαστεί έβει να και-
ρατάρει πορτα και έβει να και πορταίκοζων χωρίς αττάει πο-
ρο και ανακατέες όβει τις δυνατός της και πορταίκοζων και του πια.

Η εξομολογία αυτή και γραφτόρος έβει αναβήλεις έβει πορτα-
τη έβει ή να έβει έβει στα προβηήκοζων και έβει αττάει
πορταίκοζων έβει αττάει των πορταίκοζων και πορταίκοζων

βούλετο να υποδείξει τι πρέπει να κάνει. Έτσι επο-
 χεί να σου παραδώσει περίως πληροφορίες σχετικά με
 τις νέες αντιλήψεις και δεδομένα, που οφείλεις αρχίσει
 και αχού έχω ήδη διαφορετικά όσον αφορά με το-
 χεί που πρέπει να παίρνει κανείς υπόψη του προκειμέ-
 να να επιφέρει σωστά τη βιολογία και την πορεία που
 παίρνει η μορφωτική ζωή του ανθρώπου και τα δεδομένα
 που πρέπει να γράφει για να καθορίσει την κατεύθυνση που
 θα ακολουθήσει κάποιος και την νέα τρόπο οργάνωσης και
 συντονισμού της προσπάθειας για να πετύχει αυτό που θέ-
 νει στην πράξη της παραγωγής; μεσοφύζιο βιολογία και
 καλύτερο σε ποιότητα αποτελέσματα με μικρότερο κόστος.

Τα πιο πάνω είναι μερικά από τα πράγματα που κα-
 τά κανόνα οι καθηγητές δεν έχουν αναδραστηριοποιήσει ακόμα
 και επιπλέον η γνώση η και είναι βασική προϋπόθεση για
 οποιοδήποτε εκπαιδευτική ενέργεια και επιτυχία αν
 δεν αχού συντάσσεται και από την σωστή κατεύθυνση οι
 αντιλήψεις των καθηγών - φοιτητών, πάνω στα φορμα-
 λιστικά και ελασθεσιακά θέματα δεν μπορεί να γίνει
 τίποτα και αποτελεί να γίνει ποτέ, προς ^{την} εύχρηστη
 κατεύθυνση και άρα την προβλεπόμενη και βίβη το α-
 γιο και το άλλοτε μέλλον

Για να σου δώσω μία γεύση, για το πως είναι τα πράγ-
 ματα σήμερα για τον καθηγητή - φοιτητή σε σχέση με την
 μορφωτική του προελάση. Θα ήθελα να είναι αξιοσημ-
 νεί για να την αξιοδοκιμάσει. και είναι δυσκολότερο
 γιατί δεν ξέρω καλά είναι ανεπρόσφορο για να
 νέα δεδομένα, προς τα που να στρέψω την προοχή

και η ακριβώς πρέπει να κάνουν για να βγούν από τον φάβο κύκλο. και είναι ακόμα πιο δυσχερές γιατί δεν τους δίνεται οι ανάφορες πληροφορίες για το πώς παύει καλύτερα η τρέφω, η τεχνολογία και η κάθε επισημη χωρία. Να λοιπόν προσδιορίσει το στήριγμα, να τους επιδείξει την πρόκληση, στην οποία πρέπει να απαντήσουν με την προσοχή και την οργάνωση της εξέλιξης στη πρόκληση της επιτυχίας και των πεποιθήσεων.

Κατά την διήγηση μου άποψη για είναι τα βασικά και κύρια στήριγματα που πρέπει να γίνουν ο καλύτερος παράδειγμα - φειγής. Το πρώτο από αυτά είναι ότι η τρέφω απεργεί την βάση της καλύτερης κοινωνικής ζωής και ότι πέρα από τρέω βιοπορισμού η τρέφω πρέπει να είναι και ανωτερότερος. Χάρη στην και δω έχουμε εξαγωγή των ζώων και της - για προσωπική ευχαρίστηση. Δείτε ο ότι έβλεπε την γραμμή του πού ο τρέφω τον άνθρωπο και από την προσφορά προς την κοινωνία, να προσφέρει περισσότερο και στο κοινωνικό σύνολο, τρέφω να σπουδαίει και αυτές. και το τρίτο στήριγμα είναι ότι η αντανάκλαση κοινωνία θα βασιστεί εξαρτάται στη τρέφω και την ευθύνη. Αυτή δε θα δώσει την αντανάκλαση ευθύνη σύνολο, θα καθιερωθεί το όνειρο, την δράση, την επισημη και την τεχνολογία και τρέω αυτή θα βγει η αντανάκλαση από την προοπτική, θα γίνει στην ιστορία και θα εξουσιάζει χαρά στην γνώση την λογική και δράση και την ελπίδα στην επένδυση στην και την παραγωγή.

Η εξέλιξη αυτή προβάλλει από τα βάθη των αιώνων,

από τα εφόδια των προγόνων που γιγασόσαν και θρί-
και την έκφραση, την συνάντηση, την συνάντηση και την διήγ-
ση της νέας γενιάς.

Επειδή όμως τα παιδιά της ανήκεινται στην αρχή
της γενιά, ποτέ θα δέχονται για το καλό το δικό τους
πρώτο, θα και για το γενικό καλό να είναι από τα παι-
διά εκείνα που θα επιβάλλουν την και στο εξής
στο αυριόδοξο από όφρα που αργότερα από ότι δι-
αφέρει να γίνεται ήδη ότι μόνο προσηκεί, από προ-
παγανδιστική.

Βέβαια, ποτέ από αυτά που πρέπει πιο πάνω και
δυνατότητα των συντάκτων δεν είναι ανεξάρτητοι.
Αρκετοί άνθρωποι κυρίως ειδικά τα πρώτα και
κίηκαν για αυτά, επέζησαν την προσηκεί. Τονίσαν την
ανάγκη και την επιταγή, που έχει για το μέλλον των παι-
διών, που φοιτούν είτε σε τα νέα δεδομένα που διαφο-
ρεθούν την ιστορική κατάνη και πορνεία η εκπαιδευ-
ση είναι την ιστορική τάση.

Το πρόβλημα όμως είναι πόσο από αυτούς ενέ-
ταξαν τα μέλη της γενιάς και πόσο μπορούν
να τα αποκρηματιστούν και να τα ερηνεύσουν και
τα και κυρίως πόσο από αυτούς αποφασίσουν να το
υποδεχθούν και να κάνουν πράξη τα νέα δεδομένα.

Ας κάνουν τα μέλη της γενιάς επιταγή των
δυνατότητων και αγώνων που και προεξέχει χρονικά
κάθε φορά η ζωή. Να ενδεόμαστε διαρκώς και
υπομονετικά το παρόν με το μέλλον, και το πα-
ρόν είναι ένταση και προέχοντος για το μέλλον.

Η ζωή καθώς θα καταλάβετε δεν είναι μόνο ύπαιρος και
 μην πόδες. Είναι πράξη, είναι επιλογή και κυρίως είναι
 ζωή. Η ζωή στην συνήθεια και σε άλλο βιολόγιο, είναι
 πολύ μικρή σε σχέση με τις ζωτικές και τους πόδες
 του ανθρώπου για δράση και ζωή. Και ενώ η ζωή είναι
 μικρή σε μέγεθος η ζωή της είναι πολύ μεγάλη και για να
 τη περάσετε απαιτείται κόπος και χρόνος καδής και να
 απαιτηθεί μέσα για να υπερβείτε εαυτόν.

Όπως θα διαπιστώσει η δυστυχία του ανθρώπου γίνεται
 δεν προέρχεται μόνο από το γεγονός ότι το μέγεθος
 της ζωής σε χρόνο είναι μικρή, αλλά και από το
 γεγονός ότι δεν έχει σωστά και στη διάρκεια. Αν υπερ-
 βάλει στη ζωή είναι στην ζωή.

Όσον αφορά τους φόβους, που δεν υπερβείτε οι άνθρω-
 ποι στη ζωή είναι πολλοί και διάφοροι: Είναι φόβοι κοι-
 νωνικοί, πολιτικοί, οικονομικοί, εκπαιδευτικοί. Αν θα
 ήμουν ανώτατος. Αρχίζω διαστροφή επιγραμματική
 τις βασικές και κυρίως επιζητώ τον και αυτός με τη
 βούληση να καθορίσω το μέγεθος και τη ποι-
 ότητα της ζωής του ανθρώπου σήμερα και τις σχέσεις
 τους ανάμεσα τους.

Και αν αρχίσετε από τον κοινωνικό: Καθοριστι-
 κός παραχόντων στη περίπτωση αυτή είναι το καθεστώς
 της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.

Πολιτικοί: Μια ολιγαρχία κάνει τις επιλογές και
 παίρνει όφελος με αποφάσεις για όφελος και για όφελος.

Οικονομικοί: Κατά κύριο λόγο η άνοδος μαζανική δι-
 κλωπών και υποχρεώσεων στη κοινωνία και από τα κοινά.

εξπολιτιστικοί. Η αλήθεια της φόρμωσης και της δια-
κόσμησης γενικά, που και αυτή με την βεβαιότητα της έχει σαν
αποτέλεσμα την άγνοια της ψυχής και της τέχνης της ζωής.

Αυτοί οι τέσσερες βασικοί, κύριοι και αποφασιστικοί πό-
θοι, θα και ποθοί άλλοι που δεν είναι του παρόντος, που
έχουν σαν βάση και αφετηρία αυτήν, είναι που όχι απλώς
δω επιτρέπουν στον άνθρωπο να ευφραίνεται στη ζωή, αλ-
λά αφού και σταθερά της αγκαλιάζει καθε σφαιρίδα, καθε
και ευτυχία.

Ην εξουσιοδοτεί και τρεις πρώτες φορές, που για να
πληρωθεί να πρέπει να γίνει κοινωνική αφοσίωση του κυβερ-
νήτη ευαγήματος, ο δεύτερος αν την επιθυμία μπορεί να
είναι η πορεία όχι βέβαια να σταθεί να παύσει αλλά μέσω της
κόσμισης να αποβίβει καμώσι την τραχύτητα και να προ-
χέσει λίγο από το Νέκταρ της ζωής.

Η ζωή για να κερδιστείτε πάλι αυτούς με την φόρμω-
ση, κομψότητα με την δεινότητα. και διατάξει στη φόρ-
μωση επιθυμεί σχέδιο, πρόγραμμα, χρονολογία, διαγράμμιση.
Ζητούνται ευέλικτα και ευνοϊκά στη δράση.

Η ζωή είναι σχετική ατέλει. Έτσι είναι η ζωο-
λογία η ζωή. Η τεχνολογία είναι υπερβολή και η ζωή
δεν είναι ποτέ έτσι. Η ζωή είναι φόρμωση και βελ-
τιχή και η τέχνη της ζωής δεν επιτρέπεται, αλλά δη-
μιουργεί δικά της καθε φορά προυντα σχέδια και
εργασία. Δείνει καθε φορά νέα πορεία, ανακαλύπτει
παραχέτο. Η ζωή δεν επιτρέπει αριστοποίηση. Δεν επιδε-
χτεί αλλά αποζητά. Το κακό είναι ότι ποτέ τις φορές η α-
ποζητητική παραμένει το ουσιώδες. Αυτό που ο άνθρωπος

παρατηρήσει και εξαργύσει τα έργα της ζωής. Και ε-
γω αγαπήσα, είμαι δια τη ζωή οντως παρατηρήσει και
από τον τρόπο και το πρίσμα που θα τη δεις και θα ανα-
δεις έστω και θα εφαρμόσει ποτέ. Τα πάντα.

Αυτός που θα ανακαλύψει κάποια ζέση, θέλει και θα πο-
ρείται να διατηρείται τον έρωτα και τις προϋποθέσεις
αυτές που θα τον επιτρέψουν να ευφρανθεί έστω και.
Ακόμα ζέσει πως κάθε αλήθεια είναι αυθόρμητη
και ενώ ως αυθόρμητο κρίνεται ή κρίνεται
ή αξία της. Γι' αυτό αν δούμε αυθόρμητο το φάντασμα
και αυθόρμητο κάθε φορά είναι το φάντασμα. και
το φάντασμα ως αυθόρμητο περίπτωση είναι η
ψεύδα. Νο χορεύει τη κάθε φορά, τη κάθε ώρα, τη
κάθε στιγμή.

Γι' αυτό το παύουμε όπως αυτό πρέπει πρώτα να ζή-
σουμε μαζί και να ανακαλύψουμε τα συστατικά τους
και ενδεσμών και αυθόρμητων τη ζωή και να συνεχίσω
να έχουμε ελαστικότητα τα μέτρα και κυρίως να ζούμε
να μπορούμε να ζούμε έστω, που να μην αφήσουμε να χα-
θεί από ένα χάσμα να διασποράνται.

Αυτός που θέλει να γίνει όπως και ποτέ πρέπει
να κάνει τη ζωή να ζήσει, να αυθόρμητος και να
ενδεσμών με το παραπάνω. Νο χορεύει τα αυτά
που κάθε φορά έχει. Νο παρανομάζει και να καθί-
σει τον έρωτα ως προς τη φαντασία, το φάντασμα και
το ωραίο.

Η ζωή αγαπήσα, είναι ένας ποσειδώνος, σύνδεσμος
και ποσειδώνος τυχάνιατος. Τόσο στην ένδρα

από το έργο και από περιπέτεια. Έχει άπειρες ηρω-
ές, τορφόρ και ευδαιμόνεια και η κάθε μία από αυτές
έχει τα υπέρ και τα κάτω. Τα δεικνά και τα αφηρικά.

Το ίδιο ενδιαφέρει την τορφή και το περισκεύει
είναι και τα προβλήματα που έχει να λύσει. Και καδώς
ξέρει δεν είναι τα μεγάλα προβλήματα που κυριό-
νουν και ποζή. Περίεργα και ράβω και από ρο-
ύων τα τίτλα, τα ποζή τίτλα. Αυτά που σε βρίζουν
τη γαβισήτα σε τα δείχνει λίανω συταίας, όπως
πχ. για καρδέζ, ένα μεγάλο μωζόχα, ένα άσπρα χα-
ρμό, ενός τορφόρ, τις καρδίζες απη. Και γίνεται
αυτό γιατί τα μεγάλα, όπως να βρούτε ευπορό για
όλη την ζωή, να αγοράσετε βίβλι κη. Είναι υπέρ
και ενόρματα που θα τα κάνετε για δύο ή τρεις το πο-
ζή τορφή βόρσληρη τη ζωή και. Ένώ τα τίτλα τα λί-
ντα συταίας» έχω, όχι μόνο καδωτέρωρη, αλλά
πολλά από αυτά επαναστατώντας ποζή τορφή τη ζωή.
Αυτά με την καδωτέρωρη που έχω αν δεν ξέρει κανείς
τη ζωή να τα χειρίζεται σωστά και το γίνεται, κα-
τέχων τη ζωή με κόπο άσπρα, της βόρσλη τη σφο-
γία, της βόρσλην τη χαρά. Και επειδή είμαι γυναίκα
θαρ έφο αν υποδών αν τα ξέρεις σου τα δείχνω.

Η γυναίκα πρέπει να είναι δυναμική, ιδιότυπο κα-
δώς είναι πράγμα, διαφορετικό από τον Άνδρα και ε-
ξωτερικά και εσωτερικά, θα είναι να γίνει αν-
δρικός χαρακτήρας και οδοφάγος.

Η γυναίκα μόνο αναζητείται και ελευθερωτική
να βριάνεται αν είναι της και αν γόγγυ τη μόνο ε-

εξυδαση από τα κοινωνικά δεικτά και τα ταίρια μπορεί να είναι βωβή, σαν μητέρα και σαν νοτίστη, τα και σαν κοινωνικός παράγοντας που δραστηρι είναι. Γι αυτό και πρέπει να παύσει, να αχωρεί και κυρίως να τρυφωθεί και να τρυφωθεί πολύ και βωβή για να μπορεί να βγει από τη κοινωνία της ανιδιοτέλει, τη καταπίεση και τη προκατάληψη.

Άνδρας που προταχίζεται δεν είναι εξυδατος. Και η γυναίκα που προταχίζεται νομικά, οικονομικά και κοινωνικά δεν είναι εξυδατη. Αν όμως προταχίσει και η ηθική τη προταχίσει, οι προκατακχυτικές φήμες, οι ψέδοι και προαιώνες προκαταλήψεις που έχουν αραβεί πάνω της θα γίνουν οφθαλμοί το οικοδόμημα της ελπίτης.

Ευθύνει και στην περίπτωση της γυναίκας ότι ευθύνει το μικρό και ανήλικό χέρι τη γενική της κατάσταση. Και για τον ανήλικό αγόρι υπάρχει ένας συγκεκριμένος χρόνος προταχίσεως που κάποια ευχευεμένη ευχή πρέπει να γίνει. Για την γυναίκα, όχι μόνο δεν πρέπει να, αλλά παραμένει μέχρι τα βαθύτατα της γερήτατα και μετά θάνατο αιώνα τα βάτα της παράδοσης.

Μόνο και όταν ανακαίσει να αποχτήσει από αυτήν την προταχίση-ελπίση- τότε και μόνο τότε θα γίνει εξυδατη. Για να γίνει αυτό όπως πρέπει να γίνει ορισμένες διευθετήσεις. Να ξεβολεύω ορισμένα ευχευεμένα γεγονότα. Να διατυπώνονται οι προϋποθέσεις εκείνες, που θα επέτρεπαν στην γυναίκα να γνωρίσει ποιήσε πρώτα την ελπίση και το μέγεθος της αβυσσός. Να προσδιορίσει τα αιτία που την οδηγούν ο αιώνας και να γνωρίσει να πάρει το αντίβιοτα

μέτρα, που δε της επιτρέπουν να έχει από αυτήν την πράξη-
τη πράξηική δέση που βρίσκεται αυτός γύρω.

Ναί γύρω από η γυναίκα, οι γυναίκες και οι γυναίκες
σαν ανεξάρτητη είναι εξ' 1600 εξαρτημένη και πράξη η δέση της
όσο ήταν και πριν 100-200 χρόνια ή πάσαν αν δέσει να εί-
νε ανακατασκευάει στην κρίση, γύρω με ορισμένους φαντα-
σμούς π.ο εξαρτημένη, γιατί τότε παρά τη εξάρτηση, δεν εί-
χε γυρνάει εξ' αφοκλήρου την χαρά της λειτουργίας όπως
γύρω.

Τότε μπορεί να της έπαιρναν το αποτέλεσμα της δυνά-
μεις. Στη της παίρνει όπως και την ίδια τη χαρά της λειτουργίας
όπως γίνεται γύρω. Έτσι, ένας από το αποτέλεσμα της
δυναμίας, οι διάφοροι βιοτήκανοι της έχουν επέχει και την
χαρά της δυνάμεις. Την έφεταν, την φέρει την τόνη
χαρά που έχει ο άνθρωπος. Την χαρά της λειτουργίας.
και είναι η τόνη χαρά γιατί μέσω αυτής βγήκε από το βί-
βιο να ζώ και έζησε αυτόν τον υγιή και την ευτυχία-ε-
πιστημονικό-κόσμο, μέσω των οποίων σαν άνθρωπος βί-
βει, από αυτή σαν γυναίκα-άνθρωπος. όχι μόνο φέρ-
νει από αυτή και καταδυναστεύεται.

Αυτή όπως η βασιλεία η φησίζει και καταδυναστεύει, που
της έχει γίνει είναι η γενεαλογία και η ευτυχία της γυναίκας
όπως η προηγούμενη και ευτυχία η ευτυχία η ευ-
τυχία. κάρβανο. αυτός, περφόρεται και η ευ-
τυχία της στην πρώτη ευτυχία η ευτυχία η ευ-
τυχία που άρχισε στη 1022 και 1920 και το αντίστοιχο, που αυ-
τή καταβάσει στην πρώτη κοινωνική επανάσταση. η επανά-
σταση που λαί το έζησε το 1917 το περφόρεται τον άσφα της

ψυχή από την περιουσία που είναι καλύτερη στην εργασία. Στην δώ-
δεση της δώδεκα κοινωνική επανάσταση, ό,τι είναι από την πρώτη,
που την πήραν από την εργασία και την πήγε στην περιουσία.

Όπως κάθε επανάσταση ανεξαρτήτως από το έθνος φέρνει
 μαζί της θετικά και αρνητικά στοιχεία. Έτσι και αυτή που ήταν
 η πρώτη της κοινωνική επανάσταση είχε τα θετικά της και
 τα ίδια τα λάτρευα και τα έζητα. Παρόλο που όμως είχε και αρνητι-
 κή. Το πρώτο έργο κύριο και βασικό αρνητικό που έφερε
 μαζί της η επανάσταση αυτή ήταν να μετακινήσει τον Άξονα της
 ψυχής από την εργασία που ήταν πριν, στην περιουσία. Το δεύτε-
 ρο εξ ίσου έργο είναι ότι στρέφει τη ψυχή από την καρδιά
 της δικαιοσύνης από την ανηθικιστική ηθικότητα των ανδρώ-
 νων και κυρίως από την γυναίκα.

Στα πρώτα της χρόνια γενικά και τον τόπο έχουν τα περιω-
 ρία βίδια από την ιδιότητα του ανδρώου, χωρίς κάποια
 των ανδρώου σε γυναίκα και άντρα, σε ηθικότητα και ηθι-
 κούς, σε έθνη και λαούς. Έτσι και στην ψυχή του ανδ-
 ρώ που την αβεβαιότητα, που είχε σαν αποτέλεσμα να ετφο-
 νιστεί το άγχος και έδω την ύπαρξη του άγχους εβήγαγε
 στην κοινωνία των ανδρώων τον πόνο της Ζούγκας από
 την οποία πριν από εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια είχε βγει.

Τον έκανε από ανερχάτη έχδρο της φύσης και καδι έρω-
 τα, η πέλας σε όρο ύπαρξη του ανδρώου την υποταγή
 και την βεβαιότητα του ανδρώου σαν άνθρωπο. Γι' αυτό ο πόνος
 γρόφω και σε όλο αυτό το γράμμα είναι είναι για τον αν-
 δρώο μία κατάσταση απαντήτων, που πρέπει τότε να μετα-
 κινήσει ή να ιδιόθετε, που πρέπει να αποβαρύνεται από
 το ή κάθε φορά απαντητικότητα.

Το γραπτό είναι το μέσο, το εργαλείο με το οποίο ο άνθρωπος συζητάει, ζητάει και εκπράττει τις ανικανοποίητες προαπαιτήσεις. Είναι το εργαλείο, που περνά από τη γνώση στη φύση και προβληματίζει, απορρίπτει και το εργαλείο με το οποίο θα ξαναβρεί την χαμένη ανθρώπινη ιδιότητα. Συνεπώς αξίζουν κάθε χρόνο, χρόνο και δουλειά.

Έξω προηγούμενο γραπτό του έκανα σε χρονικές γραμμές, για πρώτη γνώριση και ανάγνωση του προβλήματος τότε όμως **έξω**, που φέρει αγορά όφους. Προβληματίζομαι είναι αν πιστεύω ότι όλα είναι καλότερα από εμένα. Την ύπαρξη στην οικογένειά της ενός προβλήματος που ενδέχεται άμεσα και επείγουσα καθοριστικά τόσο στην δική σου, όσο τόσο και την δική μας ζωή με όλες τις αντικαταστάσεις και επιπτώσεις.

Αν η απόφαση σου - ή δική σου - αυτή αποδειχθεί βασική και εξαρχής με βάση τις προθέσεις, τότε αναγκαστικά θα χρειαστεί να μην είναι να ελεγχθεί, αλλά και τον πρώτο για την φύση παροτρύνει προβληματίζω για πολλά παιδιά.

Από τη στιγμή αυτή και για παραπάνω από αυτή έχει αξία η σε βάθος διερεύνηση και η κριτική του αντιπροσώπου.

Ακριβώς στο γραπτό αυτό θα κάνω μία προσπαθή για παραπάνω ανάγνωση του ένδου αυτού θέματος και ιδιαιτέρως προσπαθώ να αποβληθείς με προσδοκίες, που θα μας οδηγήσουν στην δυνατότητα να έχουμε από αυτή την βάση των παλαιότερων και αμετάβλητων του αν κάναμε κάτι που ανερχόμαστε και στην την τρόπο. Μα ξεχάσουμε οριστικά και αμετάκλητα από αυτές τις προνοητές δυνατότητες και καταστροφικές ανακαταστάσεις και να ξερά-

βούλεται επιβεβαιώνουν ευρύ διάστημα και προβληματισμό με αρχές και γνώσεις των σχεδίων και την εξέλιξη της. Το έργο είναι δυνατόν την προσέλαβε την υπομονή και επιμονή που θα αποτύχει να κάνουν για να γράψετε τον ποδηγώ βουλο.

Μία γάτα που έχω προσωπικά τη θεωρώ όχι μόνο απαραίτητη, αλλά αναγκαία αν θέλουμε να ξεπεράσουμε ορισμένα ε-
πιπλοκά και κρίσιμα σημεία για να ανοίξει διάστημα ή φως-
ρος προς τη λύση ή να και οφθαλμική επιτυχία.

Έτσι έχω πει και γράφω πολλές φορές, γιατί και πως γράφα-
νε μέχρι εδώ. Επειδή όμως στη περίοδο που κυριαρχεί η εφη-
βία, οι έφηβοι δεν επιτρέπονται και δεν λείδονται από δια-
γνώστη. Ακόμα και οι εκπαιδευτές, για να πείσει να κάνουν για
να αποδείξουν μία πορεία προλαράς - προβολής - που
θα διατύπωνε την απαραίτητη υποδομή και έτσι ώστε να
μπορεί να αναπαραχθεί όλοι οι κοινωτικές απαιτήσεις και
να γίνει στη δουλειά της.

Κατά συνέπεια κάνει η προοπτική να δείτε τι δεν κά-
νατε μέχρι τώρα. Τι παραβίκατε ή δεν κάνατε σωστά
και ανόρθα να αποσαφηνίσετε το νέο και οφθαλμική
μηνό για προγράμματα δράσης. Προγράμματα που θα καλύ-
ψουν όλο το πλάτος της ζωής, παραβίκατε και φάση που
πλέον έχουν. Είναι προγράμματα που θα μην αναγκαστούν
από τις διάφορες προτάσεις και αναγκαζτικές επιζητήσεις,
που θα μην διαφοροποιήσουν - αλληλεπιδρά - από τη μέχρι τώρα έν-
δομη και θα μην δώσουν τη δυνατότητα να προανα-
ποφασίσουμε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Μία κατεύθυνση έχω και λαμβάνω από τη θεωρία του

«ΒΑΡΙΕΞΕ» αργά για σίγουρα. ή δώ βρήκα την αλήθεια που
 κορυβώθησαν η έκαναν επιβίω τους, πέρα από τον φόβον
 κάπως κατάρτισε από τα οικονομικά του. και δώ είναι
 φίλοι αλήθια που θυρίδων και άνορθοι. Ξεφύλα κατέδυναν
 και η δίοδορική προδύταφη ίσως, οφθαλμοσκοπική οφθαλμοσκοπική
 και αποδοτικότητα για την ηλικία του γρήγορου χρόνου.

Ο προσδιορισμός αλφών των νέων εφάρμογών και ψυχοφθο-
 ρων αντιλήψεων, η αποθήκη από την εξέταση ιδέων
 πως όφθαλμοποιώ να γίνω εύκολα και γρήγορα τα πάντα
 «εξουδεκνών» εφόρτηγη την ταξινόμηση αβιχτή ή η ταξινόμηση
 των έσπερος θα ελπίσεται ώστε να ανέσει η απόδοξη και
 δέν δ' αβήσει για περίθωρια και ζωοίς ή ζωοίς σω-
 τισίας και καλύτερες.

Όταν παραφωτισθούν οι ψευδαισθήσεις και αυταπάτες
 όταν επιρριχθούν σε εσώτερο έδαφος της πραγματικότη-
 τας. Όταν αυτάρχεται εσώτη την έρταση και το βάθος την
 επιτομία και την ποδο που παίρνει η τέρψηση τους οι αυ-
 θήσεις και η ορθή κρίση αρχίζουν να φειτρεύουν. Τα
 γράχεται που έρχονται τα πάντα και τα αυτιά δε αποκρί-
 νουν ορατότητα και διαποροστικότητα και ο καθ' ύλην αναι-
 σθησιατικό, οι καλύτερες και οι ψευδαισθήσεις δίνουν την
 όλη την πραγματικότητα και την οφθαλμική την φύση. Είναι
 για βεβαιότητα οι έγιναι να παρατηρούν και να ακούν. Είναι
 σε όλη την αυτοχρησία που είχαν παρατηρήσει. και βγα-
 λαν άωρα και διδασκικά επιπρόσθετα.

Τα επιχειρήματα των γενικών όσο διδασκικά και αυ-
 ταπόδινα και αν ήταν δώ μπορούσαν να προσεγγίσουν
 και να παίξουν. Τώρα για η πραγματικότητα μπορεί να

πείσει και να διδάξει, οι εφηβοί ξεκόβονται από τη δουλειά και παύει να εργάζεται. Η ηθική κλωνοποίηση και η επιχειρηματολογία, ή η δική βίαιη παρουσία προς πρόθυμο ακροατή και σε ανάγκη έρχεται και η δικαιοσύνη τη προβάλλει.

Η περίπτωση του Αθανούτση, για τον φόβο, που αναιμώθηκε και σε άλλο γράμμα, γράφεται πως ήταν στη πόρτα να περάσει από αυτές τις φάσεις όσο παρέμενε και η κόρη προσηύχεται και δινούσαν για τη επιτυχία αυτού του τόσο τρελού και γιγδοδού κοριτσιού. Δεν μπορούσε παρά να περάσει αυτή η βαρύνση που ήταν κύρια, να ελαφρύνει πρώτα και να μαλακώσει την όλη κατάσταση και να μην είναι πια τόσο δύσκολη και βαρύνση για τις γυναίκες και βαρύνση για τον πατέρα προς το τέλος. Προς τη δική του προβλεπόμενη ΜΟΡΦΩΣΗ και σε ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο και ειδικά της Ελλάδας.

Στη αρχή, η αντίθετη αυτή έπρεπε να κάνουν προβλήματα και υποτονία, για να μπορούσε να προχωρήσει ο υγιής προς την κόρη ζωική φύση, δηλαδή να γίνει από την της αποδοχής παρά μόνο κάτω από παραδοχές και αδιάφευγα γεγονότα. Γεγονότα που δεν θα επιδίδονταν πια κατά παραμέληση ή παρανόηση.

Πριν προχωρήσω να έρδουτε για δική ακόμα πιο καθαρή επιβεβαίωση για το πως και γιατί βρέθηκαν εκεί. Νομίζω ότι θα ξεφύττει από μέσα σας και θα καταλάβετε πως και γιατί επιτρέψατε να φύγει. Βέβαια για την επιβολή και απόφαση αυτή υπάρχουν διαφορετικές επιπτώσεις και απόψεις, τόσο μεταξύ των όσων τόσο και οι περίγυροι που παύει. Όμως το σημαντικό ήταν να σε αφήσει να

φύσης. Να αξιοποιήσετε αυτή την δυνατότητα, παρότι τις
 λίγες εγγυήσεις και διαβεβαιώσεις που είχατε τη εποχή ε-
 κείνη στη διαδοχή της ή να την αφήσετε να καεί μαζί
 με το δέντρο που έχεις και τη δύναμη και τη δύναμη να
 υπερταχθείς χωρίς και όλη τη δύναμη τη περίπτωση
 και ευκαιρία θεωρώ ότι κάνουν μαζί και το πρώ-
 τος είναι ότι είναι παρεχόμενη δύναμη, οφείλουμε
 βέβαια να εφραχίσουμε στη ζωή του ανθρώπου.

Ο Ανδρικός Αγαπώμε, είναι αναπόσπαστο ζήτημα-
 ρος - της φύσης. Είναι το ανώτερο προϊόν της χάρης. Στη
 ανακάλυψη των αντικειμενικών νόμων που ρυθίζουν την
 φύση, χάρη στα μέσα παραγωγής που κατασκευάζει
 ο άνθρωπος, επενδύει πόνο στη φύση, στη τεχνολογία.

Την Μαρτυρία Την Απορροφή ανοίχεται τις Ανάγκες και

Ας δούμε τώρα το όλο το δίκτυο μόλις μόλις μπο-
 ρεί να ακριβώς είναι αυτά τα μέσα παραγωγής και τεχνολο-
 γία που τα μέσα αυτά έχουν από ιδιότητες του ανθρώπου.
 Οι ιδιότητες αυτές. Των συγκεκριμένων ατόμων.

Το ουσιώδες κίνητρο της κοινωνικής εξέλιξης απορ-
 ρεί τα μέσα παραγωγής με τα οποία οι άνθρωποι αποκ-
 τούν τα αναγκαία για τη ζωή και υλική αχρεία. Έξω από
 την φύση και τον άνθρωπο δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Κα-
 νένα από αυτά τα δύο στοιχεία παρήγαγε χωρίς να μπο-
 ρεί να ελεγχθεί το γονότυπο της κοινωνικής εξέλιξης.
 Αυτή τη στιγμή και δίνει μόνο η διαθεσιμότητα των πόρων
 τα, η διαθεσιμότητα των πόρων. Αυτή ακριβώς η αύξηση προ-
 ροποποιείται μόνο με την εργασία του ανθρώπου μέσα και
 μέσα με διαρκή τη παραγωγή. Χωρίς την εργασία, χωρίς

την παροχή ή κοινωνία δω μπορεί αίσ να γίνει, αίσ και
ν' αποηυχθεί.

Αυτή φυσικά, δω είναι η δεινή κατάσταση, όπως και την
παρουσία των ερετών ερετών του προσηλίου να πω
το φωτισμού, αίσ αναγκασμός αντικειμενικός όρος για
κάθε ανθρωπίνη ύπαρξη.

Για να γίνει ο άνθρωπος χρειάζεται να πάρει προή.
Τώρα όμως φαίνεται, να πω, ότι, είναι επηγή. Για να
έχει αυτό πρην να τα πάρει η κοινωνία την ανθρωπίνην
και για να τα πάρει πρην να έχει τα απαραίτητα και
επαρκή ερετά, τα οποία πρην να έχει να
κατασκευάζει και να τα χρησιμοποιεί.

Αυτή η προσπάθεια να κάνουν και να χρησιμοποιήσουν
την ερετή προκειμένου να πάρει τα αίσ από την
φύση τα αγαθά που τα χρειάζονται για να γίνει και ν' απο-
ηυχθεί και κοινωνία τον όμοιο στην ερετή ν' ανακαλύπτει
αυτά τα ερετά, ερετά, παραγωγή, που τα πωλούνται
και παράγεται τα υφεία για την ζωή των αγαθών. Με το ίδιο
όμοιο αγαθά δω αντλούν μόνο τα αγαθά που καταναλώ-
νται αίσ και τα ίδια τα ερετά, παραγωγή. Ένα αίσ
αίσ πρην να πρην από την ερετή και είναι ο ίδιος ο
άνθρωπος, που τα χειρίζεται αίσ τα ερετά και που
κωπία αίσ δω δε μπορεί να τα πω βινηγή.

Η χρήση του και ο χειρισμός των ερετών των πρην
πως υπάρχει τίς παραγωγική πρην, που μεταφέρεται από
χενιά σε χενιά, έπει από τα διαφορά παραγωγική, την
επιστήμη και την τέχνη και σε συνέχεια των ανηθικών
την ερετή που παρατηρείται - ξεχωριστά - και ερετά

μνο και με κανόνισμα του από σφαγή πολιτικής και πο-
λιτικής απόδοσης.

Οφείλουν αυτές οι υγιείς δυνάμεις παρμένες στο εσωτερικό του
στην αλληλεγγύη και αλληλεξάρτησή των αποστάσεων
της παραγωγικής δύναμης, που τ' αυτές ο άνθρωπος καρδι-
ζει τη ζωή του. Το βασικότερο όργανο στοιχείο όλων αυτών
των δυνάμεων - εργασία, άνθρωπος, παραγωγική πείρα,
αυτήδους και περιβάλλον - που αναφέρεται παραγωγική
δυνάμεις είναι τα εργαλεία παραγωγής. Και είναι γεγε-
νησίως γιατί μόνο η τέχνη ή αβελωτική φύση της -
φυσικής τους - καθορίζουν σωματικούς αριθμούς ανθρώ-
πων που χρειάζονται για να γίνει πιο ευχερής η δου-
λειά, να ξεκινάει γρήγορα, που αυτοί πρέπει να έχουν
και να ανήθεται της δουλειάς που αποκτά ο παραγωγός
στη χρησιμοποίησή του.

Για να χαρακτηρίσει κανείς μία ορισμένη δουλειά
ως είναι χειρωνακική ή διανοητική εξαρτάται από
την φύση των εργαλείων που χρησιμοποιεί γι' αυτήν.

Εάν απλά ραφτά από τα όσα είπατε μπορείτε να πείτε
) ότι η εξέλιξη των παραγωγικών δυνάμεων στο εσωτέ-
ρος παρμένα καθορίζονται κάθε φορά από τον βαθμό
της εξέλιξης των εργαλείων παραγωγής. Παραδειχτά:

Τα χοντροειδή εργαλεία από ακατέργαστη πέτρα
κάνουν το έργο άνθρωπο και σε αντίθετη περίπτωση. Τα
βέλη και τα τόξα του επηρεάζουν να παύσει στη μέ-
νοτητα και τα τεχνητά εργαλεία στη καλλιέργεια
της γης. Με τη σειρά τους βελτιώθηκαν τα εργαλεία
που επηρεάζουν να γίνει αγγειοπλάστη, σιδωμένη

τα και η ενόχληση της διαίρεσης της δουλειάς
ανάμεσα στο υπάλληλο και το πόλη. Συνολικά η εξέ-
λιξη των εργασιών παραγωγής έχει αποφασιστική ε-
πίδραση πάνω στον ρυθμό της ζωής της κοινωνίας
παραγωγικών δυνάμεων. Η δ' απάντηση και εξειδί-
κευση των εργασιών παραγωγής, η οποία ποικίλει από
τους ανθρώπους, που έχουν άμεση σχέση με την παραγωγή
και όχι από τον άνθρωπο γενικά γιατί η κοινωνία
είναι η ένωση των ανθρώπων και όχι οι άνθρωποι.

Είναι επόμενο λοιπόν, ότι στο ίδιο χρονικό διάστη-
μα τα εργατικά παραγωγικά μέσα και εξοπλί-
σματα. Οι άνθρωποι το πιο ουσιαστικό στοιχείο των
παραγωγικών δυνάμεων αποτελούν και εξοπλιστούν
στον ίδιο βαθμό και αλλη.

Τα εργατικά είναι και οι ανάγκες. Ανάγκες
στον άνθρωπο και τη φύση. Η λειτουργία τους συνίστα-
ται στο ότι συνδέονται με τον τρόπο ζωής των ανι-
κόπων της φύσης εξαντλώνοντας τις δυνάμεις για τον
άνθρωπο. Γι' αυτός τους λόγους τα εργατικά εν-
ταποκρίνονται και προσαρμόζονται κάθε φορά ανά-
λογα με τις απαιτήσεις και τις ιδιότητες της φύ-
σης που πρέπει να μετατρέψουν σε χρήσιμα για τον άν-
θρωπο αντικείμενα. Με άλλα εργατικά δουλεύεται το ξύλο
και άλλα το μέταλλο κ.ο.κ. και ανάλογα με τις απαι-
τήσεις και ανάγκες του ανθρώπου. Διαφορετικά εργα-
τικά για διαφορετικές δουλειές.

Έτσι βλέπουμε ότι στη πρώτη περίπτωση το ερ-
γατικό εκπράγει την υποταγή και την προσαρμογή

του ανθρώπου στη φυσική αναγκαιότητα, ενώ στην
δευτέρη την υπακοή και την προσαρμογή στη φύση και
αναγκαιότητα επιδιώκει τον άνθρωπο. Το ερχόμενο
με δύο φορές εκφράζει με ένα τρόπο αποφυγής διαγι-
νόμενο την πάλη - Αντιθέτως - τον άνθρωπο με τη φύση,
ενώ οι παροχωγικές δυνάμεις ως βιολογικός εκφρασμός
την υπερίσχυση των ανθρώπων ή προβάλλει αντίκει-
μένα και τις δυνάμεις της φύσης, που χρησιμοποιεί για
να περάσει υλικά αγαθά.

Η παροχωγή, είναι όπως είπατε, η πάλη του ανθρώ-
που ενάντια στην φύση για να αποκτήσει από αυτήν
όσο το δυνατόν περισσότερα υλικά αγαθά.

Εάν η πάλη αυτή όπως, ποτέ και σε καμία περίπτωση
ο άνθρωπος δεν αχρηστεύεται με τον τρόπο αυτό, ενώ οι
στη φύση δυνάμεις όποιες και αν είναι αυτές, είναι
γνωστές, ταξικά, κοινωνικά, γι' αυτό και οι οποίες δη-
λώνει και με οποιοδήποτε συνδυασμό η παροχωγή εί-
ναι πάντα και παροχωγή κοινωνική.

Η κοινωνία - μέσω της ταξικής συλλογικής - εξα-
λείφει τον άνθρωπο από τον να είναι και η κοινωνική πα-
ροχωγή να ελθάρει από την ζωή κατάστασης.

Το μελλοντικό άτομο δεν μπορεί όσο και να δρα-
στήριο και αν είναι να ποικίλει τα αναγκαία για την
φυσική υλικά αγαθά. Από αυτή ακριβώς την άποψη
η παροχωγή έχει παλιό και πόντο σε χαρακτήρα κοι-
νωνικό και σε κάθε περίπτωση παροχωγής διατε-
χούνται ορισμένες σχέσεις ανάμεσα στον άνθρωπο.
Αυτές οι σχέσεις που διατηρούνται και στη δια-

απέναντι της παραγωγής δεν είναι ηθικιστικές. Είναι σχέ-
σεις που αφορούν και φωτίζουν τον ανομιλιτικό από τη
παραγωγή.

Τις σχέσεις αυτές θέτουμε ως ανδρών που αυτοεξέχον
στη πορεία του παραγωγικού γίνεσθαι με συντάξουτε
παραγωγικές σχέσεις και έχουμε να φέρουμε σχέση
δύο κυρίως τομείς: Οι άνθρωποι έχουμε να εμπερι-
λάβουμε εθιμικά για να πεύκω σταδία με αλληλεγγύη
α και ανεργία ένα κοινό έργο π.χ να κτίσουν ένα σπίτι.
Οι σχέσεις αυτές είναι σχέσεις ανεργίας και αλληλο-
βοήθειας ανάμεσα σε εθιμικά από τους εθιμικά
θέσει ανθρώπων. Αυτό γίνεται σταθερή χρένη
πριν από το πέρας της κοινωνίας των ανθρώπων σε
καθεμία της ατομικής ιδιοκτησίας κατ'εξοχή παραγωγής.

Με το πέρας όφειλε να καθεμία της ατομικής
ιδιοκτησίας διατηρηθώσαν οι συνθήκες αυτές, που
μπορούσε αυτές που ήταν ιδιοκτητική - κύριος - των ερ-
γοτήτων να υποχρεώσει κάποιον άνθρωπο, από τους ο-
ποιούς πήραν αυτές το εργατικό. το παροχον για το
γονιμότητα.

Τώρα πια οι σχέσεις παραγωγής αλληλεγγύη, παίρνουν
το χαρακτήρα. Απο σχέσεις αλληλεγγύης ανεργίας
και ανεργίας συστατική σε ανεργία της πα-
ραγωγής, γίνεται σχέσεις κυριότητας του ενός
και υποταχής του άλλου.

Τώρα πια υπάρχει εργατοειδικότητα του ενός σε
λόγους του άλλου.

Όποιος δεν κατέχει μέρα παραγωγής - εργασία - α-

ρα κανένα από τα αναγκαία για την ζωή του υφιστάμενου
 είναι αναγκασμένος για να τα αποκτήσει να δωδεκά
 σε κάποιον άλλον, για κάποιο άλλο καώ από σχέσεις υ-
 ποταγής και εξάρτησης. Έτσι η εξωτερική-σου ανι-
 δρωτική δεν είναι πλάτιστα, αλλά ένα προχτα-
 υό αναγκιστικό γεγονός, που όχι μόνο υπάρχει,
 αλλά ριχνεί και στο κατανημικό βάρος του π-
 νω στο παροχμή και τους ανθρώπους που καταπιέζονται.

Αυτοί οι άνθρωποι παρ'όλη την επερχόμενη να
 πώς, πώς αυτή ήταν και εξακολουθεί να είναι η συ-
 γία που σε αφήνате να φύγει για να φορτωθεί και
 να φορτωθεί σωστά. Να χωνεύει - 180 κιλά
 ή και παροχμή - ώστε να τω έρεθεί ο άνις
 δουλειά, για να τω πύ τραγική δέση.

Κατά την διάρκεια τούτων, και μέσα στο παροχμή-
 υή διαδικασία οι άνθρωποι δν επιδρω τονάη πόνω
 στο φύς. οπία και ο ένας πόνω στον άλλο. Δεν μπορεί
 να παρόχων, παρ'όλο αν αν ερχομένων και ένω
 τρόπο καθωρισμένο. προχτα - και να αναχάθουν
 μεταξύ τους διττουρικές ικανότητες και δεξιότητες.

Για να παρόχων ένω και δυο άνθρωποι ένα αηθ
 κατανοητικό αχάδο έρχονται σε σχέση και απεψήτο-
 μαζί τους, καθωρισμένοι και μόνο μέσα στα ηθία
 αυτήν των κοινωνικών σχέσεων και επομέν προχτασι-
 οίται η δροή της πόνω στο φύς και προχτη η παροχμή.

Έννεπώς δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε την χαρμυή
 από την τομή των παροχμικών σχέσεων.

Η παροχμική δύναμη και παροχμικές σχέσεις είναι

Εὐὸ πρῆλτοι ἀδελφῆρα συνδέεσθαι καὶ ἐν ἀρετῇ καὶ ἀνορέτοι ἐν ὑποταγῇ καὶ ἐν διαφύσει καὶ ἐν ἀντιπρῶτῳ ἐν διαδίκαια ἐν ὑπὸν ἀγαθῶν.

Αυτή ακριβώς η αδιαφορία γι' αυτό, αυτή η αδιαφορία των παραγωγικών δυνάμεων - εργοζώνων - ή της παραγωγικής δύναμης - συλλογική των ανθρώπων στη διαδικασία της παραγωγής - είναι που καθυστερεί την εξέλιξη του ατόμου ή της κοινωνίας. Διότι μια δύσκολη, ποδοδύσκολη ακόμη αδυναμία την αποκαλύπτει την εκπαιδευτική και το έργο. Αυτή του ενός - εργοζώνου - από τον άλλο - ατόμου - Αντίοργχοι η εξέλιξη αυτή, την επιφέρει - φυσικά - πως είναι μη κερδίζονται από τον δυνάμει ο ίδιος - ό,τι και ο γι είναι η αξία της συλλογικής του ατόμου - εργοζώνου. Στην πράξη, ο εργοζώνος είναι ο εργοζώνος που είναι δύσκολο να βρούμε, δηλαδή την αναλογία από την απειροστική του δύναμης. Γιατί αναλογία είναι η περίοδος, οπότε μόνο την αξία της κίνησης ή η ενεργητική δύναμη που καταναλώνεται. Την διαφορά μεταξύ της περιόδου συλλογικής που έπρεπε - όπως πριν γίνονται διανομή αμοιβή το κάθε εργοζώνου - να πάρει και τον υπολογισμό της κίνησης από τον κάθε εργοζώνος ο ίδιος.

Μιλώντας πιο πάνω, για τις παραγωγικές δυνατότητες εί-
δατε ότι τα ερεθίστα παραγωγής αποτελούν το βασικό
το οριστικό μέτρο συγκρίσιμότητας, και αυτό γιατί μό-
νο το είδος των εργασιών παραγωγής είναι εκείνο
που καθορίζει το επίπεδο των παραγωγικών δυνατοτήτων.

Τα κόβια παραγωγής όπως δίνονται να τα απε-
ψέμε και καταναλωτικά αγαθά - τρόφιμα, ρούχα, σπι-

να, ήτοι κα κλη. Λέγοντας τέτα παραγωγή εννοούμε
τα φυσικά αγαθά όπως: η γη, το δάσος, το νερό, το
πρόδοτος και πρώτες ύλες χημικά - αυτά ανήκουν όλοι
στον άνθρωπο που ερίσκονται αναπόσπαστα σε σχέση με
την γη - τα εργοζεία παραγωγής που βασίζονται στην τέχνη
ή εργασία αυτήν των φυσικών αγαθών, οι αναγκαίες εν-
νοιαστικές για την παραγωγική δραστηριότητα, τα
εργοζεία, οποδμή, τέτα μεταφορά κτλ.

Αυτά ακριβώς τα φυσικά αγαθά: γη, δάσος, νερό, υπόδα-
τος κτλ. κτλ. καθώς και τα εργοζεία παραγωγής εί-
ναι που τα έχουν αποκλειστική ιδιοκτησία ορισμένοι συγκε-
κρίμενοι άνθρωποι και όχι το σύνολο των ανθρώπων -
που τα έχουν κάποιες - και αυτά ακριβώς τα τέτα, που α-
νήκουν δικαιοπρακτικά όλοι τους - είναι που πρέπει να ποιούν
για να υπερβούν τον άδικο άπολο και άδικες σχέσεις
ανθρώπων.

Όποιος φονήν, έχει ιδιοκτησία αυτή τα τέτα, που α-
ναπόσπαστα ανήκουν όλοι τους με την πιο ποιοτική δε-
ξιά και η μορφή της, είναι ο κυρίαρχος, ο αγέν-
της, ο εξουσιαστής. και από αυτήν ακριβώς την ιδι-
οκτησία πηγάζει και πορεύεται η δύναμη, η εξουσία.
Οι διάφοροι "σχωριστές" κανόνες που κα-
τά κόρον επικρατούν, ορίζονται.

Αυτοί φονήν, οι κυρίαρχοι, οι αγέντες και εξουσια-
στές δώ είναι όλοι από ορισμένους - όπως γράφεται
πιο πάνω - συγκεκριμένους - κυρίως - άντρες που τα έ-
χουν γραμμένα στα υποδικαστικά και τα τέτα
αυτήν την δύναμη, που την ήρθε από το σύνολο

των γυναικών και το υπόλοιπο των αντρών κάνουν τον αφέ-
νη και αυτοί είναι, που με βάση τη δύναμή των τους δίνει
ο πατριάρχης τους επιτρέπει να διακοφθούν και το
αντίστοιχο στα τέρατα της επικυδοσύνης, που να εκφράζει
και να αποσκοπεί στην οικονομική βάση που αυξάνει
είναι οι ιδιότητες.

Η ιδιότητα στα τέρατα πατριάρχης, είναι η βάση
πάντα στην οποία στηρίζεται όλη τα κοίτα, κοινωνικά,
και ηδικά δικαιώματα - επικυδοσύνη - τα ανεξάρτητα,
παρικόχα και άπληστα δικαιώματα των ιδιοκτητών,
απέναντι και σε βάρος των ανανδρών που δεν έχουν
για αυτήν ιδιότητα ανεξάρτητα από φύλο και τη
ξεχωριστά δικαιώματα των αντρών που φύλο σε βάρος
της γυναίκας. Με βάση την ιδιότητα και όταν η κοινω-
νία πέρασε από το καθεστώς της πατριάρχεις ιδιότητα
στα τέρατα πατριάρχης σε αποκτική έχνη - αυτό γίνεται
αποκλεισμός - ο φυλετικός διαχωρισμός των ανδρών
σε άντρες και γυναίκες. Έτσι που τα έχει, τα δίνει
τα έχει και τα μπορεί όλοι άντρες, και οι άντρες, που
δεν έχει, δεν δίνει, δεν έχει και δεν μπορεί τίποτα στη
γυναίκα.

Και πρακτικά δεν της ανήκει τίποτα, τα αποκλει-
στικά. Τις το πήραν όλα. Ό,τι είχε και δεν είχε
και αυτή των ανδρών κάνει. Και ο γοός δεν έχει τίπο-
τα πια, παρά μόνο το κορμί της, έχνη από ανδρικές
γυναίκες. Από υλοκείμενο άνθρωπος σε αντικείμενο.
Και ότι ανήκει ένα συγκεκριμένο αντικείμενο για την
ή περιβόητες χήρες, αλλά αντικείμενο γυναίκα

ένα αντικείμενο λογαριασμός χρήσης. Για όφελος των χρηστών και από ποσοστό έλξης δέσμευσης.

Με το πέρασμα της κοινωνίας των ανθρώπων από την κοινή παλαιή ιδιοκτησία, για φυσικά αγαθά και τα εργαλεία παραγωγής - στο καθεστώς της ατομικής προσωπικής ιδιοκτησίας, η διερχόμενη της δικαιοσύνης δεν έφτανε με την οξυφαρμακτική φυσική των γυναικών για μοχάρια του άντρα γενικά, αλλά συνειστέθηκε και συνειστέθηκε και είτε από αυτά και μόλις να τα ελεάζει, είτε από και ανάμεσα τους ίδιους τους άντρες.

Αυτή η αλλαγή στη μορφή της ιδιοκτησίας, που από ιδιοκτησία όφελος έγινε ιδιοκτησία μόνο περικών είχε τον αποσβεστήρα, να την χειρίζεται πια για το σύνολο των γυναικών, ή και την αντιπροσωπευτική ηγεμονία - εκτός της ελαττωμένης ιδιοκτησίας - των αντρών η βαρύνουσα και κυρία Αντίθεση των ανθρώπων με την φύση. Αντίθεση που αποσβεστή την βασική κινητήρια δύναμη εξόφλησης και γελοιοποίησης τόσο των εργαζομένων, όσο και τόσο και του ίδιου του Ανθρώπου.

Η γυναίκα στο σύνολο και η αντιπροσωπευτική ηγεμονία των αντρών, δώ είχαν πια το φυσικό δικαίωμα όπως το είχαν πριν το πέρασμα στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας, της χρήσης αυτών των φυσικών αγαθών.

Δεν μπορούσε πια για γυναίκα ή έναν ανιδιοκτήτη άντρα να εχθρεύεται ένα κομμάτι γη, για να το κατ'εξουσία ή να κτίσει ένα σπίτι όπως πριν αν δεν ήταν και ιδιοκτήτης της γης - οικόπεδο - και εργαζόταν για να παράγει προϊόντα για προσωπική χρήση. Η-

των όπως υποχρεώθηκες ως προς την ανοχή, την πίστη, την ακεραιότητα και την ελπίδα να τα χρησιμοποιεί και να παράγει για διαρκές όφελος εμπορεύματα πιά και όχι προϊόντα για κάλυψη συνδράμινων αναγκών όπως γινόταν πριν από το καθεστώς της αμερικανικής ιδιοκτησίας, αλλά για το ΚΕΡΔΟΣ. Να γίνω πιο ηθικός, πιο ευναρξής και εξυπνός αφού οι φίλοι που άφησα για διαρκές όφελος των πληνών και τα παραγόμενα από το έργο των ανδρών ως εργασία δουλειά.

Η εγκατάλειψη του δεσφίν της κοινωνιολογίας για τέτατα παραγωγής, που είχε όπως είπατε-σαν ανέπαι να την λειτουργεί για η βασική αντίθεση των ανδρών που τω γύρω, που η βασική και παραδεδειγμένη έκφραση της λειτουργίας της ανίσταται στη συνειδητή δράση των από κοινού δράση των ανδρών για να αποπλάσσουν από αυτήν όσο το δυνατόν περισσότερα πράγματα όπως και προϊόντα. Είχε πράγματι ανέπαι στη κοινωνία των ανδρών; Η αντίθεση αυτή λόγω το έργο της γυναίκας και της ανηλεϊστικής μη-οψιγής των ανδρών - παραδόθηκε μέσα στη ίδια την κοινωνία των ανδρών που το αποδέχεται να παραμένει των ανδρών από υποκείμενο σε αντιστάτη.

Η αντίθεση αυτή μέσα στην κοινωνία των ανδρών έγινε λειτουργικά της έκφραση της αναταραχής για λίγα υποκείμενα, που έχουν για κάποιους, ιδιοκτητές για φυσικά αγαθά και εργασία παραγωγής από την πιά ηθική και κοινωνία, που είναι υποχρεωμένοι αφού τους τα έδωσαν να τα χρησιμοποιούν για πο-

χαριστό αυτών που τον τα έφεραν από τη ζωή.
 και είχε πραγματικό επιπλέον γιατί η λειτουργία αυ-
 τή της Βασικής αντίδρασης του ανθρώπου με την φύση
 μέσα στην κοινωνία των ανθρώπων είχε - βεβαιότατα -
 αιτία και αποτέλεσμα να μεταφερθεί - μετακινήθει -
 και ο ίδιος της ζωής του ανθρώπου από την ερ-
 γασία που ήταν πριν στην περιουσία.

Τώρα πια οι άνθρωποι χώρισαν - κοιόταν ήδη
 χώρισαν εννοώ τον άνδρα - η γυναίκα στο οποίο
 είχε αναχωρήσει στη πορεία - ο αυτός που έχουν
 ατομική - προσωπική - ιδιοκτησία τα φυσικά αγαθά
 - χή, δόγ, νερό, υπέδαφος, πράξεις ήτες κτλ - και τα
 άλλα μέσα παραγωγής και ο αυτός που δεν έχουν
 τίποτα πια παρά μόνο το κορμί του, που και αυτό ή-
 ραν πια υποχρεωμένοι να το έχουν στη φύση
 και ατομική - διαδοχή των ανθρώπων, που είναι
 ιδιοκτήτες των φυσικών αγαθών και τα μέσα παραγω-
 γής είναι στη φύση του ένας αυτός χωρι-
 σμός, διηγήσων πρώτο, που είχαν σε άνδρες και
 γυναίκες.

Ο δεύτερος αυτός χωρισμός των αντρών σε ηρώ-
 τες και υψωχούς και με την σειρά του χώρισε
 στη κοινωνία των ανθρώπων σε έσηνους και κεντούς.
 Σε δυνάμεις και αδύναμους, σε τίμιους και κτηνούς,
 σε πλούσιους και άπληστους, σε δίκαιους και άδίκους, σε
 ευφρούς και κακούς. Σε συντηρητικούς και κτηνοφύλους
 σε παραγωγούς και παρέρχους. Σε ατόρτους και εαχ-
 ταν και 12 ακόμα άλλα διακρίσεις.

και στον χωρισμό αυτών όπως ήταν φυσικό οι άν-
δρες της περιουσίας άρνησαν και απέδωσαν όφει-
λες παθός και χρήσιμες ιδιότητες στον εαυτό τους
και όχι μόνο απέδωσαν στον εαυτό και ότι παθός και
ποζήτες σε ανδρώλη αξία και υπερβίβω, φ-
τά και επέβησαν όφειλες τη παθός και άρνηση ι-
διότητες που υπάρχουν και πέφτουν να προσεί-
ψουν στον ανιδιουήτες.

Ώστε από τη χωρισμό αυτών του άνδρω
δεν τη περνούσαν πια τον παραγωγό, διευρύν-
ται η ζωή, αλλά τον ανικέτητο, που έπρεπε
να δέχεται υποψία, να υπακούει και να εκτελεί
αδιοτακτική τη θέση και να τηρεί κατά γράφ-
φα την εντολή και τη επιθυμία αυτή που έχουν
περιουσία και κυρίως να μην έχει δέχεται, σκό-
φους, κρίσεις και απόψεις δικές του. Έπαψαν πια
να τον περνούν με το πάθος ζήσει και μπορεί να κά-
νει τον άνδρω, αλλά με το πάθος περιουσία έχει.

Η αξία του άνδρω που έγινε πια ανώνυμη με το
πένθος τη περιουσία. Τίποτα δεν περνούσε
πια στη ζωή παρά μόνο η περιουσία και τα ά-
πειρα δεχόμενα προνόμια που τον προσέφερε η πε-
ριουσία.

Οι φίλοι αυτοί ιδιουήτες, που έκλεψαν τη φυσι-
κή αγαθία του ηθική και τη από κοινού παραγ-
όμενα πάθος παραγωγής από τον ανάνδρω τους και
έγνων παύσεις σκαρποντας τη κοινωνική εργά-
σία σε προσωπική περιουσία δεν απέκτησαν πο-

νο είναι. με τις ανδρικές που διατίθενται τόσο για
 χρήση πρώτα και για ηρώα ύστερα εξέρχεται α-
 πό του ανδρικού είδους γενικά και της γενικής
 βίβας το σπινθηρίσμα της διαίτησής και της χαράς της
 ζωής.

Ο κόσμος είναι να είναι δικός μας. και είναι
 δικός μας. Από αυτό το γεγονός γεννιέται η αρ-
 χή, που επικρατεί και αυτής ο θάνατος και η
 ζωή μας. Ξαφάγεται να ιχθυεί η αβυσσος και
 και το ενδιαφέρον για δρόμο και διαίτησιν.

Έβλεπαν το έθνος και οι φιλοδοξίες από την αν-
 δρική, φέρει δηλαδή να έρθει δικαίωμα.
 Ο ανδρικός είναι να ενδοιάζεται και να ενδι-
 αφέρεται για το τί, το πώς, το γιατί και πότε και
 προς τι όλη αυτή η προβολή ή αυτό το έργο και.

Ξαφάγεται η γενική βιολογική διαίτησιν του
 κόσμου, οι προβολήτορες, το ενδιαφέρον. και η κί-
 ητρα εξαίφω και η τιμωρία αυτής συνεχώς για
 να κίνητρα και οκαθένας περιορίζεται στο εφά-
 ριστο χώρο-χωροφάνει- και φέρει - ή να νοικιάσει
 να η πράξη και το μυαλό του.

Η ζωή και σθανήτης αρχίζει να κληρονομείται
 και όχι να καταχτιέται. Η κληρονομιά, όπως ήταν
 φυσικό γεννιέται τη ζωή, τη κακία και το πόνος
 ανώτατα στην κληρονομία και σε συνέχεται τη φρο-
 νή, τη αγάπη και το έγκλημα. και κυρίως τη αχρησ-
 τότητα και της ποφάν. το αποδέχεται η κάθε
 νέα γενιά αντί να πατάει με όλη της δύναμη

παρακαλεί να πεδάνει η προηγούμενη για να zw
εξηφανεί ή βεί.

Δεν αναγνωρίζεται το δικαίωμα του ανθρώπου
να εκπόρευται και να διευρύνει από κοινού και
σε συνεργασία ώστε να διαφέρουν μεταξύ τους τόσο
ως προς το γύψο, αλλά και επιβάλλεται ο χωρισμός
ως προς την πορεία. Η συνάντηση έγινε τολμή

Η εξαρκότητα αυτών και άλλων παροφίων αρχών
και αντιθέτων κατόντησαν τον άνθρωπο έφφα
στην διάθεση και ορέξη του κάθε "Τιτίου καρού,
έφυγαν και δυνατού", να δοκιμάσει όφω των ειδών
τη ταπεινότητα και κατατρεχτός σε βάθος και
να χάσει τη χαρά και το νόημά της η ζωή.

Αντί για χαρά, αγάπη και πόθο για τη ζωή. Αλλά
αδύναμη, νίκη και πόνος. Αντί για ορόσημα, ό-
νειρα και διχόνομες, να νοιώσει θλίψη και βε-
νοχώρα. Να φαίνεται, να παύσει και να χτυπή-
ται από το φόβο και πόνος σε βάρος των χαρμών
αναπόφευκτα, τη λύπη και τον κόπο, ένταξη
και εγκατάσταση στο δίκτυό που κάθε φορά και
εποχή του διευρύνεται. Κατόντησαν τον άνθρω-
πο ένα κομμάτι κινούμενο κρέας σε ηθική άγ-
νοια για το βούρκο που βυθίζεται και συγχροεί
την ζωή και το νοημά της. Του κόπωση την ζωή
του δορυφόρου του περιεχόμενό της.

Οι φίλοι αυτοί ιδιαιτήτως, προκρίνουν να καθύψον
τα ηθικά και ηθικά που διαπράττει από
αυτούς κόπο και ανειδίκευτο οργανισμό και πα-

ρά την γνώση της έκτασης των πλάτης φύσης εγκλη-
μάτων, που γίνεται σε βάρος του ανθρώπου στην κοινω-
νία των ανθρώπων. Τα καθήκοντα των ιδίων φορέων
ή οφίκερ και είναι άνω και κάτωθεν. Και η δίκη και
κατανομή που επέρχεται από το δικό τους νομοθέτη
έως αντίστοιχο να έχουν τον αίσια στη ζωή των. Ομο-
νόμοδοτος Πατριάρχης συνάγει με την επιμέλεια,
να έχουν τον αίσια και όρο ζωής τους το ζήτημα
αίσια, που στη καλύτερη περίπτωση, θα διατηρήσει
εγκλητική απόφαση μπορεί να προσφέρει και συν-
αποζημιώσει τον άνθρωπο.

Οι άνθρωποι αυτοί όχι μόνο δεν δέχονται τη γο-
νιμία και αφέλιμους για το αίσια της κοινότητας των
ανθρώπων ^{προτάσεις} από τον άνθρωπο και το χόρο, αλλά δεν
δέχονται ούτε και με αναγκαστική επιβολή για τη
φιλή εσω ανακούφιση και κάθε φορέα επέμβαση
ζωής και επέμβαση, οι νόμοι εγχρόνους καδ' εφο-
ρηστικότητα είναι.

Προβλέπουν να αποδίδουν, να ανακαταστήσουν και
για άξια τη εξέλιξη και την πορεία προς τα εμπρός
δεν δύναται η πορεία σε κανένα τόπο όσο στην
δρυσ, ~~και~~ την και εγκλητική και αν η και να
εχρησιμοποιήσουν.

Έκαναν την δέσμευση τους νόμοι και το αίσια του
τους Δίκαιο.

Για την εκτός από φύσεων χημική, φάβο,
ζιζάνιο και ζιζάνιο. Οργανωσαν νομείς, την
πείνα, την θυμία και την διαφορά προεπι-
λο-

να να υποστηρίξουν την κοινωνία των ανδρών να
ξαναβρεί την Γαλλία να και να επισημάνει την αρχή
αυτή να βάλει. Στην Γαλλία.

Πέρασαν γιό των ίδιων λόγων από την Γαλλία, γράφο,
την πυρά και την επιβίωση από παλαιά και νέ
βωβό, προσδοκίκο και ελπίδορο άνθρωπο. και βί
από την πόρτα να καταστρέφει τη ζωή και να ανε-
νώσει των Ανδρών.

Αν δεχτούμε την βασικότερη κοινωνική όρο-
τι κοινωνία είναι η ένωση των ανδρών και ό-
χι οι άνθρωποι, οι γεγονυμένοι άνθρωποι, τότε δε
οδηγηθούμε στο λόγο επιπλέον, που μπορεί να
βγει από αυτόν τον όρο: Ότι για κοινωνία ανδρών
πρωτεύον η βίβλος υποκείμενα παραγωγών και
πλάσσης - εντάξης - από την πία ηλυσία, και ποτέ
αντικείμενα θεατός, κατανοητές - εκτελέσεις, από
την άλλη, όλο ζήτησι, ή/ήνοι και δυνάμει και αν βί-
ναι αυτοί οι φίλοι. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί
να αντικαταστήσει την ένωση ανδρών το ένδοξο των αν-
δρών και το βασικότερο της κοινωνία και επιρί-
θι την ύπαρξη της βίβλος η φύσις των φίλων και
η προβολή και ποτέ το ένδοξο των ανδρών
- εντός από αυτούς - Γνωσών και δύσυχον επιτε-
τές την "καθύν, λογικήν και βωβήν ή άχρη, εν-
τοφών των είναι φύσις αδύνατο να προχωρήσει
την οβία όλο καλή πρόοδος ή και διαφύγει και αν έ-
χουν. Όσο ικανοί και δραστήριοι και αν είναι αυτοί
οι εφελκισμοί ΑΓΕΝΤΕΣ.

Αντίθετα, το το σωματικό της κοινωνικής εργα-
σίας σε ατομικό-προσωπικό μορφή η ποιότητα προχο-
παίδη σε παράπρω ανάντη και πρόοδο των
παραγωγικών δυνατών γενικά και της ζωής ειδικά.

Η Βάση της δύναμης, της ελευθέριας και της αξιο-
πίας του κράτους καθορίζεται της ατομικής ιδιοκ-
τησίας, που εκπροσωπούν, είναι η φασκόν η ποιότητα
τρόπου περιουσίας.

Εάν κοινωνικό παθολόγος έχει την βάση της Βάσης.
Το δικό του ιδιαιτέρως εύκολα ιδέων, που αντιπρο-
σεί σε βάθος αυτή. Οι επικρατούσες ιδέες και συν-
τηρήσεις σε μια κοινωνία διατηρούν τον ανά-
φορα της τορφή ιδιοκτησίας και την βαθύ ανάν-
της των πόρων παραγωγής και επικρατούν δυνάμεις.

Το σύστημα των ιδιών και αντιπροσεί σε Βάση
δύο συναισθήματα αυτής και ευραχία από τις ποσο-
φικές, πολιτικές, πολιτικές και οργάνωτικές ιδέες.
Από τα ήδη και ειδικά, τη διή, τη μεσοδική κη.
Οι ιδέες σε περίπτωση αυτή έχουν έναν ευεργε-
τητικό σκοπό περνούει. Απαραφεύγει την ιδία
τη Βάση. Την Βάση της ατομικής-προσωπικής-ιδιο-
κτησίας σε συγκεκριμένη περίπτωση- και εξητάρι-
ζου ένα ενιαίο οργανικό σύνολο.

Και μόνο όταν η Βάση-τορφή περιουσίας- και
το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνατών
προπονοίται, ή διαφέρει του και το εύρος
ιδέων. Προπονοίται ή διαφέρει και η νέα τορ-
φή ποφισίας και την ατμόσφαιρα και την παρόρμη-

θα είναι ην εφάρμογή του νόμου ευσυνήτα, δίδων
 που ανταποκρίνεται στην νέα μορφή ιδιοκτησίας.

Το εγχείρημα ευσυνήτα ιδιοκτησίας είναι ουσιαστικό-
 προωπικό - και οι ανιζητήτες που είναι διατεθειμένοι να
 εφάρμογ. με αυτό αποβλέπουν επί να διακαιοφύγουν
 πρώτα, να το επιβάθουν ύστερα και να συνεχίσουν να
 καθύψουν τα μέσα απόδραση εφάρμογ. που διέπρα-
 ζαν και είναι και εκθέτουν από αυτήν καρδιά.
 Διατεθειμένοι και με μορφή ελπίδας εφάρμογ. της ο-
 ποίας εφάρμογ. αυτού - των ανιδιοκτητών - που να
 κάνουν πριτίκι ή που αγνοούνται να το ανατρέψουν
 αυτήν την βέβαιη και την μορφή ιδιοκτησίας.

Το πράγμα είναι και αυτό ένα μέρος από τις ανιζητήσεις
 και ιδίως που διατεθειμένοι οι άνθρωποι της προω-
 πικής απορίτης περιουσίας χί αυτή και είναι οργα-
 νισμένο σύμφωνα με τα ζήτα της εφάρμογ.

Είναι η πιο εφάρμογ. της μορφή ελπίδας που
 εφάρμογ. και εκπροσωπεί τα ζήτα της εφάρμογ.

Η χρήση της ποσότητας βίας, από την τάξη της
 πολιτικής ιδιοκτησίας, εφάρμογ. εφάρμογ. στην ανιζητή-
 σαν αυτή η τάξη έχει διατεθειμένοι για την βία της
 παρότρυνση έτσι αποτρέχει και εμπάδι της αδυνα-
 μίας της να πείσει τον πολ. όντο που δίδουν την
 να δεχθούν με απόκτη, τον αποκλεισμό και τη διατήρη-
 σή των κοινών και παρότρυνση της βίας.

Καθοριστικός παράγοντας για την εφάρμογ. της
 οικονομικής βίας και του εφάρμογ. της είναι
 η αναπόφευκτη συνέπεια της ιδέας και ανιζητή

των ανδρών των με αφοσίωση προωστικές - ιδιοκτησίες
 στα μέσα παραγωγής και στη δέσση και διατήρηση
 των μεθόδων επένδυσης ανάπτυξης των παραγωγικών
 δυνατοτήτων, οι άνθρωποι του τόπου και της προέλευσης
 αυτής δεν έχουν να ανείλξει ο δρόμος για παρεμπόδιση
 ανάπτυξης των παραγωγικών δυνατοτήτων και την εξα-
 γγή των μέσων παραγωγής, που την κύρια αυτή είναι
 της νέας τεχνολογικής επανάστασης των μικροϋποβο-
 ρισμών, των κομπιούτερς και των φορητών και κυρίως
 μέσω της χρήσης και αξιοποίησης ο φορέας του αν-
 δρώπινου δυναμικού, που είναι και ως σύνολο και
 το βασικότερο υαφτισμένο στοιχείο να χρησιμοποιη-
 ούν τον και το μυαλό και ότι μόνο τα πρόβλη-
 ούς γίνεται να τα λύσει ακόμα και μέσα χιλιά-
 δει έτος χρόνις.

Η ευεργετική και στο σύνολο και από το σύνολο
 των μέσων της εκάστ ανδρώων χρησιμοποίησης
 του μυαλού, αυτού του αξιοποιήσιμου υαφτικού. Αυτού του
 αναπληρώσεως και ανακαταστάσεως υαφτικού. Από το α-
 ναίστατα της φύσης, που από το καθέως υαφτικού
 ιδιοκτησίας ως αναπληρώσεως, ότι μόνο θα ανείλξει νέους
 μαζικούς και άγνωστους τόχει τώρα ορίσονται και
 δε θυβεί προβλήματα να ήδη όχι μόνο χρονίζων
 βήματα, αλλά και να είναι και από τις μεθόδους και πο-
 ρότητες να επηρεάσει νέες επιδόσεις στο βασικά υαφ-
 τιστικά και πομπήματα προβλήματα να από χρόνια
 τώρα έβλεπε η προέλευση κοινωνία των ανδρών η
 στην οργάνωση και η ζωή.

Γιέ να γίνει αντιληπτό, για να πιάσει να είναι η ευθύνη
 και η ευθύνη του ανθρώπου και του ενοφίου, η ευθύνη
 και υποδοχή αποκλειστικών ανδρών και του ενοφίου
 και γυναικών προς προβληματισμούς, επί αποδόσεων και
 υπεύθυνων, και εθελοντική ή όχι υπεύθυνων, όπως και
 επιφορμών και αποδόσεων, που οι ίδιοι πήραν, γι' αυτούς
 επιφορμών ότι αφού η ζωή της κοινωνίας και ανδρών
 έχει φτάσει στο, το ελπίδα επιφορμών ζωής, γενι-
 ας, επιφορμών και γραμμάτων με ένα εθελοντικό ποσοστό
 ανδρών και αυτών το μόνο γινόμενο και ευθύνη
 απέναντι στον εαυτό και και τα κτήρια, τα κτήρια αποφο-
 ρως ευθύνη απέναντι στη κοινωνία και ανδρών
 εύκολα και το φαίνεται να μην είναι εύκολο και το εθελ-
 ον, να προχωρήσει η ανάπτυξη και είναι περπατώντας
 και η άφροντα δόξα και η ποιότητα της ζωής.

Όταν λοιπόν απελευθερωθούν αυτές οι γενεές
 ανδρών και δυνάμεις και κτίρια και κτίρια. Ένα
 κομμάτι επιφορμών και αποδόσεων και από κοινά δρέ-
 ψη και υπεύθυνων και κυρίως όταν απελευθερω-
 θούν το γένος και τον εθελοντικό τους να υπάρ-
 χει. Το μυστικό αυτό που είναι η διαφορά των καθε-
 στώσεων στη αντίληψη ιδιοκτησίας είναι και είναι α-
 ναγνωστικό.

Το μυστικό της γυναίκας, αυτή η δαίμων δύναμη
 θεϊκής και δρᾶς. Το μυστικό αυτό που είναι από
 το πιο τραγικό και ανάνδρως ανθρώπινο δαίμονα,
 και καταπίεσης κινήσεων να επιφέρει και να δίνει
 τηρηθεί η γένος και γενεολογία. Το μυστικό αυτό

που δεν έχει κανένα μέσο και δικαίωμα στη ζωή.
Που δεν είχε και έχει δικαίωμα να πεί την γυναίκα του
να αντιμετωπίσει τον προβληματισμό και να παίρνει
μέρος στη ζωή σου και να σου δίνει, κηρύ-
σσει και καθορίζει σε οποιοδήποτε μέρος τη δρά-
ση και τη διοίκηση και τη διοίκηση.

Το μυαλό της γυναίκας, που πρώτα συνδύαζε
τη, το στο σώμας κρατημένο στη θέση και τη
θέση. Στην αναγκαστική και το κράτος. Το μυαλό
αυτό που τόσο το πείνωσαν, το κακοποίησαν και
το απομύνην στο τη γρήγορη αυτή η ζωή οι άνδρα-
νοι της ιδιοκτησίας.

Το μυαλό αυτό που ποτέ δεν δάχθηκε, αποδέχ-
θηκε και υποτάχθηκε στη μοίρα του έρχεται, που
έχουμε οφθαλμο το μέρος της οργής και τη βί-
ως αναχρηστικό και αδυσώπητο στη επιθυ-
μία του συστήματος χωρίς υποχώρηση και επιβί-
ση.

Το γένιτο αυτό μυαλό, που πάντα ακούει και
και το σώμας και γρήγορα αργότερα και έλ-
λει και βρίσκει το πεί, και να κάνει προκειμένου
να αποτύχει τον πόνο, να κολλάει τη οργή και να εκ-
τιμήσει τη γοργότητα της απόφασης.

Το μυαλό αυτό, που ζέρει και μπορεί να φοροτο-
γίνεται από δίχτυα σε γάνα και από θυμό σε
έρωτα αρνάκι. Που ζέρει να περτύνει, να υποτά-
ξει και να καρπύει, να γυρίζει τη δύναμη ταχέ-
ρα και τη γοργότητα τη αναμειγνύει. Που

μπορεί να πείθει και να μεταπείθει τους παύτους και τα παύτα, να είναι ευηνοδότης, δαγίς και ηδοποιός τας. Το φυσικό της γυναι-
και είναι το μόνο φυσικό, που μπορεί να κάνει ευτιμή, ανώδυ-
νη και ανώδυνη. Να συντονιστεί, να συνδιαστεί και να συντελέσει.

Αυτός το σθένος και το φυσικό μήχανο φυσικό είναι το μόνο που
μπορεί να γεννήσει, να συσώζει και να αναζωογονεί.

Είναι το μόνο, που έχει εφευρεθεί την κυβερνητική επιβίωση.
Γνωρίζει την στρατηγική του εθνικού, την αξία της πολιτικής
που μπορεί να επινοήσει σχέδια, να χαράξει προοπτική και
να την εφαρμόσει πρακτικά τας την τεχνολογία της ζωής.

Το φυσικό της γυναικός είναι αυτό που μπορεί και έχει χω-
ρίς τρέλα και θυσίες, χωρίς δύναμη και όπλα εκτός
μυώρεσε να εξουσιάζει, να διευδύνει και να κατεδύσει
έξω και εφίεσε από τα παρακίνητα την αυταρχική αν-
φοροκρατούμενη κοινωνία και να υποποιήσει εκθέσει και όνειρα.

Ε! λοιπόν, το φυσικό αυτό, το τόσο σύνθετο, γόνιμο
και εφουρρετικό, όταν απελευθερωθεί και αποδεδειγμένως
εάντις και κυρίως όταν και αφού συντονιστεί με το
απελευθερωμένο ως μεταξύ φυσικό των αποστάσεων της δου-
λειάς, μπορεί να κάνει θαύματα, να κάνει πράγ-
ματα, να περάσει στα ουράνια.

Να εκπέσει τον ήλιο από την λάσπη και να διατηρη-
θή είναι κοινό κώπο. Έναν κώπο εντελώς δι-
φορετικό από αυτόν που εκόυτε σήμερα. Έναν κώπο χω-
ρίς διαφορά απάτη και δόλο. Έναν κώπο αποχλα-
μένο από την πείνα, την γυμνασία και την φρίκη του πολέ-
μου. Έναν κώπο χωρίς εκτελέσεις και υποταγή. Έναν κώπο
που δά τας κάνει όλοι συνειδητή της του πλανήτη. Έναν κώπο-

το ζενό, η ζωή και το χέρο. Έναν κόσμο που να κυριαρχούν όλοι φέροι. Έναν κόσμο ΔΥΚΟ ΜΑΞ.

Από τη στιγμή Αγγλική, που η κοινωνία αν-
δρώνων κυριεύθηκε πρώτα οι άντρες και γυναίκες
ύστερα οι ιδιότητες κυρίως καταθέτοντας και βου-
λές, που δεν υπήρξαν και αυτό αυτό το κορμί τους,
οι άνδρες δεν έπαιξαν να ορατοί γινούν τη ζω-
τορία τους και να αναπαύονται να ιδεώδες κοινωνι-
αίο καθόσον ονομαζόχτην ο από τη εκτεταμένη αν-
δρώνων από ανδρικό και τον ζορικούς, φυλακή και
και άλλα αναγνωριστές.

Ένα καθόσον από οποιονδήποτε μπορούν γυναίκες και
άντρες ανεξάρτητα από φύλο, ηλικία φυλή και θρή-
σκ και το δική παρουσία την δουλειά τους να συμ-
περιέχουν στο κέντρο που παίρνουνται οι αποφάσεις.
Να έχουν πρώτη θέση στο πρόβλημα, που τον απασ-
χολούν σαν άνθρωπο και την καθαρά χειρική. Να α-
ποφασίζουν οι ίδιοι και όλοι μαζί για τη ζωή τους.
Που δό είναι όσον τον ανδρώνους φυσικούς και αρε-
τικούς, παιδιά και γέροντες φέρουσιν και αντιδι-
κάζουν τη φυσική αρετή του ηθάνητα και την
μέγαν παρρησία. Που από τον να έχουν ελευθέρια και
παύση. Που δό επιτρέχει στο άνθρωπο την ανδρική
και στο καθόσον χειρική να αναπαύεται, να φιλοδοξεί
και να προβαίνει στην ζωή του και τον
ανδρώνων του. Που δό έχει το ίδιο δικαίωμα και να
και είτε ανήκει. Που δό μπορεί επιτέλους ο κάθε
άνδρως να αναπτύξει προσωπικότητα, προτερήματα

και ταξένιο. Τis ετηύσαι τα ξεχωριστά γούνα και
 ικανότητες. Τα αμπατικά και διανομικά ηγεμονικά
 τα. Τη φυσική και ηθική αφοικισμένα τον κύρα
 παρ'αυτων, διηλουργών και ηλ'αυ.

Όταν ανελευθερωθούν και αποδουλομένων αιώνας οι
 δυνάμεις. Ηνωμένοι και ταπεινοί πόδες και ενόψει. Αυτές
 οι ανεξάντητες ηγίες ετηύσαι, δυνάμεις και δυνάμεις
 είναι εύροτο να συνταχθούν, να τωρι να ηγεί η
 ηγία σε ποιότητα και τέχνη και παρ'αυτων δ'α είναι
 πόδο ετηύσαι, δραστήριοι και προικισμένοι τα ξεχωριστά
 ικανότητες έχον, όπως ισχυρίζονται οι άνθρωποι που επι-
 μένουν να διατηρούν αιώνα το καθέκαστην τη σωτήριαν
 ιδιοκτησία αιώ τέτα παρ'αυτων και η κύρια βασική
 αντίδραση - τωρι φυσική και ανθρώπου - τωρι στην κοινω-
 νία των ανθρώπων, που η πραγματική της έκφραση δυνά-
 νει ζήνοτε έλθο παρ'αυτων η εκτέλεση ανδρώου ετη
 των ανθρώπων, που ετη δίδω με όλα τα τέτα και την
 δυνάμει που τους δίνει η κατέλ'α, εωκερισμένη δυνά-
 α να μετακινήσει η κοινωνία των ανθρώπων των άξονα
 τη ηγία από την περιουσία στην εργασία.

Θα φανεί ατόφα ότι από διάφορα βασικά και κύρια
 πόδα ετηύσαι και επιφοχί, προωθούνται μόνο οι γό-
 νοι της άρκευας τάξης - της τάξης των ιδιοκτητών. Ότι
 η δέκα των ατόφων στην ετηύσαι κοινωνία και καθορι-
 ζεται από την περιουσία των κατώσταβη, την καταγω-
 γή, το φύλο, το επάγγελμα, την φυγή και τις ηγεμονί-
 ες. Θα φανεί πως αν δεν έχει περιουσία ο άνθρωπος
 όσο δραστήριος, προικισμένος τα προωδόνται και ικανό-

τες και αν έχει χωρίς περιουσία δεν μπορεί να κάνει
 «διαδοχή» και να καταλάβει την κοινωνία τις
 δέκα ανάλογα με τις ικανότητές του.

Και αν υπάρχουν τρεις που να κατέδωσαν αυτό δε
 φαίνεται είτε σε γνώσεις, είτε σε προστάτες ή η
 δέκα αυτή δε έχει ηθική να είναι κάποιος κύριος ή
 στην καλύτερη περίπτωση δε έχει τους ικανότητες και
 χαρακτήρα, που θα είναι από τα στενά, όπου θα υποχ-
 ρωθούν να τον κάνουν ορισμένες υποχρεώσεις και να τον
 δαμάσουν στον χώρο ζωής του δηλαδή να τον... Το πρόβλη-
 μα όμως δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας και
 αν ο κύριος είναι από αυτούς και τους χιλιάδες του
 φίλους και «επιτελεί»

Θα φανεί αμέσως πόσο κοινωνικά και ηθικά κρύ-
 βουν ότι η «επιτελεί» αυτήν υποχρέωση αρθρογραφώντας
 από την ηθική χιλιάδες και χιλιάδες ερεθισμάτων που
 αυτοί τον ερεθίζουν και αυτοί στο λογαριασμό της άρχου-
 σαν τάξης, και ότι η δέκα του αποκαθάρσει την ατομική
 ιδιοκτησία στο έργο που οργάνωσε να είναι
 ανάλογα με την έκταση και το έργο της ατομικής
 - προσωπική - περιουσία που έχει. Και το βεβίκο θα φε-
 νεί ότι παρά το γεγονός ότι επί χιλιάδες τρεις χί-
 λιάδες οι κάθε φορά φίλοι ιδιοκτήτες, που κατά καιρούς
 κυβερνούν, έχουν επανόρθωση, αποκαταστατική και το-
 χή και κυρίως θα δώσουν την ηθική με τα στενά
 αποδέχεται σε φυσικά αγαθά και το κάθε φορά είναι
 το της κοινωνίας των ανθρώπων έφτασε στην διαδοχή
 και τις ορέξεις του, δεν κατέδωσαν να κάνουν κάποια

έρχα αιώνια και αντάξια των καραυνητών των πλανήτων
άνδρων. Κάποιο έργο που να επιβεβαιώνει την
εξόχιστη διάντην επιβιωτική των ανθρώπων.

Αν όμως προσέχει ότι οφείλει να έλθει ο έρχομος
ανακατασκευής και εφευρέσεις των θεοποιών και κυρίως
το ότι της ζωής και των προβλημάτων των ανθρώπων
να διεκδικήσει προτεραιότητα είναι απαραίτητο, τότε και
απομνημονεύει οι άνθρωποι όταν βρίσκονται αιώνα από τον
δεσμός της κοινωνικής τους στη θέση που οργάνωσαν και
δεν είχαν εγκαταλείψει τον βούλο και κύριο νόμο της
ζωής των ανθρώπων; Της ανιδέας του έρωτα και της φύσης. Όταν
αυτά βρίσκονται σαν αιώνα αιώνα, και όχι το έργο των
και ανθρώπων - να απέχει έρωτα και φύση και αγάπη
την ζωή για τις άκατες χείρες των έργων και
μόνο ο αιώνας, όταν οφείλει να είναι οργάνωση και η
τάξη της περιουσίας - ιδιοκτησίας.

Θα γονιμί, θα γονιμί, οι θα γονιμί τάχος έρωτα για να
ζήσω αιώνα οι εξόχιστοι έρωτα αιώνα ηφαιστό, τη χηρική
και τη διαφορά η κοινωνία των ανθρώπων εδω και
χιτριάδες χρόνια ηφαιστό και ελικοφάνει να ηφαι-
ρυνεί ένα τρέξιμο κόπος σε αξιοπρέπεια, σε αδι-
νοχάτους ανθρώπους ζωές και υποκατάσταση τη
ποιοτήτων και των τεχνών της ζωής, καθώς και αν-
επρέπεια κόπος σε υφιστάμενα σχέδια χηρική, πανίδει να-
ρα, ελικοφάνει και γονιμί το περιβάλλον. Αλλά
και ενώ ανήκω οφείλει να καταγράψουν οφείλουν να
τον πινάκωτα

με βάση το φυσικό δικαίο να δεσφώνουν αιώνα

ιδιουτήτων του $\frac{1}{2}$ το έτος του κάθε χώρα κατέικαν του
 ηθανήτη έτερον όπως υπάρχουν στις εκκλησίες ανδρών
 και δώ τας ανήτοι έστε ένας κορυφ του ηθανήτη. Το
 γεγονός αυτό μαρτυρεί την παρουσία ^{του ανήτοι} ηθανήτη ο οποίος
 ρά και απόφαση που έπρεπε να είναι σε κάποια και
 είναι φίλοι αυτού που παρακαλού να ζεσταίνον τον ή-
 ρα χρυσορότερα το ηθική ή και την επιρροή του.

Η τέτοια υποδοχή του περιεχομένου της ηθικής και
 της ιδίας της ηθικής όπως ήταν φυσικό οδηγεί ένα
 ζήτημα μέχρι και τη διακρίνει ραίρα αγνών, βέ-
 των και κορυφοεισμένη λαιρά ανήτοι και ε-
 πώδω διατρέχει και διακρίνει οξεία ηθική
 ερωρία την αποθήκη και κατακρίβωσαν ανδρώ-
 των από την ερωρία εκτός και η κοινότητα των ανδρώ-
 των έπρεπε στο καθόλου της ατομικής ιδιουτήτων
 σε έσσε παραγωγή και έσσε την καρδιά της δη-
 μιουργία, τον έθνη και το περιεχόμενο και οι ανδ-
 ρωποι πλεόνουν ότι η κοινότητα των ανδρών κάποι-
 α έσσε στο έθνη έσσε να μαρτυρούν να ζανα-
 τειά έσσε του δυο βασικών άξονες της ηθικής
 από αριστερά του έσσε και η κοινότητα των ανδρών
 να ζανατίζονται να ζει ανδρών.

Παρά την τέτοια προχική έσσε οι ανιδιουτήτες του
 νοίμει και ανήτοι, ποτέ δώ απεχθισμένη για το έθ-
 νος της κοινότητας των ανδρών. Ποτέ οι κορυφοί
 της ηθικής δεν αποδέχθηκαν το έσσε και την ηθική της
 ηθικής που του έσσε οι βασιστές τους.

Από τότε που η κοινότητα των ανδρών έλαχε να

εμπήματα είναι δύο βασικές και κυρίως αλυσές
πάνω στην οποίες εμπέχονται επί της εποχής προ-
νίας: Τη συνίδει, και ανδρική και το με το οποίο, αυτή γι-
τη εκτελέσθαι ανδρική από ανδρικό και τη γρ-
γαία αυτή περνούει και εμπέχεται τότε.

Από τότε, και όποτε με εποχές οι προφύτες, οι ποι-
ητές, οι φιλόσοφοι, οι επιστήμονες και οι διανοούμενοι
με ποικίλα πρόποια και το όλο τα έβγαλιναν
προβλόνοντας αυτήν την νέα πομπή στην εποχή.
Τη εποχή της επανανδρικής. Τη εποχή που ο
ανδρικός γιόρταζε το γοργό και ζωντανό από την δα-
νική τάξη και τον άκρικο και τον άβορρο το φα-
δελώς με αρωτικές, προωτικές - ιδιότητες κο-
βοτή/γύρα και σούρα. εκκρίνοντας φιλοδοξία
και πόθοι.

Τη εποχή που δε ζωνά περρι την ανδρική
υπόστασι και τη κατήν ανδρική ιδιότητα.

Τη εποχή που η κοινωνία την ανδρική περρι-
νει για άλλη μία φορά ως ανόμοιο με τα άλλα και την
) φη την κοινή παλαιή ιδιότητα στα φυσικά αχά-
-γιά, Αάτι, νόο, ηφω και άβρα- και τα από κοι-
ναι παροχίτεια ερρεχίο δαφεία, δε χτίσων τον
κοινείο χηλοπαρουνδίανο και πομπόδο επη-
) ραίο παραδείσσο ένω γή. Τη από, αιδής και
προστατικό παρόδοιο και όχι τη καφουτήν από-
τη του με αιδάδεις τον ευρωτόχ>

Τη εποχή που αυτή γιόρταζε και πάλι, δάφνει
και πόνο, που αυτή γιό εκτελέσθαι και πόζατο

θα κοιτάζονται τον τόχδου-ται μια τη αχάτη μια τό-
 ήη ποζι και τοχόη έχει κάθε ανδρικός για επίδω-
 του και τη καρδιά του.

Θα ξαναγίνα από υποβύθιο άνθρωπος που θα φη-
 γαι τον άνθρωπο όπως πραγματικά το αξίζει.

Προς τη κατεύθυνση αυτή εδώ και εκατοντάδες χρό-
 νια κινείται για η ζωή της κοινωνίας των ανθρώπων, με
 την βεβαιότητα ότι η επαναφορά της στην αρχική κοίτη
 είναι από τα ιερότερα και επίγονοι καθήκοντα προς
 το ανδρικό είδος, κάθε παράταξη ή ανθετική θα
 αντιμετωπίσει καταστροφή.

Είναι κοίτη από την οποία εφυγε γνωστός ^{ήταν} άνδρα-
 nos, και εφυγε γνωστός για το τεχνητότερο έργο
 του χρόνου και του αποχέετα της δεύτερης το κατω-
 τάξως η τότε κοινωνία των ανθρώπων για να ανα-
 μαζιχθεί, να ζήσει και να πονηθήσει όσα τα υλικά
 και ηνευφαιτικά προβλήματα που την αποχόρδωναν.
 Να διατηρηθεί την υλικοτεχνική βάση της ευημερείου
 και του λογιζόμενου. Την βάση αυτή ακριβώς που άρπαξαν,
 ήλθνεσαν και τα τεύχοντα σε ομοτιμή-προβλεπ-
 των περιπτώσεων πρώτα και το έδαφος αυτή τη δυνατότη
 τεχνικών ειδών-ειδών του δύο βασικών ατόμων και
 ούριζαν τη τότε ζωή για να ήτασαν μέσα σε λίγες
 μόνο χιλιάδες χρόνια στην καλύτερη κατάσταση του ανθρώπου.

Είναι προηόδοι αυτή της επαναφοράς έχει δώσει
 κατακόμβες δώματα δώματα και ποτάμια αίθε και
 ο αγνός, και θα χρειαστεί να γίνει ακόμα προσι-
 τέναι να πέσει στο έδαφος της θα είναι και δύνα-

τος και μεγάλος και θα έχει και πολλή επιρροή.

Ο επιτεφινάι αγίνας δεν βρίσκονται πια όπως κάποτε
στη βρύση της Γαννασίας ή της οροτοσίας, γιατί έ-
χει αποδειχθεί και γίνεται αποδεχτό από όλους ότι
τότε οι αντιστοιχισμοί όμο και οι υποκατασκευές όμοι,
που είναι απαραίτητες για την έκδοση αυτού υπάρχον.
Όπως υπάρχουν και αυτές που αφορούν την επιδημία
ιστορική δράση και αποσπάζει τις κοινωνίες των ανθρώπων.

Αυτή ακριβώς η γνώση της διαφοράς αποτελείται στην
επιτεφινάι πράξη για την κοινωνία των ανθρώπων προ-
κατακείμενη, που η παρουσία της μπορεί να οδηγεί σε
οφελιμότητα και κατάρτιση. Και η επιτεφινάι αν δυνά-
μειται και των προοπτικών, που αναφέρονται στην ανα-
γνώριση της ανάγκης να οπείσει την κοινωνία των αν-
θρώπων με την ανάφορα δράσης ~~και~~ δίνονται, και α-
πόφαση να πραγματοποιήσει το κοινωνικό όραμα, πέρα από
το οποίο προϋποθέτουμε, ότι γίνεται και ποτα-
μάς ο καταδικασμένος από την ιστορία τρόπον παπα-
ρική και ποταμική ιδιοκτησία.

Τότε πια θα συναρμολογηθεί το ανθρώπινο είδος στην
γύμναση του και θα ανήκει στο σώμα του.

Θα συναρμολογηθεί όπως ήταν ορίστηκε ποταμός, ~~και~~ γά-
ραμος.

Τώρα πια δεν θα κοιτάζει ~~και~~ γύμναση, την γύμναση
που του έδωσε να κοιτάζει πέρα το ζόδοτα ποταμίου
του και πέρα για να γίνει το χιτάδοτα είναι και πο-
ταμίου προβλήματα.

Τώρα πια το βλέπουμε την ένταξη και τον τρόπο ο-

γινεσκενική βάση θα τοιράσει τον ηφαίστο του τόχου του
και θα τον πορεύεται για στο άγνωστο όπως τότε.

Και για να τον γίνει κατὰ παρανόμια ο ηφαίστος
που θα τοιράσει στο έργο η κοινωνία των ανθρώπων
θα είναι ο ηφαίστος, που θα ανήκει σε κάποιον, που
τον περιήγαγε κάποιος, όπως ισχυρίζονταν και μερικοί
από τους εσπέρικους, αλλά ο σκορπισμένοι ηφαίστοι από
τον καθενός τη δόξα. Θα είναι ο καλύτερος ή παλιός
ή ένας ηφαίστος και αυτός που στο παρελθόν έβλεπε τη
κατασκευή βόμβας και δουλειά που αυτή είχε υπο-
στηθεί στο έργο της.

Αυτοί που πάλι θα ταξιδέψουν να ποιν οι αλλοι ο
κοινωνικός ηφαίστος των ανθρώπων, θα πρέπει να περι-
φέρουν ότι ο ηφαίστος αυτός είναι ο ηφαίστος που περιήγα-
γον στη κατασκευή της προβλεπόμενης, οι βελόνοι πάλι,
οι δαστοπάρικες βόμβες και οι απορροφητικοί κύβους,
και οι πρόγονοι αλλοι, και ότι θα ήταν ακόμα το χαρτί
προς να έβλεπον και αυτοί έβλεπαν για λίγο το κρη-
νοδόχετο στο κενή προβλεπόμενη τη στο σποδοδα-
νην βελόνας και κυρίως αν δαν τον παρατηρούσαν
άρεσται για να διακρίνουν βόμβες και διαφόρων.

Ακόμα πρέπει να ξέρουν ότι αυτοί έβλεπαν και οι αλλοι
ήντες ηφαίστοι σε βόμβες άλλων, αλλά αυτοί έβλεπαν σε
δουλειά τέχνης και κατασκευάζοντας και ότι είναι
καύρος πάλι να ξέρουν και αυτοί ηφαίστοι πάλι έβ-
λεπαν άνθρωποι, αν έβλεπαν σε ηφαίστωση ανθρώπων
που και ότι αν έβλεπαν σε ανθρώπων + πάλι όπως έ-
χαν επί βασιλείας των ανθρώπων το είδος καταστήσει.

Πρέπει να πετύχουν επιτυχία και αυτή βέβαια στη διαδικασία αυτή, της επαναφοράς στην αρχική αντίθεση του ανθρώπου με τη φύση και τη τεχνική του. Αξιοπαιστική είναι από την πλευρά της εργασία, αν έχω να χάσω τίποτα πέρα από την διαφορά της και τον κόπο να γίνει όλο και πιο φανερό και να κάνουν άσχητες, εγκαταστάσεις πράγμα και να κερδίσουν τον εαυτό τους και έναν κοινό στόχο. Είναι κοινό πρακτικό, αχό, βεβαιό και τίπο, τον κόσμο που είχαν πριν χωρίς τις άσχητες και κακές πτυχές που αυτή τον πρόβλεπε.

Και για να ερμηνεύσω όσα είπατε στο οποίο αξιολογήσατε η αναριότητα αυτή του κόσμου καταστάσεων παραγωγικών συνάφει και τη λειτουργία της βιοσφαιρικής-προβλεπτικής-διοικητικής σχέσης που έχεις με έννοιες, που περιληπτικά αν έλεγα και χιτρίδες αυτές που έχω χύμα παρήχεται.

Η όλη διαδικασία, να σου πω ότι πέρα από την γενική αντίληψη, η δική και νοτική και τον εγωισμό της φύσης. Αποδοτική φύση και ερμητικά χαρακτηριστικά κύκλος της ανθρώπινης, που είναι κατώτερη της παραγωγής, υπάρχει πάντα κάποια μικρή έδρα που είναι η οποία μπορεί κανείς να πάρει αν όχι τίποτα, αλλά ένα και στη πράξη, των ανθρώπων αυτών. Και ο ίδιος τρόπος που έχει κοινά είναι η μορφή. Η όλη διαδικασία προβλεπτική και συνάφει του φυσικού και η φύση αυτής όχι απλώς είναι αλλά και τα πέρα που πέρα γίνεται όλο και πιο

κυρία και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γεγονός που επιτρέπει στους άνδρες που την καταναλώνουν να γίνουν εύκολα επιθετικοί στη κατοχή των παραγωγικών δυνατοτήτων και να το ένα εθνικό ποσοστό και παράρτημα από την δέσμη αυτή μπορεί να έχει μια πιο βαθιά και άμεση να αντιδράσει εντός ενός έτους και αμέσως στη αρνητική μεροληψία και τον ένοχο, τα και να έχουν άφωνα ζωής στη βάση της δέσης. Στη δέση και δε επιτρέπει στη ανδρική να βοηθήσει τον εαυτό του.

Έντος ενός έτους η ελπίδα να γίνει μια καλύτερη επιημέρεια που έχει υποστεί η κοινωνία των ανδρών από το πρόβλημα της καθυστέρησης της ατομικοποίησης είχε και τις ακύρωτες επιπτώσεις: Αφάνισε τον ανδρικό δόρυ, δίχως περιεχόμενο και δίχως αντικείμενο προβληματισμού. Με την απελευθέρωση και προβληματισμού σε ηλικία, ηλικία χωρίς η γερμανία να μην έχει την εμπειρία όπως υποανάπτυκτη - ήχο που δίνει και και στην επόμενη εποχή να γίνει μια πιο προνομιούχα και κλασική παιδική εργασία και τότε να παίρνεται και η γυναίκα, από το εθνικό δικαίωμα της και στη βάση της ηλικίας, από όπου κρίνει και δίνει. Με αποτέλεσμα να την δώσει και αυτή να παύσει για να γίνει, να έχει από την εκπαίδευση. Και αυτή γίνεται όπως η κατοχή και αυτή η καθυστέρηση της ατομικοποίησης φέρνει τη συνείδηση και είναι να είναι και να είναι εθνοφυλικά στη εκπαίδευση και η αλληλεπίδραση και είναι στη δέσμη, δηλαδή να μπορεί να δει πρέπει να σε αφήνουμε αν γίνει και ο αλληλεπίδραση

τη γραμμή αυτή.

Και αν δεχθεί να λάβει ένας από των βασιλέων κυ-
ριους και αποφασιστικούς ενεργητές των σε ερωτη-
ριστήκατε ή των αυτών οφειλόντων την υποχρέωσή των
να ότι και επί κανονική σύστη βαλόντων να προσδιορί-
σει την κατάσταση της πόλεως και ότι δε έμεινε το πόν
προκειμένου να την κατακτήσει και από των πρόσδε-
ξοις ότι εκεί δε είχε αν ήθελε ότι να έβγαλει - και από
οτι έχει είναι το έργο - αν διαδοχικά έμεινε να υπο-
κίνηται με απαράτητες αμείναι γνώση και να αν επι-
τρέπονται από τους τρεις να υποχρεώται με ανόμιες να πα-
ρίσχετα πλοή και αν ήθελε να γίνει έμεινε και
με ότι ήθελε ή να δαπανή το ποσό αυτός και να
να παροχρηστική και είναι αυτό το μάγιστρο.

Επειδή υπάρχει προκειμένου να τον κέρων επι-
μαρτυρήσει το επιχείρημα «Μόρφωση και επι-
χρηστική με εξέλιξη και όχι με εξέλιξη» θα έχετε
οτι ένα πτυχίο εξέλιξης δώσεται και θα είναι οτι πα-
νώνων και για την εξέλιξη και πόσο. Και η εξέλιξη παρ-
δοχική και υπάρχει ανάμεσα στο εξέλιξη και το εξέλι-
νική, αν δώ είναι ένα από τους εξέλιξη εξέλι-
νός οπωσδήποτε το πέντε και εγώ, και ότι το οτι αυ-
τό αλλα και το γεγονός ότι το εξέλιξη πτυχίο δώ
μπορεί να είναι με εξέλιξη και εξέλιξη είναι και
να γίνει εξέλιξη, ενώ το εξέλιξη γίνεται α-
πληγή παρδοχική και αποδοχή. Αυτός είναι ο
ναί οτις από των εξέλιξη και οτις οτις να αν
πότε το να. Εξάρα να μορφωθεί αν ήταν

δυνάμει που έχει να παραινέσει.

Επειδή το δάκρυ που από την έρημωση του σώματος σου χρέωται σε έργο είναι υπαίτιο στην ήττα που σου δίνει ο θάνατος και ιδιαιτερώς που έχει καθε άνθρωπος είναι το κομμάτι του. Από αυτό παίρνει ανεξόφλητο την αμοιβή του καλού ή κακού του στην ζωή ή η πνευματική δύναμη που με ελπίδα φέρει τα καλά για την ψυχή σου και προς αυτό το κομμάτι επένδυσε την καρδιά σου και προσέδωκε με το κενό που ήθελες.

Το κομμάτι είναι το παίρνουμε από τον θάνατο. Η δέσφιξη του κομμάτι είναι η επιθυμία, η αρθρολογία και οι βλάβες ανεξόφλητες και στην είναι ευχόμενοι ιδιαιτερώς αυτές έχουν για αιωνιότητα αξία, που μπορεί να βεβαιωθεί να μετατραπεί αν σωθεί επιθυμία και αμοιβή. Είναι ο έρωτας που έχει αξία, πραγματική αξία στον άνθρωπο που είναι το κομμάτι από το δάκρυ ή πνευματική του κατάρτιση, οι κατάρτιση, η πνευματική και η διάνοια αξία, που καθε άνθρωπος καταρτίζεται με την επιθυμία του καλά και του κακού του.

Αυτή είναι η επιθυμία και αρθρολογία που το τίτλο της με την έρευνα οφείλει εντός του ότι είναι κάτι που οδικό και την διαρκή μπορεί να βεβαιωθεί ότι μόνο αυτοκαταστροφής της, αλλά αυτή και γενικότερα καταστροφής αν ο έρωτας και η κατάρτιση αρθρολογία μόνο ο αυτός να κηρύσσονται με την νύκτα. Επιθυμία όμως με την έρευνα να γίνει το καλό ή κακό που είναι στην ζωή του οφείλει, κομμάτι, την οφείλει να την βεβαιωθεί με την κατάρτιση.

ποιάσει με το ζήλο στο να ριχθώ χρίστος. Αν ο άνθρωπος, που το έχει δώσει δαχτύλιό του το βύθιο ή απουσιάζει και άλλο και αν χρειαστεί να σηρίξει αποκλειστικά και μόνο τη ψυχή με έστω και λίγο χρίστος, ποτέ χρυσόρα θα γίνει χωρίς δακτύλο.

Επειδή έχω προσωπικά δώσει έργο κανέναν - αυτός από τη άρκευσιμότητα - που να ποίησε κάτι ήρωα και το παραπικρό δίχως να το δέχεται, να το ποεί, δίχως να βουραστεί, χωρίς να ιδρώσει και να υποφέρει, μα και να πενέσει σιμά.

Γι' το παραπικρό και για το εφελκυστικό χρίστος είναι κόπος, χρόνος και μέρα, και αυτό έργο κανέναν γονιό, συγγενή ή φίλο. Κάνουν άνθρωπο όσο έστωις, δίχως και κανέναν και αν είναι αυτός που να μπορεί να ζήσει τα προβλήματα κάποιων ανθρώπων όσο ζήσει, τικρά και σφιχτά και αν είναι αυτά χωρίς να αμείβεται με ευδυνή, χωρίς με δέχεται και αν προσπαθάρ και ιδίαν τον ~~αδ~~ άνθρωπο που να αγοράσει και έχει το πρόβλημα.

Έτσι συγκεριμένη περίπτωση και έχει το πρόβλημα. Αλλά αν είναι το σχέδιο, Αλλά και και τα απορροφάται, όποια και αν είναι αυτά.

Και για τον οχόος για όνειρα, είναι εφελκυστικό ότι κάνετε όνειρα και μάξιμα κοχίση τόσο για εμένα, άλλο τόσο και για τον κόσμο. Και η εμφάνιση αυτών ακριβώς των ονείρων των οι από τον πλάτο βασίκοι, χίρτες και απολαυστικούς εμπειρίες που θα οδηγούν με σιμά και με ευδυνή να

62 αποσυρίστηκε και στην διαδρομή αυτή η αποχω-
ρίστηκε και εν τω μεταξύ οι πράκτορες της διαβίον-
τος το επημέλητο και οι εν τω μεταξύ διαβίον-
τες οι δεσποτάδες των οποίων οι αποστροφές με βάση
για την υδονομία των.

[illegible]

Τέ δικαίως σίγουρα όποια και έβω που σή ήσαν τε
καλύπτει δυνατότητα και να έβω που είχατε και
είχατε ή πραγματοποιήθηκαν ή ερίσχυση σε
χρήματα ή σε σέλις της οφειλής.

Οπως έβλεπα από αυτά που υπονοηθούν στην διαγο-
ρών και ούτε δι' έχω βέβαια τον οτι είχα και από
επεί, Είπα έκανε την αίσθησή ότι κάνατε αυτό
που ήθελε και αμέσως παραχωρήσει, υποχώρη-
σει και υποταγή και δι' κάνατε όσα είχατε χρει-
αστεί. Θεωρούμε όμως ότι ήρθε ο καιρός, ήρθε η ώρα
να δείξω καινο αποδείξεις και εσύ αν είσαι ηρώ-
στη είσθαι να κάνω αυτό που πρέπει για τον εαυτό σου.

Για να γράψετε κείμενο εδώ που γράφεται χρησιμοποιώντας
αρχικούς και ποζίτι το χρόνο σε χρόνο από δουλειά

κόνο και πάλι από όλη τη πλευρά κυρία α-
πό τον. Γι' αυτό ημ φορμά αυτή δεν έχω το δικαί-
ωμα ή αποδέχομαι να υποβιβάζω την προε-
πόδεια, ποτέ περισσότερο να την εγκαταλείψω

Επειδή ποτέ φορμάς τέτοιες πέρα από όλη την
πρόπο της ανιδεοσύνης και την μετακίνηση των αίσθη-
των φορμάς δίχως να γίνει όλη η μέση το πώς
ζει οργάνωση αυτοί οι δύο κύριοι συζητήσαντες πάλι
διαπόραξαν και αποπροσανατολίσαν την κοινότητα
την ανθρωπότητα από τον βασικό και κύριο σκοπό που
ήταν η ζωή και την οδηγία να κερδοξέ και
πάλι θα είναι η πορεία εξέλιξης όσον αφορά την
γνωστική των δύο αυτών συζητήσεων στην αρχή
και όλη, θα προσηλυνθεί στο βασικό και τον επηγε-
ρησάει διώκον να τον διευκρινίσει.

Στην εκπαίδευση προσιγορία και ιστορία της κοι-
νότητας των ανδρών έχω γίνει δύο μεγάλες κοι-
νικώς επαναλλόμενες.

Η επανάσταση που λέγαμε την κοινότητα των ανδρών
που από το καθέως ημ κοινότητα ούτως - παλαιή
ιδιοκτησία ότι τότε έβγα παραγωγής - στο καθέως
της ατομικής ιδιοκτησίας και το τότε έβγα παρα-
γωγής και έγινε από το έβγα την μετακίνηση των αίσ-
θητων τη ζωή από την εργασία στην πείρα.

Η μετακίνηση του αίσθητων τη ζωή από την εργασία
στην ατομική ιδιοκτησία - πείρα είχε από την
ποτέ ούτως να εγκαταλείψει η τότε κοινότητα των ανδρών
την ανιδεοσύνη ^{στην} την πορεία που είναι πάλι η

η φύση του ανδρώ σου και να ^{την} ξεφορτώσεις από τον πρέ-
 φω και όλο βιταίο ανάτεμα στην κοινωνία των ανδρών.

Η επανάστασή σου, που άρχισε πριν από δέκα χι-
 λιάδες περίπου χρόνια άρχισε από τρία φθινοπώρια
 οφθαλμιά 24 νοίκια στην τότε εποχή, που ιδιοκτη-
 τή της η γυναίκα, που απέκτησε πρόσβαση στο π
 κοινωνία των ανδρών και την χρησιμοποίησαν για α-
 γοποίηση των βλαβών και ότι για τον γενικό όμοιο
 ανέβασμα της τότε.

Ξεκίνησε αμέσως τότε. Ζούσε η εποχή της
 διαφοράς μεταξύ κοινωνικής επανάστασης, που σε αντί-
 θέση της η πρώτη γίνεται η ελπίδα - εφοχισμ-
 από το αίμα στο δώ της κυριότητας των αν-
 δρών. Την επηφόρμασε και τερματισμό και να η ναί-
 φαντα και αποβλέπει στο να επαναφέρει την αφο-
 να της φύσης από την περιουσία, που είναι ούτως α-
 νάει στην εργασία κοινωνίας ζώντα των ανδρών
 ηρώα, όπως ήταν και πριν από την επανάσταση
 φυσική και να επαναφέρει των ανδρών στην αρχική
 τη συνθήκη της φύσης και να ξαναβρεθεί τον αν-
 δρώα σου φύση. Στη φύση σου.

Κάποτε που διαβεβαιώσαν ότι οι βλαβές η
 πρωτόγονη κοινωνία των ανδρών, σε αντίθεση με
 τη κυριότητα που δώ πρώτα είχε δέκα χιλιάδες χρο-
 νιά έφτασε πορτο. το παρθε πορτο διατακτική χρο-
 να και από το καθεστώς της κοινής ιδιοκτησίας
 στα έδαφος πορτο.

Όπως στην πρώτη είναι και στο τη διαφορά κοινής

την επανάσταση δὲν υπάρχουν αυτὸς κερτιφόνες, προ-
νομοσχέδια καὶ ὑποτίθενται.

Γιὰ ὅποιον θελήσει νὰ πάρει τίς ευχεκρίσεις ἡ-
γερωμένας, καὶ εἶναι ἀρκετὰ ἀνεξάρτητὴ καὶ ὑποδότης
πρὸς τὴν πρώτην ἀρχὴν πάλιν ἢ ἔτι χιλιόδοσι χρόνι
πρὸ χρόνου καὶ ἡ δὲ εἰς τὴν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ
1845 καὶ εὐδοκίαν ἡ πρώτη γραμμὴ διακρίσει ἀν-
τὶ τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν, δὲ διακρίνει ἀντι-
πρὸς ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ἀρχὴς εὐκρίτων ἀν-
τιπρὸς τὴν χρονίαν ἡ νῦν ἐκδοκίαν εὐκρίτων ἡ τὴν κοι-
νωνικὴν ἀνδρῶν. Ἀπὸς εὐκρίτων τὴν χρονίαν ἀν-
τιπρὸς ἡ διακρίσει.

Ἡ ἐπιδόση δὲν ἀντιπρὸς τὴν ἐκδοκίαν καὶ
κοινωνικὴν ἀνδρῶν καὶ ἔστι ἐν τῇ εὐκρίτων
ἐκδοκίαν ἀνδρῶν ἀνδρῶν. ἀντὶ τὴν πάλιν τὴν ἐκ-
δοκίαν, καὶ τὴν πάλιν τὴν ἀντὶ τὴν ἀρχὴν, ἀρχὴς τῇ
ἐκδοκίαν ἀντὶ τὴν χρονίαν ἀντὶ τὴν.

Τὴν ὑπερδοκίαν ἀντὶ τὴν ἐκδοκίαν τὴν ἐκ-
δοκίαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν. Προβλεπομένης οἱ ἐ-
κδοκίαν καὶ οὐκ ἐκδοκίαν τὴν κοινωνικὴν ἀνδρῶν ἐκδοκίαν
τὴν ἀντιπρὸς τὴν καὶ τὴν ἀντὶ τὴν εὐκρίτων
ἀντὶ τὴν ἐκδοκίαν ἡ κοινωνικὴν ἀνδρῶν ἡ ἀντιπρὸς
ἀντὶ τὴν τὴν καὶ τὴν δὲν, ἀντὶ τὴν καὶ
καὶ ἀντὶ τὴν καὶ τὴν ἐκδοκίαν ἀντὶ τὴν δὲν ἐκ-
δοκίαν ἀντὶ τὴν ἐκδοκίαν καὶ κοινωνικὴν ἀνδρῶν
ἀντὶ τὴν ἀντὶ τὴν καὶ τὴν ἐπανάστασιν ἡ κοινο-
νικὴν ἀνδρῶν ἐκδοκίαν τὴν ἀρχὴν τὴν καὶ.

Ἀντὶ τὴν ἀντιπρὸς τὴν καὶ τὴν ἐκδοκίαν

αυτή η επανάσταση θα πρέπει να στηριχθεί στην επανά-
σταση εργατοφώνων. Στη χώρα όπως αυτή η επανάσταση
θα γίνει πάνω από ενάμιση διακοσμικές συνθήκες, όρους
και προϋποθέσεις - μέσα - που υπάρχουν όταν όρθιες να
υμνήσουν τις διαπραγματεύσεις και αφοσίωσης η επανάστατική
διοίκηση μεταφορά των αλυσών από την εργασία στην περι-
οδική και την αντιπαράθεση των φυσικών (στην εκτελεστική
και ανδρική από σύνδρομο).

Η επανάσταση εργατοφώνων του αλυσών είναι από την
πλευρά της στην εργασία, δηλαδή είναι είτε από άγνοια,
είτε από την έλλειψη των βασικών και κυρίως προβλημάτων, που αντι-
τίθεται η κοινωνία των ανθρώπων. Ποτέ περισσότερο δεν
είναι ξένος και σε αντιπαράθεση μαζί της. Και επειδή
είναι μέσα σε βασικές δομικές και διαδρομές, τε-
χνολογικές και αλλαγές στην ευκαρπύτητα τρόπο ζωής,
παραγωγή και εργασία, θα είναι ένα διαρκές
πομπήντρο, και πομπήντρο επαναστατικό φαινόμενο
- πρόταση - που θα επιδρά και θα διαπορεύει όρους
των τόπων στη ζωή και τον τρόπο για - για τον πο-
νο εργασία και όρους, μετακινώντας παράλληλα, τον
αίονα της ζωής από την περιουσία στην εργασία, από
και την ιδιοκτησία στην κοινή κοινωνία από την
διοίκηση σε βάση και από το καθεστώς της ατομι-
κής - προσωπικής - ιδιοκτησίας σε φυσικά σχέδια
και μέσα παραγωγή σε καθεστώς της κοινής πομπής
και ιδιοκτησίας στα φυσικά σχέδια και μέσα παραγωγής.

Ζούμε σε μία περίοδο θεωρητικών και επιστη-
νικών γνωρίσεων. Από την μία περίοδο έρχονται βίρα

εξολεγκή γενικήν θεωρίαν. Αρκετοί από αυτούς είναι
 συνάρχοι και περιφέρουν αίτιον τῆς εξολεγκτικῆς τῆς
 ἡλικίας αὐτῆς. Οἱ θεωροῦντες ἀνακαλύπτει, πρὸς τῶ-
 νδε τῶν παθολογικῶν, τὴν συγγένειαν, τὴν φεξιὴν, τὴν γένε-
 σιν κτλ. Αὐτοὶ τοὺς πρῶτους κρίνουν να βωμολοχῶν
 ὡς ἀνικαίμενικα καὶ νοσηρὰ καὶ ἐκτετατοῦ - χώρου - καὶ ἐκτε-
 ροῦ καὶ διεκτετατοῦ ὅπως αὐτοὶ τὴν ἀναγκάζουν καὶ
 ἀπορροῇ τῆς προκρίσεως, να βωμολοχῶν ὡς ὡς
 ποτὶς καὶ τῶν προβλημάτων καὶ ἐκτετατοῦ ἀπὸ ἀρ-
 καιοτάτων χρόνων καὶ τῆς ἐκτετατοῦ. Καὶ τοὺς βωμολο-
 χῶν αἱ ἐπιστήμης αὐτοὶ ἐκτετατοῦ ὡς ἀνακαλύπτουν
 ἄρτιον να βωμολοχῶν. Οἱ φεξιὴν ἀρτιον καὶ
 καὶ να ἀπορροῇ ἡ τῆς υποδοχῆς καὶ ἐκτετατοῦ τῆς
 ἀντικειμένου τῆς ἡλικίας.

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον οὐκ ἔστι μόνον θεωροῦναι τὸ πρῶτον
 ὅπως καὶ δυνατότητες, ἀλλὰ καὶ νὰ οὐκ οὐκ ἀν-
 νοιῶνται διὰ τὴν ἀντικειμένου.

Ὅπως αὐτοὶ οἱ φεξιὴν, θεωροῦν καὶ ἐπιστήμης
 ἔχουν τὴν βωμολοχῶν καὶ θεωροῦν ἀπὸ τῆς υποδοχῆ-
 τῆς καὶ ὅπως ἐπιστήμης ὡς αὐτοὶ τῆς υποδοχῆς, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἐκτετατοῦ τῆς κοινῆς τῆς ἀντικειμένου καὶ
 ὡς αὐτοὶ καὶ ἡ καὶ τῆς βωμολοχῶν τῆς χωρικοῦ. Ἐκτε-
 υποδοχῆς, καὶ ἡ ἐκτετατοῦ, ἐκτετατοῦ καὶ κοινῆς
 ποτὶς ἀντικειμένου τῆς πρῶτης ἀπὸ τῆς κοινῆς
 τῆς ἀντικειμένου ὡς ἀνακαλύπτει πρῶτον, τὴν κατὰ τῆ-
 σιν ὡς αὐτοὶ καὶ τὴν χρεὴν τῆς τῆς ἀντικειμένου καὶ ἀ-
 πρῶτον τῆς τῆς ἀντικειμένου, τὴν ἀντικειμένου δύνα-
 τῆς καὶ τῆς βωμολοχῶν τῆς ἐκτετατοῦ καὶ διὰ τῆς χρόνιαν.

Κυρία αφετίως η εκφραστής των ανθρώπων - ο Γαλι-
 λαιός έδειξε ότι η φύση είναι γραμμένη στο ταβύ-
 ρακιον - είναι που έδωσε τα όλητα σε ένα με το-
 ποία η κοιν. των ανθρώπων παλεύει με την φύση πριν
 και την κατανόησης ύψους και την υπόταξη της, ^{για να} ^{να συνταχθεί, αν υποφέρει, θα μεταβληθεί, ο πόνος της}
 έπρεπε να βρεθεί ο τρόπος της χρήσης των ταβυρ-
 κίων, για να από αυτήν ήλθουν οι αριθμοί που σών-
 νουν, να ευφράδουν, να μεταφέρουν, να αντικαταστήσουν,
 να μεταδώσουν και να διαδοθούν τα πάντα. Τα πάντα
 αυτός από τα αισθητά και αν αισθητά.

Η ανθρώπινη κοινωνία είναι μια ποιοτική και νέα
 μορφή της αντικειμενικής πραγματικότητας είναι αντικω-
 ριστική το αποτέλεσμα της εκκρέμησης πάνω στην αν-
 τέραση της φύσης και των τακτικών προόδους. Τους προ-
 γόνους είμαστε, που βρίσκονται πιο κοντά στον ανώτερο
 ηθικό πουά προς τον ανώτερο άνθρωπο.

Το συγκεκριμένο όργανο που είναι αυτή της πύλης
^{και η αντανάκλαση}
 της φύσης για να μετατραπεί σε κοινωνία ανθρώπων, ή-
 των όπως είναι και είναι η εργασία, που μετατρέψω-
 ναι, μεταβίβει και αλληλίζει ταυτόχρονα τόσο την φύση
 όσο και τον ίδιο τον άνθρωπο.

Το συγκεκριμένο αυτό όργανο είναι η κοινωνική α-
 γία - η εργασία - που απορροφάται και υλοποιεί-
 ται σε κάθε ανθρώπινο έργο.

Η εργασία το πιο κοινό γνώρισμα των ανθρώπων - ε-
 να αυτή προέκυψε ή γρήγορα ή αργά - η φύση της είναι να
 οργανώσει ύστερα σε ομάδες των ανθρώπων και
 ποζήται για να υπάρχει, αποζητείται η ηθική, την

βάση και την είδη της κοινωνίας των ανθρώπων.

Η εργασία όμως ως προϋποθέτει και το ποιοτικό να ρυθμίζει ορισμένα από τα ανθρώπινα.

Όχι οι κοινωνικές και άλλα στοιχεία όχι μόνο αναφέ-
ρουν τον αποδοτικό ρόλο της εργασίας ενώ με βασικό το-
ρη μορφή πόση και ανιδεώ, και γίνεται η κοινωνί-
α των ανθρώπων, όπου οι εργασία είναι αυτή που επι-
συνέχει - συνήκει - ^{εναρμόζει} ~~εναρμόζει~~ την ζωή και οι πόνοι
των ~~ατόμων~~ ^{εργασιών} αυτή προκύπτει από την ζωή των ανθρώπων.

Από την ανιδεώ αυτή και το περικό της κοινωνίας των
ανθρώπων ως καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας παρθε-
νότητας - εγκατέστησε με ελαφρύ χιόνι ιδιοκτησίας
και τη συνέχισαν υποστηρίξαν και επικρατούν -

Αυτή αρχίσει την βασική και κύρια ανιδεώ εγκατέ-
στησε - και ημετέραν από τον ιδιοκτησία δυνάμεις
ανιδεώ είναι, αναγκαία παρθενός μορφής επιπα-
σης και περικό και καθεστώς Νέτα της παίζης των αν-
θρώπων, και έτσι μαζί και ελπίδα της επιπαρθενός να πα-
ρα.

Δηλαδή παρθενός να ναι και να υπάρχει άνθρωπος
και κοινωνία ανθρώπων χωρίς αυτήν την ανιδεώ αναφε-
ρεται στον άνθρωπο και τη ζωή και επίσης χωρίς την εργα-
σία του ανθρώπου και έτσι σε κίνηση και δράση η ανι-
δεώ αυτή. ~~Ευεργεσία~~

Ο άνθρωπος που αγνοεί την ανιδεώ αυτή, αχάνει να και
εξάγει η αίσια της αποκαταστάσης και να ναι το να χιόνει.

Η ανιδεώ κίνηση καθεστώς είναι καθεστώς. και
καθεστώς όχι η ανιδεώ την προκατακίνηση. Είναι η αν-
τι-

κράινη ή αίσθηση και πρόσδεση των ανθρώπων από τις συνθήκες ΙΑΙΟΚΤΗΞΙΗ-ΖΩΗ και από το γεγονός ότι οι άνθρωποι της περιφέρειας χρησιμοποιούν την νέα τεχνολογία για να προσλάβουν ή να βελτιώσουν την προσφορά και την πρόοδο.

Η διεξήγη τεχνολογική επανάσταση που άρχισε στην δεκαετία του 1970, ανοίγει απεριόριστε δυνατότητες πρόοδου ή καταστροφής για την ανθρωπότητα.

Η βίρσινη αλλοποίηση μπορεί να οδηγήσει σε πιο αρμοσφαιρική ανάλυση, σε πιο διαφάνεια και ανθρωπότητα. Έχει όμως άλλα ανδρική ή και γυναική και αίσθημα να χάσει την ανθρωπότητα και υποτακτικότητα χωρίς να είναι λογική.

Με δύο λόγια μπορεί να ανοίξει την δρόμο για την ειρηνική και διαρκή ειρήνη, αλλά και για την ανθρωπότητα γενικά.

Θεωρώ ότι το βασικότερο αμύγδαλο της πρωτόγνωρης νέας τεχνολογικής επανάστασης, σε μία κρίσιμη, αλλά εχθρογόνα κατ'ή της κοινωνίας των ανθρώπων, τόσο για τον άνδρα κυρίως όσο και για την γυναίκα αποτελεί για πρώτη φορά την θέση για κοινή δράση τόσο στο πνευματικό όσο και στο φυσικό επίπεδο και την διατήρηση της αλληλεξάρτησης του σώματος σε αντίθεση με την μάχη για την επιβίωση. Αυτή η κατάσταση δίνει πρώτη φορά τον αγώνα να δώσει έναν χαρακτήρα. Αποτελεί και τακτικά διαρκή και κοινή διατήρηση, συνείδηση, ότι έχουμε, ότι τίποτα είναι, τίποτα είναι, ότι υπάρχουν και είναι στην ζωή και ούτως ή άλλως να

γίνετο μόνο από το ότι ήθελε, ποτέ περισσότερο σε
οικονομικά υγιή.

Και αν δώσουμε και τα άλλα και τα άλλα 64 συν-
τάξεις, πηδ θα δώσουμε τα άλλα και τα άλλα
πόσο μάλλον θα μπορούσε να δώσει κάποια και κάποια
αυτο το πνευματικό πρόβλημα, που αφορούσε στην ηθε-
ρητική και άθροισμα ζωής από την περιουσία στην
αρχαία. Αυτή η κοροφία και ανεπάρκεια στην
μάχη ανάμεσα στην περιουσία και στην εργασία.
Αυτο το πρόβλημα την προβληματισμό, που ανηκίζει
η ανδρική ηγεσία στο έργο της. Και έτσι στο έργο
της διατί και οι φίλοι άνθρωποι, άντρες και γυναί-
κες - που πιστεύουν και επιμένουν ότι η ανδρική ηγε-
σία είναι ανεκτική και - ανήκειται - περιου-
σία είναι η θέση αυτή απάντηση στο πρόβλημα της
ζωής βλάστησης, και κατ'εξοχή και πεύκονται κάθε
έτος που παύει από και περισσότερο ότι και και
δω είναι αυτοεξοχή δώ και η ανδρική ηγεσία είναι
χρόνο και η περιουσία είναι έτσι και η ζωή
που είναι ο αυτοεξοχή και ανδρική. Ένα έργο
όπως και δώ ανήκειται και ούτως προέρχεται από
την ίδια την ζωή όπως ανήκειται και στην δουλειά, που
είναι προϊόν και παραχόμενο της ίδιας της ζωής.

Η περιουσία είναι ένα έργο που ότι έργο δώ και
ηδαι την ζωή, από την ανισορροπία και την
και και βασικά αυτά την υπαρκτή της.

Αν και έτσι την ορατή και ιδιότητα της προη-
γόντα να αντιμετωπίσει ο άνθρωπος είναι και είναι

την αντίληψη ζωής πρέπει πρώτα να ελασθεύσει εν-
 αρμονία περιουσιακά στοιχεία. Αλλάζει, χωράει και
 εφείς εφείς να βάλει τη ζωή να περνά από την οργάνω-
 ση δίχως να μπορεί να ελθεύσεται ο αλληλίσκος και
 να αλληλίσκος περιουσία μπορεί να ελθεύσεται
 στη ζωή ο αλληλίσκος. Με την οργάνωση να απο-
 υψωθεί να έχει περάσει για αρκετά μεγάλο χρόνο α-
 πό τη ζωή του και παρορμήσει να έχει οργάνωση να
 πόνει. Έτσι η αλληλίσκος, η δίχως, οι οργάνωση, η υπέρκο-
 πωσις και οι αρρώστιας να είναι το οργάνωση τη προσ-
 παθεί για να τα οργάνωση. Και να απουψωθεί, να γίνει
 αυτή το περιουσιακά στοιχεία, που να τον επιτρέπουν να
 πάρει και αλληλίσκος τον ιδιότητα, την στη ζωή.

Ενώ αλληλίσκος στο πεδίο της πείρας, ιδιότητα-
 γίαιας, τότε παρορμήσει τον αλληλίσκος παρορμήσει
 το ζωντανό αλληλίσκος - που είναι να από τον αλληλίσκος και
 αλληλίσκος παρορμήσει εφείς και να ελθεύσεται εφείς
 δηλαδή να έχει αλληλίσκος ο αλληλίσκος να ελθεύσεται αλληλίσκος
 το περιουσιακά στοιχεία για να γίνει ύψος. Θα τον
 αρθεί η δουλειά και τον η δουλειά και το πιο
 βασικό να αρθεί να γίνει από τις πρώτες οργάνωση
 της ζωής του και οι αλληλίσκος τον περάσει
 και αλληλίσκος ελθεύσεται τη περιουσία.

Η ζωή όπως ~~και~~ εργασία και ~~και~~ εφείς εφείς είναι αλληλίσκος
 το οργάνωση και η δουλειά που τη παρορμήσει η ιδιότητα η
 ζωή για να υπάρξει και ζωανός οργάνωση. Είναι
 τη ζωική λεία, είναι και το εφείς υπέρκοπωσις.
 Η ζωή είναι αλληλίσκος και εφείς εφείς υπέρκοπωσις.

Εχει όφελος το εργάσιο. να βοηθηθεί, να αναπτυχθεί και να αναπληρωθεί. Αν ημ χρειαζόμαστε η παρονομία για να βοηθηθεί, να αναπληρωθεί και να αναπτυχθεί. Αν ημ χρειαζόμαστε για η παρονομία δω είναι ανεπτυγμένη ή ημ βοηθούμε είναι η ισότητα - δω φέρει. και αν ημ χρειαζόμαστε για έχω ημ εργασία και η εργασία ημ οφείλει. Αλλά και η παρονομία δω είναι ανεπτυγμένη. Είναι προϊόν αυτής ημ ιδιότη της εργασίας.

Περιοδεία 16ου ΓΣΟΚαριφάνη εργασία: ζυνώνως
 δίκτη των εργασιών δν υπάρχει περιοδεία υπάρχει όμως
 ζωή δίκτη των περιοδείων - γιατί της αμφί η εργασία.

Αφού λοιπόν, η ζωή είναι εργασία και η εργασία ζωή
βγαίνει ότι σε αντίθετη με τη θεωρία αντίθετη γίνε-
ται ζωή περιούσια ζωή, άρα και ζωή αυτοεργονό-
ς περιούσια. Αντίθετη μου βν προχρητικό η γε δυνά-
μη καμία απολύτως έχω και να γίνει καμία μου.

Ενώ συνδέει η ανιχνευτή Ζωή = δουλειά και
δουλειά Ζωή αποτελεί το πιο βασικό, κύριο δι-
αγνωστικό ενόχητο - ζήτημα - που υπάρχει στη φύση και
είναι τόσο συνεκτικό και αδιαρρήκτο γεγονός η φύση
που όλη βεβαιότητα που να την - δουλειά να υπάρχει
η φύς δίχως την όλη.

Όπως η ενέργεια δεν μπορεί να τη βρούμε δίπλα της ύψη. Το ίδιο και η ύψη δίπλα της ενέργειας.

Εξέλιξη των μετρήσεων στην περιοχή των ελαίων
 κεντρικών και περιφερειακών δίκτυων

Η από καταβολήν δυνάμει της δέσφης Περιουσιακής
ή και Ζωής παροχής **αυτοκόποις**, με την δέσφην

Ζωή = εργασία και εργασία. Ζωή δημιουργία, χαρά
και ευτυχία. Δεν είναι πια ένα ουτοπική επιθυμία. Η-
α αόριστη γκέρη ενός ανέξοργου πόδου.

Η αθάνατη αυτή της γκέρης είναι πια ^{κα} αναπόφευκτη
- γίνεται χρόνος - αναγεννητική και πογκοσμία προ-
δωρισμένη προωδωμένη διαδικασία θωρακισμών, δομικών
και νομικών μετασχηματισμών και των πογκοσμικών πο-
ρείων της οργάνωσης από φάση σε έργο μετασχηματισμού
και αναγέννησης πορείας. ~~Καθιερώνεται~~ και παγιώνε-
ται κοινωνικά αλληλεγγύη και αλληλεγγύη εργαζομέ-
νων στην αλληλεγγύη περριού = Ζωή. Στην διατήρη-
ση του όφους της ζωής στην περριού.

Πρώτα απ' όλα οι άνθρωποι της ετηράστου περρι-
ού για να δημιουργήσουν για να δημιουργήσουν τη ζωή.
Πάνω πάνω όπως θέλουν να μας πείσουν. Οι εκπρο-
σωποι και οι φύλακες της όποτης περριού = Ζωή, η
κοινωνία των ανθρώπων αρθρώνει λαφύρα εκατομμύρια
χρόνια ζωής δημιουργώντας στην αρχή Ζωή = εργασία. Ζω-
νήπως όπως δίνω τον χρειάζομαι τότε η προωδω-
τη περριού, έτσι δίνω τον χρειάζομαι και τώρα.
Ποτέ περισσότερο τώρα που η επιβίωση και η τεχνι-
κή δημιουργούνται με τότε ανακατασκευές και εφευρέσεις
που μόνο η παταίικη ιδιοκτησία μας οι δόξα να ανα-
φύεται - χρηματοδοτείται - και γίνεται επιβίωση έρε-
να και αναγέννηση οι ανακατασκευές αυτές σε αδι-
ρηκτη αν εργασία με το ~~πέρρι~~ του αητά πογκοσμικών
δημιουργιών με υφίους προϋποθέσεις για να την
έχει στο έλπίς πια ανάγκη από την περριού για να ζήσει.

Αν είναι αλήθεια ότι ο κόσμος είναι έτσι, αγγι-
 ζεται και αγγίζεται αμύνη. Αν είναι αλήθεια ότι
 η εξαγωγή του παθίου και η γέννηση του καινούρι-
 ου είναι νότος βαρικός της φύσης. Νότος της εξαγι-
 σης, της αθαρσής και της ανανικίας, τότε είναι φανε-
 ρό, είναι ο ίδιος ότι αν υπάρχουν αμύνη αφημέ-
 ρας αμύνη από την φύση και την αθαρσύν, είναι και
 αφημέρεια ότι αν υπάρχουν κοινωτικά καθόλου
 καταστάσεις και σταθερά. Αν υπάρχουν αμύνη
 αρχές, ατομική ιδιοκτησία και υπερεξουσία, ότι
 αν υπάρχουν αμύνη, τότε υποταγή του ανδρώου
 των ανδρών και της γυναίκας στον Άντρα. Είναι ε-
 σα αλήθεια ότι από διατάξεις και μέτρα πέρα
 χρόνις άρχισε να βλέπεται ότι τόσο η ατιμωτή
 αθάρσα και η διαπίστωση της ανόγκης να επαναφέρει
 η κοινωνία των ανδρών τον άξονα της ζωής από
 την περιοχή του έργου.

Αι αμύνη των τριών και των δύο μέρων που να έχουν
 ότι οι άνθρωποι και να βοηθήσουν την ζωή του
 ανδρώου, είτε που να έχει ζωή η ίδια η φύση. Να
 βοηθήσει σε κοινωνία τους δύο βαρικούς ανθρώπους.

Η υπερίσχυση είναι και εφόσον εφόσον και πρε-
 πει να βοηθήσουν ανεξάρτητα ότι οι άνθρωποι και
 κυρίως πρέπει να βοηθήσουν οι γυναίκες. Πρέπει να
 βοηθήσουν οι γυναίκες και για να προέδωτο ποσοστό
 η η ειοσχμία και κυρίως η Βιοφύλαξ της αθάρ-
 σας και της οικιακής παραγωγής. Τις έχει αθαρσύν
 ση και το καθαυτό έργο από τα στοιχεία της δη-

παιδείας.

Κάποτε η Νικοκυριά και η οικογένειά της παρήγαγε
 έβγαζε στην οδό, όσο χρειάζονταν η οικογένειά της.

Η γυναίκα κύρια του επιτίου, έβγαζε στην οδό. Η επι-
 τιική δουλειά ήταν απαραίτητη και χρειαζόταν γιατί να-
 να στη γυναίκα επιτίου η καθαριότητα της οικογένει-
 ας. Όσο περισσότερο καθαριότητα η Νικοκυριά στη καθα-
 ριότητα της τόσο καλύτερα και άνετα ήταν η ζωή της στην οδό.

Η γυναίκα εκείνη της εποχής δεν περιόριζονταν
 να κάνει μόνο την βάρδια του επιτίου, να ετοιμάζει και
 προϊόντα διατροφής, τον ρουτίνα των μέσων της οικογέν-
 ειας και την επένδυσή του επιτίου σε υφάσματα, ηφελία
 και άλλα απαραίτητα για τη ζωή της, αλλά από
 τα χέρια της έβγαιναν πολλά άλλα χρειαζόμενα προϊόντα
 που προσέφεραν στην αγορά και εμπορεύματα και
 εργαλεία που τα έφτιαχνε μόνη.

Ο άντρας της εποχής εκείνη έβγαζε στην οδό τις πρώ-
 τες ύφαντες π.χ. τομάρι, το αζαίρι, τη γαβάδα ή την κατί-
 ρα και η γυναίκα τα καλύτερα έβγαζε την επιτίου, την
 νήμα της σε προϊόντα καθαριότητας για καθαριότητα στην οδό
 και εμπορεύματα για την αγορά.

Γι' αυτό κάθε άντρας προσπαθούσε να βρει και να
 πάρει στη γυναίκα του για κάθε Νικοκυριά, μια χρυσή
 χέρι γαργάλα που δε ανέβαινε το χέρι στην ανακρί-
 βεια του άντρα γιατί ανήδον και οι δυνάμεις του οικονομί-
 κης δυνατότητας, όπως την επιτιική δουλειά της γυ-
 ναίκας, δε δε ήταν αρκετά για να συντηρήσουν το
 τεχνικό επιτικό έργο που όσο πιο δραστήριο και

ποζητήσαν ηταν η γνωμία του περιβόλου και το
 γάλα της προίτου παρήγαγε για τη αγορά και το
 για την οικογένεια φοροπαραβία

Εντετα η οικογένεια ότι είναι δω παράγει οφθα
 κατανοήτως. και κατανοήτως ποτέ.

Ουσιαστικές δουλειές της νοικοκυριάς είναι το
 σφουγγάρισμα, το ξέβρωμα, το καθαρισμό, η κου-
 ράδα - στυπύρω - και η φροντίδα των παιδιών. Οφθα
 οφθα το αγοράζει και ότι είναι το αγοράζει οφθα το
 πληρώνει και πανάκριβο.

Οφθα οι πιο πάνω δουλειές που είναι να κάνει
 η γνωμία - νοικοκυριάς ενώ είναι καθαρισμός και
 βαρέτες - καθαρισμός - ενώ απορροφούν οφθα το παρ-
 τικό χρόνο και τη συνήθεια τη γνωμία ότι εί-
 νο δω προσφέρω τίποτα ούτε και οικογένεια ούτε
 τη ιδία οφθα απαντών και για το πόσο ποσό χρη-
 μάτι για το απορροφούν τα.

Ενώ οικογένεια όπως τη δική σου συνήθει ο βί-
 γος γέννη το χρίστω. και βίγος γυναίκα και πα-
 δία. Η βίγος το με βίγος τη αγχοφείτα, το να
 κερδίει και τη ανατροφή των παιδιών είναι νοήσι-
 ματί κερ. Το αέριο κερδίζω το με το γέννη τη με
 οικογένεια ο άντρας δουλεύουν ο βίγος τη οι-
 κογένεια. Η οφθα οφθα βίγος οφθα βίγος και κυ-
 ρίω η βίγος τη οικογένεια παροχρή παρ-
 ταν και ελπίς δουλειά τη γνωμία, σε βίγος κερ-
 και βίγος κερ. παροχρή αναμείνει και τη γνω-
 μα η αναμείνει δουλειά ενώ από τη οικογένεια. Ενώ

από το σπίτι και πούλησε φορέων μετανάστευσης.

Έτσι η νοικοκυρά και χειροτάχνη μητέρα ήλθε από το βάρος της ζωής της αναγκαστικά να χυθεί στην πόρτα του ερχομού. Έκτοτε η σύζυγος και μητέρα, που είναι εργάτρια γυναίκα ήλθε για να επιβιώσει και της πόρτας ευχρόνως. Η μητέρα και νοικοκυρά παύσει να τρώει από το αβάσταχτο βάρος και τα παιδιά της δάκρυων και δρόμων και οι άνθρωποι δεν διέχονταν έλθει η επιζώνς ζωής και κυρίως επιζώνς δυνάμεις και συνέχισαν. Η καλύτερη μορφή ζωής βρήκε στον κόσμο της γυναίκας ένα τεράστιο φορτίο αυτών που την ανδρική βουλή. Την είδαν να τον.

Όπως και άλλοτε και έγραφε να βασανιστούν η ζωή, μετά το πορταίο στο καθέκτη της αριστεράς ιδιοκτησίας και μέσα παραγωγής, το ριζικό της γυναίκας, αλλά ποτέ άλλοτε η κοίρα της δεν ήταν τόσο βλαβερή και τόσο τραχιά όσο στην καλύτερη εποχή.

Η δομή της οικογένειας έπρεπε ότι στην αρχή αγγίξει σε σχέση με αυτήν που ήταν πριν από έναν αιώνα, αλλά και σε σχέση με αυτήν που ήταν τα τελευταία μεταπολεμικά χρόνια.

Αυτή η αλλαγή στη δομή είχε τεράστια επίδραση στην διαμόρφωση της δομής της γυναίκας μέσα στην οικογένεια, την σχέση του ανδρικού και τη σχέση των γονιών με τα παιδιά, και και οι σχέσεις στο δυτικό κόσμο.

Μέχρι όταν όλοι δούλε να χιζέται πάνω στα

είχα και τη περφόρα να την ακούει όπως δηλαδή η α-
φή η χερσό. Μια λέξη που η ομιλία της ήταν υπέρβαση
μια λέξη που εκδίδει τόσα ως ένα τρέφο και ανεξί-
τηλο η φύση σε υλικά και ηνευρατικά αγαθά. Μια λέξη
που περιέχει το συρφετικό κεφάλαιο της γυναίκας
ως εξουσία του γάμου και της οικογένειας που θα προέ-
κυπτε από αυτό τον γάμο.

Μια λέξη που τα έβγαζε όλα τότε. Μια λέξη όπως που
δυστυχώς για τον φόβο που σου περιέχεται πιο πάνω
δεν έχει απολύτως τίποτα καλύτερα.

Ο άνθρωπος, αγαπώτα, γίνεται και δεν συννιέται. Είναι
πρόιον και αποτέλεσμα του ΕΝΝΑΙΗΤΗ. Βέληση, λέ-
γων και προσάδειας.

Κανένας δεν γεννήθηκε επισημόνως. Όχι τόσο του συν-
διακτού αλλού έχνων. Και ότι γίνεται από τερπικόν είναι
μπορεί από τον καθένα αρκεί να φειταρχέται σωστά
και ο ίδιος και η ένταξη ως ανεξάρτητος αλλού του συν-
διακτού. Όσον αφορά το είδος και το μέγεθος των γυν-
ωων που ο καθένας επισημόνως κατόρθωσε να αναζητήσει
είναι ανοφοχή με το παρόν και την ένταξη της εφοφο-
χής αυτού του ενδιακτού.

Αυτή περίπου είναι τόσο άρτος καλύτερα η ζωή και
η δέση της γυναίκας στην. Έκτακτη και αδυσώπητη
στη φοχίτη της και ζωή χαρική. Τραχίτη και απάνθρω-
πη για την γυναίκα και βίδικα. Και η γνώση αυτή οφεί-
τως του γεγονότος είναι ένας αιώνας από την φύση που
και οδηγεί στη βέλη να κορρωδίζε και να κορρωδίζ-
τε αωτό και οφείτουμε να και κυρίως να είμαστε να

μπορέσει να αποτύχει την προσπάθεια και να πρόβει
παραφοχιασμένο και σαν γυναίκα.

Είτε Αθανάσιε, έχετε την αίσθηση ότι κάνετε αυ-
τό που μπορούσατε και έπρεπε προς αυτήν την κατεύθυν-
ση. Εγώ ο καιρός, ήρθε η ώρα να δείξω και να
αποδείξω και αν όντως είναι πράγματι έρωτη να κάνω
και για τον έαυτό μου.

Πά να γράψετε γρήγορα εδώ, που γράφατε χροιά-
θηκε αρκετός και πολύτιμος χρόνος, γράφω από δω
ε, λίγο και λίγο να γράψω, από όφες να ηθεύω και ιδίως
από έβαν. Γι' αυτό την ώρα αυτή δεν έχετε το δικαίω-
μα να αποσύρονται, ούτε να υποβαθμίζετε την προ-
πάθεια, πολύ περισσότερο να την εγκαταλείψετε.

Και δώ να έχετε από το δικαίωμα ότι λίγο για-
τί έχει καταβληθεί προσπάθεια και έχει χαθεί πολύ-
τιμος χρόνος, αλλά και γιατί κυρίως γι' αυτό γιατί ήθελε
τε να τιά ενοχή κοινωνικών αλλαγών και ανακατατά-
ξων για την γυναίκα. Δε είναι αποφασιστικό. Έρω-
τικό θα έφτιαχτεί για την ψυχή της γυναίκας. Στην
ενοχή να μιλούν ότι ανήλθε έρωτα από επιτακτική
το πρόβλημα να κοσμάει η ΓΥΝΑΙΚΑ, αν όφειλε να
παράγει από την πράξη τοίχο που την είχε εφοβί-
σει το άρρεθρον, από και το παρὸν ατόμα.

Προσέλαβε να τιά ενοχή, και η γυναίκα είναι γε-
γώνως αναποφασιστική - την έχουν ζητήσει να πάντων
την έχει κάνει μόνο το κορμί και αυτό για λίγο μόνο.
Και ένα κορμί που δώ έχει ανωφορτωμένο έρωτα
ανωφορτωτικό ατίες τε το υψιφό κορμός ψυχής που την

έχουν επιβάλλει ποτέ, το ποτέ δεν θα μπορούσε να καθο-
 ριστεί με ανάγκη το με χειρωνακτική δουλειά. Θα υποχ-
 ρωθεί να γίνει οποιοδήποτε ζευγάρι και στερημένη τη
 ζωή της ή αν δεχθεί να κάνει τη δουλειά της για να
 υποχρεωθεί να παραμένει στη θέση "έβα" ενώ γάτο
 από ευφρόσύνη ή από πορνεία. Το ίδιο ενόχλητα, που
 μπορεί προσωρινά να της ελαφρύνει για λίγη ώρα
 και έβα βαρύνει. Ενώ αντίθετα το αγόρι και αν α-
 γαδών κορυφωθεί το χειρότερο που μπορεί να του επι-
 βάλει είναι από τα μέσα ηθικοποιήσεων και προνοή, που
 έχει ελαφρύνει, είναι να γίνει εκκαθιστά, φορτωθεί φορ-
 τωτική εργασία. Αυτό μπορεί να είναι σε περίπτωση αν-
 τιστή ή κακίας του αγόριου. Να γίνει ταπεινός. Αλλά
 και με τη δουλειά αυτή είναι αποζημιωθεί από το
 υψηλό κόστος ζωής και το φόβο πάλι να γίνει για σ-
 τερημένη ζωή δική να παραμένει στη διαφορά. Ενώ το
 κορίτσι αν δεν κορυφωθεί θα υποχρεωθεί να εμπορευ-
 τεί το κορίτσι να γίνει πόρνη. και για να την γίνει
 καμία προνοή, με τη φίλη αυτή και άνω σε πόρνη
 δεν είναι μόνο αυτή, που ποθεί το κορίτσι από το έ-
 να των άλλων για διαφορά πορνείας, αλλά και αυτή, που
 το πανταί αν ένα και μόνο έρωτα ίδιο της αν αν-
 οίον δική σιδηρε και αγάπη το αναζητεί για δι-
 σπορίσιο και φόβο. Όταν οι κρέβαν τον θυμίσαν
 μεγαλύτερου των εραστή. Ε.κ.

Για ποδοφύλλοι αιώνες τώρα το πιαστό του ανδρι-
 που είναι ακαταίτητο, στατικό, παρθένο.
 Από την εποχή που η κοινότητα των ανδρών πορεύει

στο καθέκαστο της ατομικής ιδιοσυμπεριφοράς, το ρυαίο του αν-
δρώπου υποβιβάζει σε αξία και προβάτα και σε
είναι να προίοντα της γένεσής τους να πρωτεύουν
αυτήν την ιδιοσυμπεριφορά. Γι' αυτό και γίνεται το ρυαίο
και δύσκολο πρόβλημα, που ανεκρίβει η κοινωνία
των ανδρών είναι πως θα βρεθεί ο τρόπος ώστε
να ταυροδύνω όλοι οι άνθρωποι να βάλουν σε κίνηση
και δράση το ρυαίο και κυρίως πως θα γίνει η α-
ξιοποίησή του.

Την επομένη της γέννησής του ο άνθρωπος δεν
διδάσκει ούτε τα υλικά, ούτε τα πνευματικά πρά-
γματα της επιβίωσής του. Είναι ένας άνθρωπος κατα-
δικασμένος. Τι είναι όφιν αυτό που κριθείται πάνω α-
πὸ την παροδότη του. Ποιό είναι το βεβύζερο νόημα
και ποιά η απότομη αλήθεια, που να μας συλλογιστεί.

Αν αξίζει και από τον άνθρωπο να ξεφύγει όφιν
του την άμεση της μοναδικότητάς του, αυτό είναι το
δαιμόνιο που υπάρχει στο ανθρώπινο κορμί που φέρει
και φαντά ουσία. Ανθρώπινη ευχυσία. Αυτή η α-
νεξάντητη και παύση αναπνοή και αναζικ-
τάση όφιν, που χάρη στον άνθρωπο η κοινωνία των αν-
δρών ηνέρεσε να γίνει εδώ που έχουμε.

Όφιν, όλοι μάχονται την πορεία της ανθρωπίνης ζω-
ής και αναπτύχης διακρίνοντας πως στα δεξιά κάθε
24 νομοσχέμης επιτυχίας, στη ρίζα κάθε οικονομικής
και κοινωνικής επιτυχίας, όφιν και τότε ο που
ο άνθρωπος έδρασε κέρδισε νίκης πάνω στη φύση
και έφτασε προβάλλοντας σταντάτο παχυν το ίδιο

αφιοδούρατος υφίκο, την ίδια εκπαιδευτική ουσία: Την
ΦΥΛΙΑ ΟΥΖΙΑ. Την καθιέρωσαν από τον Ανδρωνα.

Είναι αλήθεια ότι υπήρξαν και παλαιότερες εκπαι-
δευτικές πορείες του ανθρώπου, και κυρίως εκείνες που γίνονταν σε
δίκτυα και ζυγισμούς για ορισμένες ηλικίες, καθώς και στην ανδρω-
νική, που εκτετατίζονταν, κατανοούνταν και εξαπλωνόταν
από τον κόσμο στο χώρο, όπου τόσο και στην παλαιότητα του αν-
δρώνα.

Με εξαιρετική αυτάρκεια τους εφάρμοζαν φυσικά και αν-
δρώνα να είδαν οφειλόμενη ή υποχρεωτική ανδρική ηγε-
σία, μεθοδική, υπομονετική και με την υποχρεω-
τική προσφορά αδιάκριτη και χωρίς από τις πιο δύ-
σκολες ανδρικές εκκλίσεις και αδιάκριτα να
μεταφράσει την γνώση, το μόνο κομμάτι και η φύση
που δώδεκα χρόνια οι οργανωμένοι φυσικοί να αφοσιώ-
σαν - κλάσαν -. Αδύνατα, συστημικά και απορρι-
πτικά να μεταφράζονται η κοινωνία των ανθρώπων
το μοναδικό και ανεξάντλητο κομμάτι, που χρόνο με
το χρόνο ευρύνεται και γίνεται δυνατότερο, ηγετικό-
τερο, και ποικιλιότερο ΤΗ ΑΝΔΡΩΝΗ ΦΥΛΙΑ. και
την εξηκίδα πως για τέτοιους αποδοτικούς ορισμούς από
αυτή την ανανδρική και μακρόχρονη ηλικία και θα
ξαναβρεί η κοινωνία των ανθρώπων τον εαυτό της, την
γύνα. Θα ξαναχίνων και πάλι όλη η ζωή ανθρώπων
πρω από το καθέναν της ατομικής, κοινωνικής και κάθε
παροχής.

Η ευφυΐα - διάνοια είναι ότι μόνο ανεξάντλητη
πυρήν, αλλά και πυρήν, που συνεχώς αναπτύσσεται, εφάρμο-

εόν με την ευσηματική προσήδωτα, που γίνεται καταστροφή των τεχικών κατασκευών ή αφιερώνεται σε μία υποσηματική λειτουργία, που όφει η ανθρωπότητα την προσήδωτα αποβλέπει να ελβετοφίσει η εξέταση ζωώδη ενόσους και όχι η ανδρώπινες εσω αναρμης και είναι αμεταπομπητέον και πομπηδωτό.

Έτσι όπως είναι διαφορετική εύτερα η πρόστα-
τα μόνο όλοι αρνηθούν να αποδεχθούν και να υπο-
ταχθούν στη συνέπεια αυτή της ευσηματικής και κα-
τά οργάνωσής καταστροφή η ανδρώπινες, ευθύ-
ας. Μόνο αυτοί που θα ανιδρέσουν παιδαγωγία, ευση-
ματική και ανήθικα, θα μπορούσαν να ξεφύγουν από την
καταστροφή καταδίκη. Από αυτή τον ελβετοφίσει ορ-
γανωτικό χαρακτήρα της ευθύτης ανδρώπινες.

Μόνο αυτοί που θα λαμβάνουν ανεξαρτησία και κα-
ταστροφή θα μπορούσαν να έχουν φωνάζει και όρδι-
οι από την κόπωση στην οποία τον έχει καταδικάσει
στη ανδρώπινες το καθεστώς η ανήθικη ιδιότητα.

- Μόνο αυτοί που θα αποφασίσουν πρώτα να κόψουν ο-
ργάνωτικά η εξέταση με το παρελθόν και τον τρόπο
που αυτό αφορμάει την ευθύτητα και εξιδανικώ-
ρα από κάθε προκαταλήψη και αποβλέπον την αυ-
τονομία του αν η ανθρωπότητα καταδική που τον
έχει προσπιλέσει και κυρίως μόνο όλοι το λαφόν
οριστικά αποφασίσει και αρνηθούν προσηματικά την
δουλειά ~~εξω~~ και προσηματικά, όλοι βάθουν
καθί με το κορμί να δουλέψει και το μυαλό.

Μόνο όλοι λαφόν κυρίως κανένα δουλειά στα χέ-

πλα των των δυνάμεων, το κηλοζήτο, των κοστών και
των σφίγγων. Πλα σφίγγες βαθεία και σωστή τη ζωή
αυτή, που ζήσεων τυαφός. Να πυροδοτήσει, ν' ανα-
ψύξει και να διαταρχειται τη προώποδότης χιόνια
ριβίτη αττάση και αναβώβη χωρίς ν' αναζητάται τω-
ρά τη ζώνη επνοήσεως, ερηνιές και βήλας τίς
αδής επνοήσεως. Τον δα τωρεά να βχί από τον τζορ.

Όπως γρόφω πιο πάνω, όλοι οι άνθρωποι κρύβουν
μέσα τους την ίδια δύναμη κι όλοι μπορούν ν' ανα-
βούν από αυτήν για αναρίστητη βήλας επνοήσε-
ων με τον καλύτερο τρόπο και το καλύτερο κόστος.

Αν λοιπόν, ανεξαρτητοποιήσετε τη κατάσταση, και αν
παραφύγετε ότι τα πάντα ελαττώνονται από εφάς τους
ιδίους, και από το πέν, θα σπρέψετε το βήλας φα.
Από το ποίε θα είναι οι βήλας φα και οι βήλας δο-
ξίς και τα ενήρα φα. Τι δέφουτε από τη ζωή.
Τι είναι αυτό που ενδύει τη γενική και αρσωνι-
κή ευτυχία. Αν σπρέψετε το βήλας φα πρὸς το
παραφύγε με τη φάση επνίδα το το βήλας φα
απὸς ή να το επενδύσετε το οικογενειακάς - αίφου-
τε ήδη καταδικασμένοι.

Το παραφύγε σταθισμένα φα προβόρε το σπρέφα-
των βήλας φα, χί αυτό πρέπει να πόρουτε οριστική δια-
βόρε και με το γενικό και με το οικογενειακό πα-
ραφύγε, που έχει πύρα είτε αποδράς και να κάποιον
τρόπο την παραγωγή τυϊνής και όχι πνευματικής
δύναμης, που αξιοποιήσε σωστά και όδη τη δύνα-
μη το βήλας που φα βήλας φα και πύρα φα βήλας φα

ως ένα τέτοιο βαθμό τη κατάρτιση των ΝΑ.

Αν επιθυμούσατε προς νέους ορίσματα, προσδιορί-
σατε σωστά τι θέλετε και τι μπορείτε και παίρ-
τε όσα ~~είναι~~ ^{είναι} ανιχνεύσιμα στρατιωτικά τέλη, τό τε ό-
σα ~~είναι~~ ^{είναι} άλλα δα να αναλάβω από τη τία τερία ή γύ-
ρω ή δύναμη ή ανδρική ή ευφυΐα και από πωλή-
ση το βωχάιο ή αντισυρτήση που υπάρχει πρὸς το
μέσα σε κάθε άνθρωπο.

Κάθε άνθρωπος ανεξάρτητα φύλου και φύσης έχει
την ίδια κατόχηση φυσικά έσοδα. Τα φυσικά αυτά
είναι τα ίδια για όσους και ανδρικών όπου γίν-
ε

Όσο για τη διανομή, ευφυΐα ή φυσική δύναμη δα
μπορούσε κανείς να προβλέψει το φυσικό και αν-
δρικών το ένα κομμάτι άσκησας καρτί παζι έδωσε
διαβάσει, που ο καθένας μπορεί να γράφει μέσα
στο καρτί αυτό, τα ίδια πράγματα γράφει να κάνει
την ανιχνεύσιμη προσφορά. Να έχει τα ίδια έσοδα και
εργία να την να αποδίδει το κοινωνικό σύνολο.

Βέβαια δεν ισχυρίζομαι ^{πώς} όλοι οι άνθρωποι μπο-
ρούν να είναι ευφυείς. Θα υπάρχουν οπωσδήποτε
διαφορές και τις καίριας άνω πώς όπως υπάρ-
χει και η φυσική ανισότητα ^{στη φύση} ~~στη~~ ^{στη} ανισότητα των
ανδρικών όσον αφορά το ύψος, το χρώμα και τα χε-
ραμνηρίσματα. Αυτά οι διαφορές δε υπάρχουν.

Θέλουν να δώσω να πω, είναι ότι αν το κοινωνικό
σύνολο και ο άρσενος οργανισμός να δα διακρίνει ο-
πως κάνει το σύνολο - ας να αποδίδει μέσα τα
έσοδα με πνευματική ανόητη ή ανδρικών. Αν γι

που ένα έργο είναι το όραμα, αποβλέπει και επιδιώκει
 να αποδοθεί όχι μόνο το επίτα - όπως γίνεται αλλιώς -
 από τα είνετα σχεδόν των ανδρών, αλλά και το
 ψαχτό και ευρύτατα, ώστε να έχουμε το κοινό έργο
 που φαίνεται ότι οι άνθρωποι είναι έληνοι και οι
 σκέψεις και έληνοι ανδρών που υπάρχει το κλίμα
 μιας ευφυΐας. Όπου υπάρχει η κλίμα του έθνους, η
 διαφορά και χρώτα και η αποδοχή στα χαρακτηρισ-
 τικά. Μία διαφορά που είναι και απαραίτητη και
 παραδοχή από όραμα. Μία βίωση και βίωση από
 βίωση. που σε τίποτα δεν έχει βίωση φέρει έτερα
 τη κοινωνία των ανδρών και το ανδρικό είδος.
 Μία διαφορά που δεν έχει καμία αποχρύση και
 η βίωση βίωση, που δεν ελπιέται να είναι ή όραμα
 έτερα. Μία διαφορά που δεν είναι παραδοχή, α-
 νο όραμα και που παραδοχή σε διαφορετική με
 πνευματική ιεραρχία που έχει και από τον ίδιο
 όραμα και υψώνει έτερα. που προκύπτει από τις ίδιες
 και προκύπτει χι αυτή και παραδοχή, θα είναι
 παραδοχή και αποδοχή.

Αυτό φαίνεται, που δεν είναι έτερα αλλιώς η κοινωνία
 των ανδρών που είναι ότι το κάνουν εφάν και οι
 μηχανισμοί και τον όραμα και και αυτό είναι, και το
 έτερα και με το έτερα.

Το ανδρικό είδος στην και όραμα έτερα είδη
 και έτερα έτερα έχει ότι στην πορεία των κα-
 ρακτηριστικών. αλλά δεν θα ήταν έτερα από τις έτερα
 και την προετοιμασία αν έτερα οι να είναι

κοινά, ότι τα πάντα των ανθρώπων και ζώων δεν τα χω-
 ρίζει: κοινός είναι ο ηθανήτης και τα ζώα και προ-
 τάρτα που μπορεί να κάνει χελύ. Κοινός και ο φοι-
 τορτής είναι οι αναγκές για ζωή, το είδος της ζωής
 και η ποιότητα. Κοινή και η ικανότητα για δου-
 ρασία και διασκέδαση. Κοινή και ο φοιτορτής η πα-
 ροία γεννητής, αναπλητής και ο σκοπός της ζωής.
 Κοινός ο κίνδυνος και τα βέβαια. Κοινός ο πικρός και
 ο γλυκός, κοινός και αυτός ο δάσκαλος δίχως καμία δια-
 κριτική. Και όμως ενώ έχουμε τόσα, τα πάντα κοινά σε ζω-
 ή και δάνεο, εδώ και τριάντ κιχιάδες χρόνια οι αν-
 τρώι οι ίδιοι άνθρωποι, που τον άνθρωπο τα πάντα και
 που και εκατομμύρια χρόνια έφταναν αρμονικά με τα πα-
 ρακά στο καθέκαστο τη σκοπιμή ιδιοκτησία - και τότε
 κοινά - έβγαλε παραγωγή διασκέδαση ένα βέβαια
 ποσοτήτων, που επιφέρει αν εκπαιδεύσεις και συν-
 ρήπου από τον άνθρωπο, αν καταλάβει και τη φύση
 ζήτησης. Τίς βόλε, η απόζη και η διαφορά.

Ο άνθρωπος και σαν πρόβα και σαν άνθρωπος έκα-
 νε έναν πορόχρονο και τιτάνιο αγώνα για να προ-
 ρέει πριν να σπρώξει όρδιος και σε ανέχεια να
 υποτάξει να παράγει τα απαραίτητα μέσα προ-
 τάρτα, να τα τα ελαττώσει την βιοδοτική ύπαρ-
 ξη και δε να επιτρέψει για αντικατάσταση ζωής ενώ
 παράλληλα να έβαζε με βάση έδω απλώς αυτή
 τη διαδικασία να γράσει βέβαια ότι μόνο έδω
 τη αδονία των προϊόντων διατροφής, οφθαλμο και
 έδω την προϋποθέσεων ευίων που τα έδωκε η

δουλειά του = την δυνατότητα να πορτίει και τη
ευτυχία του. Να μπορεί να φάει καρπούς και ευω-
χισμένα. Να μπορεί να φάει και να γερά.

Από αυτήν ακριβώς την διαπίστωση και όταν οι άν-
δρες μπορούσαν να εξαγάγουν από το απαρά-
ιτητα τόσο χαράς και ευτυχίας - οι ενδοί διχόνοχοι-
διαζυνωσαν αυτό το κομμάτι απόφραγμα που
όχι μόνο εκφράζει, αλλά περρέχει και τον άνθρω-
πο. Τι άλλο μπορούσε να είναι αυτός οι πύρι φέρον
«Ο άνθρωπος γεννήθηκε για να γερά» αν δεν ή-
ταν η εξαγάφη και απελευθέρωση ευτυχίας των πρού-
ποδοσών που καταγράφεται σε αυτή εμφάνιση ευ-
τυχία και όταν πριν από χίλια έδω χρόνι διαπί-
νώθηκε όχι μόνο από τον διχόνοχο, αλλά και α-
πό τους πιο απλά ανθρώπους ακόμα αναρωτιέται
και για τον ύστερα από αρκετούς χίλια έδω χρόνι
πέρα δεν μπορούσε να είναι πράξη αυτού του ένα-
ρο. Αυτό το κομμάτι έδω, ως κομμάτι έδω να μπο-
ρεί να γερά. Ναι να γερά και να είναι ευωχισμέ-
νος, όταν για τον έδω αυτό έδω, έδω, έδω προ-
πάθεια χρειάστηκε να κάνει;

Τι έδω έδω έδω έδω έδω έδω έδω έδω έδω
η ακριβώς πρέσβη να είναι πέρα ή ακόμα προ-
μένει να φτάσει στον πόλεμο έδω έδω έδω έδω;

Έδω που παρεβλήθηκε από έδω έδω ή έδω ή έδω
ευτυχία, που έδω έδω έδω έδω έδω έδω έδω
έδω, που και αυτή έδω έδω έδω έδω έδω έδω
πρώτα, τη χαρά ύστερα και τη ευτυχία από τον

ανδρικό φρόν.

Παρ' όςο που το πέρας της κοινωνίας των ανδρών ως καθεστώς της ιδιοκτησίας εέρχεται την χαρά, την ευτυχία και το γέλιο από το χείρ των ανδρών που υψώσα από ό,τι φαίνεται ότι είναι μόνο οικονομικά το δάφνι της ζωής αλλά τον τόπο της ζωής δέχεται, γιατί αν πράγματι ήταν έτσι δεν θα άφηνε σε καμία περίπτωση να περάσει η κοινωνία των ανδρών ως καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας αν δεν ήταν κοινωνικά και ιστορικά αναγκαία.

Και το γένι αυτό γιατί αν ήταν μόνο οικονομικά το δάφνι αυτό θα έφτανε ότι και μετά το πέρας από το ατομικό καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα έθνη λαοκρατική ως καθεστώς της κοινοκτημοσύνης πάλι θα γράφει κάποιος τόπος η ζωή στο σταυρικό σημείο αυτού που είχε γράψει το προηγούμενο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης και υποχρεώθηκε - εφείδεν μπορούσε να αναγίνει εως σε πρόβλημα της χαράς, της γέλιας και της ευτυχίας για τα οποία είναι για χάρη ο άνθρωπος να εγχειραστεί κοινή χημεία ή και εκατομμύρια άτομα χροών προσπαθώντας κάτω από το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης αν από κοινά παραμένουν έθνη λαοκρατική και να περάσει ως καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας, όταν βέβαια αν υπάρχει για δέκα για το γέλιο την χαρά και την ευτυχία - αυτός από αυτήν που ελαχιστοφάνησαν έθνη των χριστιανών έχεται, ποια περιωπική - άτομα και γι' αυτό που έχει το πάθος

στη διάδοσή του και όταν γίνει δευτερεύουσα και χι-
αριδός γέλιο, χαρά και ευτυχία εννοώ το πηγούνιο
γέλιο, τη πηγούνια χαρά και ευτυχία. Γέλιο, χαρά και
ευτυχία δεν γύβη και όχι αγοράφινια ή σε αντίθετη
κατεύθυνση ίδια τη φύση.

Αφού λοιπόν, δηλαδή υπάρχει αλληλεπιδράση με ατο-
μικές, διουτικές γέλιο, χαρά και ευτυχία και για αυ-
τούς που έχουν τα πόδια στη διάδοσή του αντιφάσκει
μεταίκαθεν τι είναι χι αμελή και πορφυρά, το δι-γε-
νομήτριο και απόρριψη συνδυασμού ^{από} ηίερα,
τη δύναμη και το πλάτος και όχι μόνο το πλάτος α-
πό το πλάτος, που είναι ανόητο και κακόγερο τα
τον αρχό, αλλά σταθερό και βέβαια δέντρο. Τον αμ-
ήνο και βαρυντικό δέντρο. Τον δέντρο αυτό
που τον αποβάει φύση και τον ζήλο τον αποζη-
λουμενός αυτός από το οικονομικό πρόβλημα που

φύση τη φύση και και από το πορφυρά βασικό, ίσως
το βασικότερο που ανεξάρτητα σε τεχνητό καθό-
να υποχρεώνει η ανθρωπότητα να παρεκκίνη από
τη αρχική κανονική πορεία και ζουντες και
έκανε ότι αρπάζει χρειάστηκε για αντιμετώπιση
τα γέλιο, τη χαρά και τη ευτυχία.

Αυτό λοιπόν, το κατά πρέπει να βρεθεί, να αναζητεί
και να αντιμετωπίζει ώστε κατά το πέρασμα από τα
δέντρα τη κοινωνική οδόν να το χρειάζεσαι και
πορφυρά και ύστερα από πορφυρά χι γέλιο ή έκρηξη
ή ή ή χι ή να ζουν από αποπροσανατολιστεί και να πα-
ρεκκίνη από τη αρχική του πορεία.

Για να μπορεί να συζητήσει το νόημα της ζωής και για να την εκφράσει, πρέπει όχι να δείξει, φα και να κάνει προσπάθεια γιατί αν δει δείχνει και αν κάνει κάνει αναφορά προσπάθεια θα βρεθεί στην ανάγκη να τιτ-δεύει και να αντιγράφει ομιλία που δείχνουν και έχουν αν προσπάθεια και ένας άνθρωπος, που υποδέχεται μια ε-φασμάτωση στο σύνολο άρριζα και τούτ'α τον κανόνες αντιγράφοντας άρρεα ή όρρεα που δαίμονι συζητάει νοήματα αρχαία - ενεργεί - χωρίς πόθος, χωρίς δική του βιωμένη, ομιλία του και συναισθημάτων να δημιουργούν ελεύθερα στη διαφορά και τη ζωή που είναι. Τότε το αποτέλεσμα της προσπάθειας δεν συζητιναι γιατί είναι ζήτημα μόνο ως προς τη φορηότητα και τον κανόνα της επηρεασμένης, όχι όταν και το πο-στός ενόσων ζωών και τη συζήτηση των ανθρώπων.

Η ζωή καθ' όσον θα διακρίνωται είναι βεβαίως αληθινή. Ετσι είναι η ζωή ελπίστων. Η ζωτικότητα είναι υπερ-βोधή των η ζωών θα είναι ποτέ έτσι. Το γεγονός της ζωής εξίσταται στο ποσοστό της ζωής της τέχνης της ζωής.

Η ζέση ην τῶς δ' ἀνιχρόται, ὅτ' ἐν τῷ
 δίκῳ τῇ καδὲ γορὴ πρῶτα γέσται καὶ ἐπὶ
 μέσῃ ἐπικύματα καὶ ἐπ' ἡγορεσται. Δίνα καδὲ γορὴ
 πρὸ καυοῦρα κορὴ καὶ γήτα. ἔνα νῦν πορὶ τοῦ
 μέσῃ τῆς ὅτ' ἐκ γορὴται ὁ γορὴ τῇ καὶ τῇ

βιολογική της ζωής. Το γεγονός αυτό έχει όχι μόνο λογική, αλλά και δογματική βάση για την αλήθεια που δεν θα υπήρχε διαφορετικά.

Η ζωή είναι αντιστροφή αυτής και αυτών. Αν δούμε για βέβαια να πάρει διάφορες μορφές και ποικιλίες, αλλά και να πάρει διάφορες μορφές, από τα καθιερωμένα, την προηγούμενη γενιά, αλλά σε όλες περιπτώσεις το έχει κάνει εξίσου και κριτική, αλλά τα δεδομένα προκαλ και μέσω της κριτικής επιβάλλει τον δικό της αφορισμό κανόνες. Την αφοριστική και τον κριτικό για την ηθική παραδείγματα πάνω το οποίο όλοι, αυτό που ο πρώτος κριτής, παρατηρείται και εκφράζει τη ζωή φέρνει στη ζωή. Και εδώ αγαπάτε, είσαι για τη ζωή. Ο νέος παρατηρείται και εκφράζει το ίδιο και από τον τρόπο και το πρίσμα, που θα τη δεις και θα εννοήσεις, θα είναι, θα παίξει αποδοτικό και καθοριστικό ρόλο τόσο για τη ποιότητα της ζωής, που θα κάνει, από τόσο και το μέγεθος και αυτή θα έχει.

Μία φόρμα, που αναφέρεται και μαζί στη ζωή επηρεάζει τον ατομικό αυτό το ποίη για πρόγραμμα, αλλά και στην. Χωρίς βέβαια και οι άλλοι αυτοί να μην γίνονται και κάτι.

Ο άνθρωπος αγαπάτε, σε καθεμία τη ατομική ιδιότητα - εκτός ελαχίστων περιπτώσεων - γενικά να δαπάνες. και γενικά να δαπάνες για τη ζωή διατηρείται αν απύξει και να, ούτε να προχωρεί και, πολύ περισσότερο να κοπίζει και να ικανοποιεί τη ζωτική να ανάγκη - εννοείται. Αυτός που θα πε-

δουλειά και για έναν φοβερό αριθμό ανδρών με
θάνα στην πιο ευχάριστη θεωρούνται τέλεια ή απο-
φύγετε την δουλειά;

Η ζωή σου είναι, για να υπάρχει και να διατηρηθεί
χρειάζεται ενέργεια. Αλλά την κίνηση και η επένδυση
στη λειτουργία ανεξάρτητη - ανεξάρτητη - φυσική κίνηση.

Αν θα ήθελε κάποιος να δώσει το ορισμό της ζωής
δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να βρει πιο περιεκτικό
ορισμό από το να ορίσει ότι Ζωή είναι: Ζωική κίνη-
ση - δουλειά - διαφύλαξη και αναπαραγωγή σε ένα και
δυσκοιρία.

Η ανάλυση φαίνεται κίνηση - πάρετε - αυτής της φυσ-
ικής ενέργειας είναι η δουλειά που κάνει ο άνθρωπος
κάθε άνθρωπος - ζωικός οργανισμός - και που αν
τη πάρουμε μαζί είναι η μερίδα και το μέγεθος
- ποσότητα - της δουλειάς που μπορεί φυσικολογικά να
κάνει κάθε άνθρωπος δίχως να κουράζεται και να
υποφέρει για να επιβιώσει να αποφευχθεί τη δουλειά, περί-
περισότερο να τη φέρει στην δυστυχία του είναι
αίτια. Η δουλειά είναι η λειτουργία είναι η
διαφύλαξη και άσκηση ενέργειας της ύπαρξης της ζωής.

Για να γίνει πιο σαφές και απεικονιστικό θα ήθελα
να παραδειχτεί: Το νεογέννητο παιδί για να έλθει
να φέρει στην ενέργεια και την γέννηση - θα αρχίσει να
αρχίσει από τη στιγμή που κινείται για να.

Το παιδί από τη στιγμή που γεννιέται αρχίζει να κινεί-
ται και σε αυτό που φαίνεται ότι είναι και περι-
σότερο σε αυτό που οι μανάδες να τα χαρακτηρίσει

ανήσυχά και να ζει δίχως ενοχές τον περίφημο καρπ-
 υτηριό «Με επιδόσεις δώδεκα μεσάβει φίλοι» ή το
 άλλο καρπυτηριό «Με επιδόσεις εκατόν μια
 έχει τρέβα τον και έχη τη ώρα κουνιέται» Αυτή λοιπόν
 η ασταφότης κίνηση είναι η φυσική κίνηση. Αίχως
 αυτών τη κίνηση δώδεκα υπήρχε ζωή.

Αυτή ~~αυτή~~ στην αβύθωσιν ζωική κίνηση αν
 και όταν τη πάρουμε συναισθητά και εκδηλώσει
 και η ΔΟΥΛΕΙΑ, η καρπαζική δουλειά που κάνει ο
 άνθρωπος, ενώ για το παιδί είναι εντελώς ευχάρι-
 στο έχη να τον δώσει η Ζωή. Είναι η ίδια η Ζωή.

Τώρα πότε να νοιώθουμε τι ενταίνει η κίνη-
 ση της δουλειάς και κυρίως σε τη δουλειά στην
 προκαταύγου. Επεία από κάποια είω πραγματικό χύ-
 ρο, αλλά είναι προϊόν ζωής και ίδιου του οργανισμού
 γι' αυτό και αποζητείται ηράς και έσχατο ενταί-
 τον μόνο ηφάντο, δηλαδή και περιουσία που έχη ο
 κάθε άνθρωπος.

Ό,τι έχουτε σε ηφάντο, δηλαδή και περιουσία, είναι
 αυτό που μόνο αυτό που παράγει ο οργανισμός, το
 κομμάρι του. Γι' αυτό και στήνεται σε προσηόεως ό-
 χι απήντα ζώνων, αλλά ευχαρίστηση και αυτνωδύνα-
 πρὸς την κανονικήν υφική και συναισθηματική
 του κομμάριού του.

Ενώ λοιπόν, η κίνηση - δουλειά είναι το βασικό
 βιολογικό στοιχείο ύπαρξης της ζωής. Ενώ η κίνη-
 ση - δουλειά είναι η ζωή, η ζωή καρπός και διεύρυν-
 ση της κίνησης - δουλειάς σε προσέδομα να υφιστάται

εξαιρετικῆς αὐτῆς ἢ ἀρχῆς εἰσβαίνει - τρεσσοῦμαι - καὶ
 πᾶσι ἡ κίνησις αὐτοῦ εἶναι ὅσα ὅσα περιστρέφει
 αὐτὸ πᾶσι κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου,
 καὶ ἀπὸ τῆς ζωῆς, χάρις καὶ διευκολύνει, πᾶσι εἶναι
 ἐν πρακτικότητι καὶ ἀντιθέσει τῶν καταστάσεων, ἐκ
 βίας καὶ ὑπομονῆς. Μὲν ἀπὸ τῆς καὶ ἐκ τῆς ἐξουσίας
 ὅταν αὐτὴν τὴν φῶς ὑπάρχει τῇ ζωῇ, τῇ χα-
 ρίτι καὶ τῇ διευκολύνει. Καὶ πᾶσι πρακτικῶς ἐκ
 τῆς ἀνδρῶν εἶναι ὑποβιβάζει, τὴν πᾶσι, τὴν καταστάσεων
 καὶ τὴν ταπεινότητα. καὶ εἶναι ὑποβιβάζει καὶ τὴν ἀρχὴν
 βασιλικῶς δάνου. καὶ τὴν αὐτὴν ἀντιθέσει. ὅσο
 περισσότερο δυνάμει εἴτερα ὁ ἀνδρῶν, ὅσο περισ-
 σότερο παρέχει, τόσο πᾶσι καὶ πρὸς τὴν ἐκ-
 τῆς εἶναι ὑποβιβάζει, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δάνου.

Καὶ να πᾶσι γινώσκω αὐτὸ τὸ τῆς, τὸ πρακτικῶς
 καὶ ἐν φῶτι οὐδὲν ἐκ τῆς τῶν ὅσο εἶναι τῶν
 ἀνδρῶν ὅσο τῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τῇ κοινωνίᾳ τῇ ἀνδρῶν.

Τὸ πρῶτον καὶ περισσότερο ἐκ τῆς εἶναι τῇ ὑ-
 ρίτι, πᾶσι ἡ βία τῇ ζωῇ τῶν ἀνδρῶν εἶναι τὸ
 παρὰ τὸ γεγονὸς εἶναι τὸν καὶ αὐτὸς πᾶσι
 πρὸς ἀριθμὸν ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν - ἀνδρῶν τῇ
 δυνάμει καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν.
 καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῇ ἀνδρῶν, πᾶσι
 να καὶ, ἐκ τῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν να ἀνδρῶν καὶ
 να ἀνδρῶν τῇ ζωῇ καὶ, πᾶσι τῶν ἀνδρῶν καὶ
 καὶ τῶν ἀνδρῶν τῇ ζωῇ, πᾶσι τῶν ἀνδρῶν, πᾶσι
 αὐτῆς τῇ - δυνάμει - καὶ εἶναι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
 ἀνδρῶν τῇ, ὅσο καὶ ὅσο καὶ τῇ τῇ αὐτῇ.

που θα ήσαν η ευθύνη και η συνιστάμενη όχη του
της ζωής. που έβγαυ αυτής θα έβρισκε την δική του ξεχω-
ριστή δικαίωση και παρ'όλην θα τον οδηγούσε έβγαυ
αυτή τον εαυτό του έβγαυ στο βίωμα και ανήκα θα
ένοιωσε τη πορεία, τον σκοπό και το νόημα της ζωής
έβγαυ και έβγαυ, ενώ εργασία ή δικαιοσύνη.

Από τον πόνο, παρά τη υπέρνθρωπη προσπάθεια
που θα κάνα. Από θα δώσει όλο του το ΕΙΝΑΙ να ε-
ννοηθεί και να τονίζει τη ζωή το τη δουλειά.
Από τα κάνει όσα αυτά. Όσο όσο απαιτεί και προσι-
ται η φύση, για να είναι σε αρμονία και ανήκει και
τη και δώ θα βρει την ανακούφιση και τον ύπνο.
Από θα βρει τη δικαίωση και γιατί όχι τη ανανέω-
ση και την αναπόδωξη το αποδόθηκε αυτή τη ηλι-
κίας, η ηλικία και το φρόνημα προσιτάς θα είναι
να ερτά ο άνθρωπος. Δικαιοσύνη, ο κάθε άνθρωπος
σε ημερήσια και από τη αντιπαράθεση. Σε δικαιο-
σύνη ανήκει και τη. Να σκεφτεί πρώτα, να χάσει ο-
ύτε και να βρούμε και στο βίωμα τη δικαιο-
σύνη, τη ζωή και υπαρκτή και δικαίωση τη. Αφού πο-
νει γινώ οφείλει αυτή με τη βία και τον πόνο, που
τα περιέχεται όσα τα όσα θα έρθουν ειχα-ειχα-α-
πό τον και θα βρεθεί να τον κυριεύει η δουλειά, αν-
τί να τον ευχαριστεί. Να τον αποχέσει από να ιμα-
νασθεί. Να τον πείσει ότι να τον αγαπά. Να τον δώ-
σει κατάρτιση και εργασία και δικαίωση.

Το δεύτερο ερώτημα που έρχεται είναι το πο-
σόνος οι άνθρωποι και η κοινωνία και οποία θα

σε ανθρώποις κατά όφο έμμετα ζωή και με άποχρη-
 τανός που κρεβίτοποιεί άνθρωπος τον θανάτου του
 ποτέ, τα ποτέ με εφάρμογες χημικές, δώ έμμετα
 σε με τον άδω έργου που μπορεί να παράγει και να
 δώσει η ανθρώπινη οργανική αυτή μηχανή - ενεργεί-
 α έργο - σε μετέπειτα έργο, με αποτέλεσμα να την
 παίρνει ο άδω άνθρωπος με την κοινή δουλειά του
 να το ποθέν του έργου σε ποθέντα και ποθέντα
 αυτό και μόνο αυτό το ποθέν έργου που μπορεί να πα-
 ράγει με άμεση ή με έμμεση οργανική αυτή μη-
 χανή, αλλά παίρνει με περισσότερες φορές - πάλι -
 όχι αυτός ο ίδιος που οποιόν είναι αυτή η οργανική
 ανθρώπινη μηχανή, αλλά ένας εντελώς ξένος και ά-
 σχετος με αυτόν - συνιδιός ο εργοδότης - ή υποχρεώ-
 νεται και αυτός ο ίδιος να πάρει ποτέ περισσότερο
 έργο από ότι μπορεί να δώσει, και αυτό γιατί δώ μπο-
 ρεί να κάνει διαφορετικά από όσα υπάρχουν και
 διαφορετικώς έιναι από τη δική του δύναμη και
 είναι δάσκαλος και υποχρεωμένος από το είδος της
 ζωής, που του προσκοιτάει οι όφεις, διατηρείται
 μηχανή να κάνει. Με δύο λόγια γίνεται από τον αν-
 θρώπο να παράγει περισσότερο από όσα μπορεί. Ένν
 κάνουν εργοδότη-δω ενόχους ποτέ να γίνει από τις
 μηχανή να παράγει περισσότερα έργα από αυτό που
 προβάλει η προδιαγραφή ή να δουλέψει περισσότε-
 ρο χρόνο ή ώρα από αυτή που προβάλει η προδιαγραφή.
 Ο άνθρωπος, ο άδω άνθρωπος, αυτός και αυτός που
 είναι από την φύση άδικημένος, γεννιέται όχι απλά

Μένει, αλλα φαίνεται αβού. Είναι κανόνες να υπη-
 ραί - να συννοήσι όργανα και δυνάμεις - άρα να είναι
 για οποιαδήποτε δουλειά και φυσικώς - αλλ' ισχύ-
 ει μόνο για το καθέως τη ατομική ιδιότητα -
 στο βαθμό που παράγει και από αυτή αυτήν αβρι-
 βώς τη καύση για κίνηση. Αυτή αβριβώς τη πα-
 ραγωγική κίνηση - δουλειά - το καθέως τη ατομική
 ιδιότητα το κίνηστος σε εφ' όρουτα και τη εφε-
 ραφή του.

Εκφεραφύεται τη τυχόν διαφορά που υπάρ-
 χει μεταξύ του καθέως παραγωγής τη κίνηση - εφ-
 ραγική δύναμη - και τη τυχόν, τη τωρούσα
 διαφορά που υπάρχει στο αποτέλεσμα που είναι ο-
 των άρτιος η κίνηση αυτή να παράγει. να λήφω-
 και όρους και συνθήκες. και το είδεχθες αυτό
 έρχεται σε έπος των ανθρώπων, εδώ και μερικές
 χιλιάδες χρόνια, εξακχυρώμετε σε τη εφ' όρουτα-
 τωμένη τη αβριβώς και ανακχυρώμετε των αν-
 δρώνων και το αβριβώς πιο άρτιος είναι ότι απο-
 βινδύει τα υλικά και υδρικά κίνητα από τα έφ' ο-
 τα στοιχεία της λειτουργίας και τα ανέδεβαι -
 τήσθαι - με τη ύπαρξη ατομικής ιδιότητας.

Ετσι βλέπεται των ανθρώπων από τα στοιχεία
 της λειτουργίας της ατομικής προσωπικής ιδιου-
 τήτος των ίδιων των ανθρώπων, των όρων των χα-
 ρά για λειτουργία. Τον δοξάζουν την χαρά
 της ζωής, όταν η λειτουργία απορρίπτει τη βία και
 την έκφρασή της. Λειτουργία άρα υπάρχει.

Το πρώτο - κατό - είναι ότι από και οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες, δηλαδή με ελάχιστες εξαιρέσεις, πωτά από αυτούς με ανθρώπους να εκφράζουν δικαιο-
ργικά όψεις έφ' όσον και δέχεται με υγιεινή και
υδριν κινήσεων που μπορεί να δώσει η ιδιοκτησία
έναν άνθρωπο ιδιοκτήτη υγιεινέ βέβαι παραγωγής
ιδιοκτητή αντικείμενων.

Και δη μπορεί πράγματι να εκφράζει γιατί τα
στοιχεία της δικαιοσύνης είναι υποκείμενα και όχι
αντικείμενα και είναι αυτά τα υποκείμενα που αν-
υδρουν και αυξορροούν τον άνθρωπο και η έκφραση
της από αυτήν του δίνει δικαιοσύνη υγιεινή και υδρι-
νών κινήσεων στον ίδιο τον άνθρωπο. Έτσι κάθε
άνθρωπος χωριστά και ιδιόφορα. Ένώ οι ιδιο-
κτήτες αυξορροούν αντικείμενα έκφρασης.

Πά να γράβει κανείς ότι ο από το ταπεινό συ-
κείο να αυξορροεί αντικείμενα για να εκφράσει
δικαιοργικά επιθυμίες που έχει απορροεί βέβαι του
τα υγιεινά και υδριν υποκείμενα κινήτρα.

Αυτά που αναφέρονται κινήτρα υγιεινά και υδριν οι
ιδιοκτήτες είτε δη είναι τιποτέ όφθα από το κέρ-
δος: Το οφθα με το φθύτερο κέρδος και όχι
τα έφ' όσον δικαιοργικά στοιχεία που ενδύουν και
αυξορροούν τον Άνθρωπο.

Έτσι φθίνω, η κλοπή από ορισμένους αυθκε-
ρίφους ανθρώπων - ιδιοκτήτες - της διαφοράς ανά-
μεσα στα κόστος παραγωγής της κίνησης - δουλει-
ας το παραγωγικό αποτέλεσμα, που αυτή δίνει ο-

των αρχίβου να γειτνιάσει με τον λαό του και να δώσει.

Η εμπορευματοποίηση των αιδιώντων του αναισθη-
τόν του ανθρώπου και η γαλήνη των δημόσιων
των ικανοτήτων του ανθρώπου με τη διοικητική-
πρωσία και το κράτος. Τα τρία αυτά βασικά δεδο-
μένα και πολλαπλά άλλα διαπερνούν, και δίνουν
τον παρόντος αποπροσανατολισμό πρώτο των αν-
θρώπων από την εγρία αποστολή και σκοπό που εί-
ναι η Ζωή. Ξεχωρίζουν ύστερα ότι ποτέ-με και δη-
μιουργία έχει πέσει και ο άνθρωπος και είτε
αργά ή γρήγορα αν δεν σταματήσει αυτή η προ-
στική πορεία θα οδηγηθεί στη σφοδρωμένη κατήφεια.

Αυτό όμως είναι ένα ποτέ-με που δε θα και δε
χρησιάζει ποτέ-με και χρόνος για να αναπο-
δοί και στην ειδικότητα και να είναι και φέρει.
Γι' αυτό και ο άνθρωπος στο δεκάχρονο διαρκεί.

Η δουλειά όπως και γρήγορα και πιο πάνω είναι η
μόνη περιουσία, δικαίωμα και ιδιότητα, που έχει ο αν-
θρώπος, ο κάθε άνθρωπος. Αυτή και μόνο αυτή είναι
αρετή και κανόνας να εξαγοστεί με κάθε άνθρωπο,
αν την πάρει ο ίδιος να αποζητήσει και για τον ε-
αυτού μόνο, για όλη τη χαρά του και ευτυχία
του. Συνεπώς για να γίνει ο άνθρωπος από την φύση
του δίνοντας υποχρεωμένος να αγοράσει πρώτα δικαί-
ωμα και περιουσία και έπειτα να αρχίσει να Ζει. Τον
αρκούν μόνο η κίνηση - δουλειά - για μια ζωή που να
καταφέρει να είναι μια ζωή Ανθρώπινη.

Αυτό ακριβώς γίνεται στο πρώτο βήμα που

[illegible]

υπό βούλησιν και το έβλεπε παρασημαίνον παλαιήν
 ιδιοκτησίαν. ^{ή φανταστικήν ή φανταστικήν ή φανταστικήν} ^{πολλοί ή φανταστικήν} ^{ή φανταστικήν}
 Με το πέρας οπως η κοινωνία ην ανδρικήν
 στο καθόλου ην ανδρικήν ιδιοκτησίαν ειπείν από το
 ηίο πένω πρία έχοντο και μάλλον ήτοι η περιγραφό-
 μενα εχρημάτισαν και διαγράφη το καθόλου ανώ σε έστος
 ην ζωής και ην ιδίαν και ανδρικήν και ανδρικήν
 έκανε ένα αόριστο έχοντο.

Αποβάνδαν την ζωή από την βούλησιν και είναι η
 κίνηση-Δουλειά και την ταύτιζε έε την περιουσία-
 ζωή. Και είναι έχρημα γιατι μέχρι ότου ο ανδρική
 ηος: ο κάθε ανδρικός κατορδύει να κατέχει τα πε-
 ριουσιακά εμμένα στοιχεία, και δα την επιτρέψουν με
 έαδον το κρανόντα και όρος και καθόλου ην ιδιο-
 κτησία αρχίσει να ζει, δα έχη ήδη γραθεί στο ζήτη
 ην ζωής και και ην κατήγερη περιήγηση αιώρα δαέ-
 χει ζαδύει τα περιβόετα και κατήγερη χρόνι
 ην ζωής και ην να ην αναθερδύ ην ζήτη ζωής όσους
 και πρέπει να κάνει σε κόπο και σερίβη προετίθενται
 τα κατέχει αυτά τα περιουσιακά στοιχεία.

Αν βούλη προεβεί και το έχοντο ηδινό και είναι
 δικαίωμα πρόβητα και είναι άστοχα η διαίρεση περι-
 ουσίας όχι μόνο κατατάσει παρμένο, αλλά η ζωτική αυτή
 ην πραγματική ην εφάρμοξη καταναλώει θάνατος ην ζωής
 στο όνοτά ην.

Αυτός είναι έαδον ο εμμενής ανδρικός. Ο ανδρική
 ηος και καθόλου ην ανδρικήν ιδιοκτησίαν. Οι ανδρική
 ηος οι έν βιβιόσεις, έε ην κατοικήση, ην επιμονή και

οι κάθε ώρα και κάθε στιγμή της ζωής στη ημερήσια και
τη γενική και υπάρχει στην αβυσσότητα, στη ελπίδα και
στη βεβαιότητα.

Αν δεν πιστέψω ότι για να ζήσει μία άσπρη, χαρούμε-
νη και ευτυχισμένη ζωή, του αρμόζει μόνο η ζωτική κίνηση
- δουλειά - και ιδίως αν δεν αποφασίσει, να τεταμένης
των αξιών της ζωής από την περιουσία, που είναι άλλο πα-
ρά την εργασία - κίνηση - που επιζητάει και χιζιάζει
χρονία αποζητούσε την βία και την χαρούμενη και ευτυ-
χιμένη ζωή για ολόκληρη τη κοινωνία των ανθρώπων.

Αν δεν πιστέψω ότι και η ευτυχισμένη ζωή στη ίδια
βίαση υπερβαίνει με την διαφορά ότι το αποζητούμενη
εθνικής ζωτικής κίνηση που παράγεται από το έργο
των ανθρώπων κάθε χώρα, το πέρνοντα ορισμένα
ευτυχεμένοι άνθρωποι, που είναι οι ιδιοκτήτες των μέσων
παραγωγής αφήνουν τα εργαζόμενα και φυσικά πα-
ραγωγούς όσον την υλική και ηρωτική αγάπη
μόνο ένα μικρό ελάχιστο κομμάτι από το έργο της
υπερήλικη παραγωγής, τότε κατ'εξοχήν αυτός που είναι εντε-
λώς απαραίτητο να διατηρούν στη ζωή και ευρίσκω
για να αναπαράχουν για την επόμενη φορά τη φυγή
και η συμβατική κίνηση που τους είναι απαραίτητη για
να μην σε κίνηση η παραγωγική μηχανή των αποκα-
ρύντας και αυτόν τον τρόπο των φυσικών παραγωγών
την υλική και ηρωτική αγάπη από τη ημερήσια
και τη ζωή της ζωής. Από το δικαίωμα στη ζωή.

Όπως αυτός ο ηγέτης και ο σχετικός νομιζόμενος
που βλέπει και διαφέρει γύρω του - σε αυτήν αυτή-

ρα περισσότερα σε φίλους, σε φοιτητές ανθρώπους να
 εμφανίζονται - έχει επηρεαστεί και χημέρι με αυτήν την
 κοινή ζωή κίνηση. Από αυτό το γεγονός έχουν
 πως και ο άνθρωπος, που έχει προλατορική προέγερση
 και αυτήν έχει ο άνθρωπος όπως έχει, φυσική και χρωματική
 την έχουν είναι καλύτεροι και ΑΙΤΗΜΕΝ ΡΙΤΗ ΤΑΧ.
 όπως ο κόσμος της Ζαχαρίας έχει την ιδέα του - κύριο έ-
 βαλλο Σαυί - έτσι και ο καθένας άνθρωπος να εμφανίσει
 και έχει την καλύτερή του στην διαίτησιν αυτήν του
 υγιούς ηρώου και τεχνική ποιότητα.

Πρώτη προαίρεση θεωρώ ανήκει να πούμε τα όσα
 το δυνατόν πιο γρήγορα μέσα στους είναι οι άνθρωποι.
 Ο πραγματικός άνθρωπος, ο άνθρωπος στην φυσική και
 το καθεστώς του. Ο άνθρωπος αυτός ο τίγας, που κατόρ-
 θεσε να έχει από την φύση και να επιφέρει διαί-
 τησιν και με την κακή και κακή διαίτησιν και είναι
 μέσα του την διήγηση τεχνική φύση βουνοφόρο και, και

Αυτός που μπορεί να τιθαθεί πρώτα, να πε-
 δωρήσει όλη του και να χρησιμοποιήσει και την φυ-
 σική δυνατότητα να εργάζεται να εμφανίσει και να είναι
 δείγμα καλής καρδιάς και να δε καταστήσει και
 άλλη, εμφανίσει.

Ε! λοιπόν, αυτός, ο τίγας άνθρωπος αφε-
 δωται στην πορεία και κοινωνική εξελικτική πο-
 ρεία υποχρεώθηκε να κάνει τις ισχυρές παφένδεις
 για τορικές χημείες. Χρόνια και να αναφύονται
 το βάθος της σωματικής ιδιοτήτων και μέσα πορ-
 τική προκαλεί να διαίτησιν είναι και το

Εργά και μεζήτο κάποιος που άρχισαν χάρη και περι-
χότερο Ζωή, με υγιή συνήθειες προόδου. και δε
την επιβεβαιώνω να αναλάβει στη αρχή τη ζωή
που η ζωή υφίσταται και ταχυοφύλακα ε/ομ/α/ο/ν/η
ώστε να αποτύχει από τη ζωή του μαζικού και την
κοινωνία αίσχρον ταχυοφύλακα και ταχύ προβή-
ματα και αντιτίθεται η κοινωνία των ανθρώπων. προ-
βήματα που δίνονται για από το γεγονός
αποφορτίσματος, οφείλονται όπως δηλώνει
την έννοια και δραστηριότητα αυτής της ζωής
και.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει είτε η κοινωνία
των ανθρώπων και δε απεκρίβει από τα προβλήματα
τοσο πολλα, τοσο προβλήματα και τοσο συνδέεται και
δεν μπορεί να φανεί παρά μόνο από το γεγονός της
κοινωνίας των ανθρώπων. Αν μπορεί να φανεί παρά
μόνο από εφείδρα των ανθρώπων και επιδιόχηση
από τα προβλήματα της ποσοτικής. Αν φανόταν παρά μόνο
από ανθρώπων και δε ανεργεία και από την ανθρω-
πότητα, και δε απομακρύνονται από τα προβλήματα
για τα προβλήματα και τα προβλήματα. Από ανθρώ-
πους και δε είναι δικαίωμα στην επιτυχία και τα
πολλά και τα πολλά από ανθρώπους και επίσης
από το κομμάτι δε χρειάζεται και το κομμάτι και
κομμάτι αυτό.

Επί αυτού και πρέπει να φέρει για αυτή την
εποχή αναγκαία παρέμβαση αν δώθει να υπο-
στεί τον κοινωνία της ανθρωπότητας παρά μόνο α-

υπαρκτού ανδρικού και να μη ρωτάει με το χα-
 ζμένο σκοπό πόσος από αυτούς θα μείνουν σε πε-
 ριχόμενο ζων, σφικτά αγκαλιά και να δουλεύουν
 στη συνάντησή των μελών παραγωγής. Ανάπτυξη και
 διερεύνηση το πιο κρίσιμο αυτό για να μείνουν να
 δουλεύουν και ποτέ να προβληματίζονται, να βάζει σχεδι-
 ούς η επιθυμία και το φανταστικό κοινωνία των ανδρών.

Τα πορίσματα για την εξέλιξη αυτή κάθε φορά
 και πορεία βελτιώσεων. Γι' αυτό πρέπει να βιαστεί
 η κοινωνία των ανδρών να πραγματοποιήσει τους δύο
 βασικούς και κυρίως άξονες της ζωής - πατήστε τη
 γούνα και εργασία αντί πόλεμους - αν δεν θέλει
 να χάσει και άλλων πολύτιμο χρόνο.

Αν τα αγγίξει τα πράγματα για πολύ καιρό
 ακόμα να κυλήσουν έτσι όπως είναι σήμερα, όχι
 μόνο δε είναι διαβίτη στη κοινωνία ανδρών και ο
 τεχνικός πολιτισμός, αλλά κανονικά είναι να φανταστεί
 βέβαια είδος στη μετρία των ανδρών και απειλή.

Αν όλα αυτά προσιδιάζουν και τα δύο ανεξάρτητα
 μέσα καταστροφής που έχουν όλα χέρια των ο ανδ-
 ρών να ζήσει και τη καταστροφή βγαίνει αβί-
 ατος το ανθρώπινο για το πιο φοβερό και πιθανό
 ότι είναι ο κίνδυνος που απειλεί τη κοινωνία των
 ανδρών σήμερα.

Γι' αυτό να βρούμε όπως αυτόν τον χίχου να αν-
 δρώσει πρέπει να τον αναζητήσουμε στην γούνα του. Ένα
 βήμα, που αυτή τον έχει τονοδοτήσει.

Εμείς μόνο θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε την

Φύση και την ανδρική υποβολή, ποια είναι η απο-
 μόρφωση και η κατά φύση αυτοπερίφορα του πρῶτου
 αὐτοκαταστροφικού κατασκευαστή της εὐπορίας κοινω-
 νίας των ανδρών. Τη κοινωνία που αντικατέστησε
 την αρχή, της κοχλίας ἐκ τῆς φύσης, ἐκ τῆς αὐτοκαταστροφῆς ἀν-
 δρῶν ἀπο ἀνδρῶν και τὴν ἀρχὴ κίνησης-δυναμίας
 ζωῆς-ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡθελούσας διδόντος ζωῆς. Τῆς κοι-
 νωνίας που ἐπλάσε τὴν ἀντιθετικὴν τὴν αὐτοκαταστροφὴν ἐνερ-
 γασίαν, και που ἐκ τῆς δυνάμει ἐβόρε το τετανομένο
 ἀνθρώπο, που ἐπέστρεψε τὸ ἀέρος και ἀρπνικὸ αὐτὸ
 ζωὸ ἐκ τῆς ἀδυναμίας και ἐρατορὸ θυμίου: που ἐ-
 κπλασε μέλλει εἰς ἀνδρῶν εἶδος ὡς βασικὴ και
 κύρια ἀρχὴ ἐπιβίωσης τὸν καθοριστικὸ ὅρο ζωῆς:
 Ὁ θάνατος ἐκ τῆς ζωῆς τῆς

Τον ἀνδρῶν αὐτῶν, παρ' ὅτι τὴν ἐπικτητὴν ἀπο-
 δέχεται που τὰ εἶσαν γίνονται τὸν βρούτε ἀξίωμα ἐκ
 νεογέννητο και ἀνθρώπου πρὸ πάντων.

Το κίβρο παιδί, ὅσο τὴν ἐπιζητῇ και θα γεννηθεῖ
 διευδύνει και ἀρπνικὴν προσφέρει ἀποφύων ζήσε
 ἐκ τῆς ἐνέργειας ὅτι τὸν καὶ διευδύνεται ἐκ τῆς ζωῆς. Διευδι-
 νει δὲ τόσο ποῦ και ὡς ὅτι ὅσο τὸν καὶ διευδύνεται,
 που εἶναι νὰ ἀπορί κανείς, τόσο γιὰ τὸν τρόπο, ὅσο
 καὶ γιὰ τὰ μέσα που χρησιμοποιεῖ, προμαρτίναι νὰ περ-
 χαι τὸν ὅρο τῆς, που δὲν εἶναι ὅπως ἀπὸ τὴν ζωῆς.

Ἀπὸ αὐτῶν ἀκριβῶς τὸ γένους προέφυαν εἰς τὴν κα-
 τὰ και πορνευτικὴ ἀποφύων τῆς μάνας. "Δὲν
 ἔρε ἀφῆναι οὐδὲ ἐπιζητῇ ἡδονήν," "ἔναι γέτ' ἀρχο," "εἶ-
 ναι κακόν," "ἐκ βασιλείας ἐκ τῆς ἀφῆναι τῆς," κ. ο. κ.

και το βασικότερο είναι ότι δεν έχει (μπορεί) να πει
αυτό που ακριβώς κάθε φορά ζητάει και θέλει. Απλώς
επειδή θέλει και ότι θέλει το διευδυνή κατά μονόφθο
που έχει: Την Γυνή και την Δέφνη. και είναι υποχ-
ρεωμένοι οι γονείς ή όποιος άλλος έρχεται κοντά του
μέσω του Νότου των πιθανοτήτων. Έπει αυτό που ακρι-
βώς αυτό θέλει, αθροιστάει σε αγέννη και έναν σε ηέ-
χια. φωνάζει, χαλαρεί τον καρπό μέχρι ότου τον προ-
σέχωμαι οι άλλοι αυτό που αυτός ερμηνεύεται ποτέ
και θέλει.

Αυτό το κορμάρει άνθρωπος, δεν έχει όμοιο επι-
βιβασμό και ευγένεια. Αν υποχωρεί, αν δέχεται να
του ενοχλήσω το περπατήμα. Την ενοχλήσω. και στη
μετέπειτα ακόμα να τον το προσέχωμαι. να τον του δώσω
την εντάδεια που αυτός αποδίδει στην ενοχλήση, πόσο
πρόσφατα να του αρνηθώ και να. Αν μπορεί να το χει-
ρουργήσει με ζήλο και διαζήνο. Να το ερμηνεύεται με τη
νύχτα έρχεται υποχρέωση και εγγυήσει ακόμα.

Ζητάει και θέλει να φέρει οφείλει το προβλημα-
το βωβέ και την κανονική εν όψει και όποις αυτό να
θέλει δίχως να καταλάβει να πει η ακριβής θέλει, πως και
πόσο το θέλει το κινείται; χωρίς να πει ότι πονάει, πό-
σο πονάει και πόσο πονάει. Αν το κορμάρει του είναι
ελαφρύ, το ρούχο του δικό ή ποζάρ ή σε πια δυνάει η
κουβέρτα είναι διημερήσια και το ενοχλεί ή ότι κα-
ποια πράξη του χαρακτηρίζει το πρόσωπο και δεν προ-
σεί να νοσηθεί.

Αυτό φωνάζει, τσιρίφει διαταράσσεται. χαλαρεί πο.

μο και οι γονείς σε πληρη άγνοια και προβληματισμ και πρε-
 πει να ψυχω για φορολογικους, αν βεβαιω να βρω την
 μετα η βουτια, να κανουν χιφτι δύο υποδύσεις, να ερω-
 νηβω και να κατα και τις πιο ανιδαντες ηθικες και πο-
 φηζιες προκειμενου να προσδιορισω την ωριζα για
 να ψυχω το προβλημα και τον οφου του το ψυχω και
 στην πιο ηικρη της απωλες και αβιων τοτε και πο-
 νο τοτε θα εχω το δικαίωμα και οι γονεις να εκβρω-
 των πιο και την εαυτο του. Αιτω την προσδιοριση και
 την ψυχη και δικαίω προβληματος είναι αδυνατο οι
 γονεις να βρω χιφτι κούκι, ξεκούραση και ύπνο.

Μόνο όταν θα καταρδωσαν να ψυχω σωστα, εχουν
 τα προβληματα και την πιο ηικρη και αβιων τοτε
 και τον ο τοτε θα οφειται και τον γονεις για χιφτι ηεω και
 και ψυχη για χιφτι για χιφτι θα ψυχω θα ψυχω και ειναι
 ειναι κοινοτητα και σιγουρα πωι βρω γονεις προβλη-
 ματα θα τον ψυχω ειναι ειναι προκειμενου να και το
 ψυχω και οφ. και εχουν και το εχει δικαίω να προσφαι-
 ρων ανεπαρκη αιτιων, δικαίω να κουνε το ηικρη
 και θα ψυχω.

Αυτος λοιπον, ο ατιδατος, ο ανυποτακτος και αν-
 ποχικης. Αυτος ο αβιων, που δηλοφαιρει α-
 ρα, ψυχη και ποτα, και θα χρειαζων να ηικρη
 για να ικανοποιηθουν τα αιτηματα του.

Αυτος που ειναι υποφορη, κλο, χρεο και χριτα-
 ρικα ειναι, προκειμενου να περνα τον οφου του.

Αυτος ο δυνάμης και αδυνατος χιφτις. Αυτος
 ο χρανινη δεικναι και επιλογη όταν ηεωψω

και ευρίσκει στον αρχίβει να παρόχει, να επιτευρθεί
 ότι αργότες μπορεί-αλλά, αν δεν είναι χύρος της τάξης
 των ιδιοκτητών, της τάξης που κυβερνά, γιατί αν προέρ-
 χεται από αυτήν και εξακολουθεί να ανήκει στην
 αυτής και πάλι θα διαταχθεί στον δε τοχάφωβ και θα
 επιβαρύνει την δύναμή του, δίχως να παρόχει - αφού πρώτα
 την κάνει νόμο ^{ή διαταγή του} παντός το το πρόσχημα και την δικαιο-
 λογία αν εφύλη περι το είναι το - θα υποχρεωθεί να επι-
 βάλει, με το όποιο αβεβήατα πράγματα και εφόσον
 με την ψήφ, που πριν γίνει παραγωγός ερεχταίο παρή-
 λωγ δεν θα επέφερετο ελπίσμενος τον εαυτό του και την
 φύση με φύση του να κάνει.

Θα ενδοθεί σε διάφορα και γεγονότα που κάποια τα
 θεωρούσε πρωταρχικά, βασικά και κύρια για την αν-
 τώνηση αποπράδα.

Θα υποστεί τον ενώνους και εφευρεθείς που για
 κανένα λόγο δεν κράτο στην μικρή και ηφισία δεν θα
 παραδίδονται να τις διατά.

Θα γυρίσει ξυπόλυτος και καυράς, και που δεν θα
 το αυστηρούσε ποτέ και γιατί ζήνοσε στον εαυτό του
 έναν ήσαν καταναγκάζει.

Θα κοιτάζει νησιώκας και διφαστικός και θα παρα-
 φύγει και στην γεννησιδογονική με αποτέλεσμα να
 παραπαίνει την απόφαση ζωής που να του.

Θα γίνει βασίλειος, κατόπιν και κόμης για ένα κοί-
 μεν ξέρο και είναι φυτί.

Θα τον έρρω, θα τον γιαχόρω, θα τον δέρνω και
 θα τον βαρύνω. θα τον ποδοναίνω και δεν θα ροφή.

θα ν' ανείξει το στήφον.

Θα αρρωσταίνει και θα έχω τότε ένα φίλο που θα ν' έχω ένα πιασμένη ζωή σου.

Θα τον φέρει ο πατέρας ~~και~~ να φέρει και να φέρει για να βάλει τη ζωή τη δική του και τη παιδί του.

Θα τον φέρει το δικό μου. Θα τον φυλάξω και θα τον ενοχλώσω δίχως να μπορεί να διαταραχθεί για τίποτα και πεθάνει.

Θα γίνει και όργανο συνείδησης ή ασυνείδητου με οργανωμένη ευτυχία του ηρώου, τη διαφορά και τα εχθρήματα.

Θα πορευθεί για να αποβάλει και το όργανο όργου και για ποταμιά και, θα βάλει και την ζωή του ανήκα προκαίμενος να υπερασπίσει και να διακρίνει ουσία που να έχω τον, τον στήφον και τον στήφον τη χαρά και την διαταραχή, την χαρά τη ζωή και τη δική του τη ζωή. Τους φονιάδες των παιδιών και των δεινών φόνους των παιδιών και θα... θα... θα...

Αυτός φονιών, που έκανε, τσίριζε και φώναζε για να κλέβει και το παραπίστο. Αυτός που αναδείχθηκε και πόντος και τα πόντος για το παραπίστο και τον φίλο ηνδία. Αυτός που χάθηκε τον κόσμο για ένα. Αυτός που διαταράχθηκε με το πιο σοβαρό και έντονο ύφος και κόβει και για τη παραπίστο που φέρει και αβία. Αυτός που υπαγόρευε και επέβαλε την δύναμη του όργου με ομορφιά και την οργανωμένη κοινωνική ζωή που συνώνει και καλύτερα όργανα ώρα ή δεξιά και όμοια δεξιά. Που έγινε να προβάλλεται τον δίχως κανένα αντί-

[illegible]

Γιατί ζήνουν αυτοί και παύει ένας αυτί που το τι-
θάβουν βουτ το αυτί αυτό το ανυπότακτο και ασε-
λές βασίς ημάς. Αυτό το αυτί το θα κερδίσει πρώτα
πρώτο σε βάρος, που όχι μόνο να χάσει να ανδρώσει
δικαιώτως, να ανδρώσει υπότακτο, αφορέσει και να
ριφάνει, αλλά να ανδρώσει σε ανδρώσει οντότη-
τα και να επιφορτί παρανοίας και εγκληματική αυτιά
πράξιν των ανδρώων που έχον βολοφανήσει στο όραμα
και κεράους των ανδρώων ζωή επιχρίδες κένος

112. ^{112. ολάρη}
 πέρα είναι ένα ^{112. ολάρη} ~~data~~ ^{112. ολάρη} ~~hoffes~~ ^{112. ολάρη} γνώσει και χρόνο. γι' αυτό
 και δε επιμελίστηκε να πιάσει για να τ'ω καταγγίλει ο σφοδ-
 ρός άνθρωπος. Ο άνθρωπος και 21^η Αιών. έφτασε και δε-
 χτός στο χέρι των θηρίων, τη διαφορά κοίταξε γοητός τη
 παραγωγή τη βίβλου και τη απόδοση σε αλήτ παραγωγή
 προϊόντων όσων αλήτ παίρνεται ανεξιδυτά και γι' αυτό
 τ'ω υποδικάζει τη υποβολή ανωνυμότητα φύη πράξη τη
 βεβαιώνει τη πορεία και διαχρονική κοινωνία των ανθρώ-
 πων και λακρύνει ιστορία. Με προσδιορίζεται χρονο και
 ζωστή τα κριτικά και αποκαταστατικά εμπόια βεβαιώνει και
 διακρίνεται τη προϋπόθεση κρίση και βεβαιώνει οβ-
 ρορική φύη τη κοινωνία των ανθρώπων από τη φυσικο-
 γική τη πορεία. Τη προϋπόθεση και κατανύχουν των
 ανθρώπων από χρονο διακρίνει και βεβαιώνει σε παθολογικό
 όραση και αποδοτική εποχή. Από διακρίνει και κατανύ-
 χουν σε παθολογικό όραση. Από υποκείμενο φύη σε αντι-
 κείμενο χρονο και

Ταξος ή αναζητήσει και να βρει τα βωσικά κέντρα
βωσικής, να συζητήσει και ενδεχόμενα να πραγματοποιήσει
φυσιογνωστική ζωή του ανθρώπου και αφοσίωση να βάλει
όραμα, να υποστηρίξει ή όχι να η δύναμη και να
παράγει να υποστηρίξει και να προχωρήσει τον
λόγο ή απλά να διατηρήσει και διατηρεί στην
τη ατομική πράξη ή σε ανθρωπότητα.

Εν τέλει ο όμιλος με τη χρήση κατάλληλων υλικών και κομμάτι του ανθρώπου τόσο σχετικά στο καθόλου με αφορμή ιδιαιτερώς οργάνωσε ένα από τα ευγενέστερα αίτια της υπεράσπισης και ήττα από τα-

έτσι, που παρεξήρισε το μυστικό και το σιωπηλό της
 επιθυμίες και ανόγω χάδι των ανδρών και επι-
 φηκαν να φαίνουν πόθος και ζύξη προσιθέτου να
 κλονώ εν πράγματι πορνεσία και ηζήτο.

Γιὰ να το αγγίξει αυτό είναι και μόνο τρόπος υπάρξει.
 Νά κορμωθεί και να κορμωθεί σωστά και παρόλ'αυτά
 να παλέσει για να διεκυστήσει ατομικά τη προύποθέ-
 σην και το δεδωμένα αυτίνα, που θα του εξασφαλίσει
 τους όρους και τα μέσα να γίνει και ανδρικός και αβι-
 οπρόσωπος και γενικότερα θα είναι αξιοπρεπής ανδρική
 ηντιμύηση και αυτό γιατί η κόρμωση είναι η βόνη
 αίσθησης και σίεσης και πάτω και οποιεδήποτε κα-
 νείς να επιρρίξει το ατομικά και γενικότερα σιναιρο, και
 και να εξασφαλίσει τα υλικά μέσα για τη προετοιμασία.

Να όπως και στη προελάθεια να δείτε τον ανδρικό
 και ζύξη του και να προσδιορίσετε τα ποτήρια ζύξη
 τη διεκυστική ζωή και ποια ακριβώς δεδωμένα τη αυγ-
 κροσών. Να αντιπρόσωπε πως αυτή εκφράζεται και πως
 αναπαράχεται κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε στιγμή
 και το βελιότερο, που αυτή επιρρίκει την ύπαρξή της.
 Αν διεκυστική είναι αυδή παρική και αυτώρη. Αν είναι
 εξαδιασπώνη τε όσα όσα τη χρειάζονται για να γονι-
 δαι και να διατηρηθεί και ζωή ή της είναι απαραίτη-
 το να διεκυστήσει πρώτοι πορνεσιακή βάση για να
 ύπαρξή παραδίδετε ότι πράττει η ζωή του ανδρικού
 που έχει όρεξη ζωής τον ίδιο τον ανδρικό, ότι είναι
 είναι αυτώρη παρική, αυτώρη και αυτώρη, γιατί
 υλόνει μέσα μέσα από το γόνο και τη κινέτα - την

ζωική κίνηση - τη κίνηση, που όχι μόνο τον κάνει επιει-
 γνό και ηθικό, τη ζωή και όχι μόνο Ζήτηση.

Αφού φάνηκε, είναι διατεθειτός και ηθικός με ζωή,
 δεν είναι παρά η αξιοποίησή του έχοντας και σωστό
 αντίθετο σε λογιστικό ιδιοπροσώπο και τον διάνοιδο ιδιο-
 ητικό, που δεν είναι ούτε έχω τη κίνηση, τη ζωή
 υπαρκτή κίνηση.

Να αξιοποιηθεί αυτή την φυσιογνωσία και αντίστοιχα
 παραχωκωθεί ζωική κίνηση, να παύσει η οργανική
 του κίνηση - κενό - προεξέχει με διατηρηθεί στη
 ζωή είναι η διαφορά. Η κενό, επίθεση και
 απάντηση διαφορά που είναι ο άνθρωπος αντίθετο.

με δύο φορές θα ελεγχθεί, ότι ζωή είναι και αντί-
 της διαφοράς προσδιορισμός τη στιγμή, που προε-
 φαν να διαφορά γέννηση και ανδρική, με και
 είναι αντίθετο διάφορο αντίθετο στο παρόν και το πα-
 ραδόν, με τη διαφορά προεξέχει και προεξέχει
 για το λόγο. Από αυτή ακριβώς το λόγο προε-
 με η αντίθεση τη διαφορά για να γίνει η σωστή
 διαφορά και αντίθεση και να διαφέρει με
 ότι προεξέχει διαφορά με αντίθετο προσδιορισμό,
 αποτίεστε και ελεγχόμαστε ότι και ότι από αυτή
 μπορεί να φαίνεται και είναι προεξέχει.

και και αντίθετο, αντί αυτή τη διαφορά ζωική
 ζωική κίνηση να τη πάρει φύση. Εκείνο
 κέντρο ζωής, ελεγχόμαστε και, που η χρήση
 και η αξιοποίηση είναι τίποτα και αντίθετο ελεγχό-
 με για να την πω κενό, να τη πάρει και

πνευματική, και η αλήθεια τη είναι αναποδογυρισμένη
από τη φύση και η απρόοδος έστω στη τέρψη
θα αποκτήσετε και συνείδηση του παρεχόμενου
στη ζωής και τη αναστροφή των ανδρών.

Από τα πιο πάνω εξήκει, ότι ο άνθρωπος μόνο
με την σωφία και την προσοχή μπορεί να ε-
πιφέρει και να προχωρήσει προς τα και εις χώρο
δυνατό, ενδοσυστή, πίστη και κέφι για σωφί-
α και δόξα. Χωρίς εξουσία, κράτη και προ-
βλεπτικότητα δεν μπορεί να δει πέρα να φθάσει σε τι-
ποτα.

Η εικόνα του κόσμου καθ' ύλην αληθινή, και
το κυριότερο γνωρίζω από δύσκολη δύσκολοτερη,
ή από και διττοτέρη με επίσημη σε σχέση με
το πέρας. Είναι δυναμική και εφ' αμφοτέρων ανώμα-
τη και δίνει την αντανάκλαση των καδένων μετ' οι και
να κάνει ζήνορ δω μπορεί να φθάσει από την παρ-
α του ετέρου. Συνεπώς δω πρέπει να είναι με-
πο να κάνει έναρξη, προβλεψέται και κορυφώθηκε
προσέτταται και από χείρ και τέλος είναι αδι-
νοη, ανεξοφικό και απραχτοποίητο. Γι' αυτό πρί-
νι να το καταλάβει έχει και οραδούς χωρίων να
φρονήσει πως δε πέραν της και εικόνα ετέρη και
να την πύχεται στην αχμία ή δε στην αβύσσο.

Ακριβώς εδώ βρίσκεται το κρίσιμο και βασικό γή-
ναιο, που προδιαγράφει και προσδιορίζει τη δόξα του
ανθρώπου στη ζωή και τη ευτυχία. Οποιοσδήποτε
δύσκει να εδραιώσει τόπος του ότι όλο πεύρα, και οι

άεχιστα, πρόκοιρα και ανήτερα γαίνονται ή και γίνονται πράγματα γύρω, είναι ένας τρόπος υπάρχει να αντιστοιχούν πρώτα, να υπολογισθούν ταίρια και να βοηθηθούν όσες οι δυσκολίες και τα ερμητικά και κυρίως να βοηθηθούν κυρίως οι δεικτά και οι γύρω υπάρχουν.

Ενώ λοιπόν, η εκτέλεση του πρώτου αγγίγματος τελειώνει με τη ταχύτητα, υπάρχουν ορισμένα πράγματα που όχι μόνο δώ ο φάσμα αλλά είναι ένας εξαδερμά και αναφορίζεται: Πχ. η κίνηση και η αλλαγή. Αυτός ο φαινόμενος οδηγεί στον τρόπο και αναφορίζεται.

Το ίδιο εξαδερμά και αναφορίζεται είναι οι έννοιες της αλήθειας, του Αιθέρα και της εξαδερμίας. Οτι ενώ γύρω του ανθρώπου καθώς και ποτέ αλλά αρχές και νέες ζωής.

Οι αρχές όπως και τα ιστορικά γεγονότα έχω στο ζωή διηγή αννοι. Έχω τρία διηγήματα έχω ζωή. Ξεκίνησε τη στιγμή που γεννιέται - παύονται - και η γνωσιότητα που εξυπηρετεί ή αποβλήτων και για άλλη τη πρόκληση και υποδήλησια το τέλει.

Ευρεθίμε στο ζωή περιστατικά και αποφάσεις που πάρθηκαν ή γεγονότα που διαδραματίστηκαν σε μία ανύποπτη στιγμή είναι παρ'όλο παρ'όλο να παίζουν για όλη τη ζωή, όχι μόνο αποφασιστικό φάσμα, αλλά καθοριστικό για ένα άτομο και γενικότερα.

Αν χρειάζεται να επιλέγεται. Εάν ως γεγονός αν το προκρίνουν να υπογραμμιστεί και να τονιστεί. τη στιγμή αυτή ας αντιστοιχιστούν και την καθοριστική του δύναμη και αυτό γιατί κάθε φορά

γνωρίζω τα κέρδη αυτής της ελαφύσεως πάντως σε φιλολογικά.

Σε κάθε περίπτωση όμως, απόφαση αποδεικνύεται ότι οι βωμικές αποφάσεις επιβάλουν και προβάλλονται σαν παράδειγμα προς τήρησιν και παράδειγμα διεισπύσεων των ιστορικών γεγονότων για επικριτική ή δινοτική για μαζάδες ευφροσύνης ανάγκες και προβάλλονται σαν γινόμενα φυσιολογικά ή δινοτικές αξίες για την επιδίωξη των βωμικών σχέσεων και των κοινωνικών συνθηκών.

Συνεπώς, κάθε παρομοίωση γεγονότων υπέρκειται ή δίνει την κοινωνικοοικονομική υπόληψη και αποφυγή, ότι οι επιφορτισμένοι και οι αποφάσεις θα επηρεάσουν και τις επόμενες γενιές.

Επίσης, για πρόσβαση και ανεπιτήρητη υπηρεσία και προσέγγιση γεγονότων και αποφάσεων των αυτήν και ημερών. Εξ ου είναι και ταύτη: Η ελάση απέναντί της γίνεται η φύση της ίδιες όπου δουλεύονται και προσδιορίζονται οι προσδοκίες ή η ήρενη ήρεμη κάθε ανθρώπου όπου όπου η αξία της ζωής και τον τρόπο κατανόησής της.

Κάθε άνθρωπος αχάνει, ανεξάρτητα από ό,τι και η φύση, πρέπει να γίνει η δοσμένη της ζωής και ότι τον νοθεύει. Να γίνει παραγωγός και ότι τον κατανοεί να φέρει στην διαφανή ταύτη και να βυθίζεται βωμικών, και ότι τον να πείθει να περνά από τους ελπίδες δίχως αυτές να παίρνει τόπος.

Όταν ο άνθρωπος κόπεται κυριότερος για πραγματικότητα βωμικών ή σε αρνητικό σείσται της πε-

φιλανθρωπία = Ζωή γαλουάζει τον δούλο επιτρέποντας την ευφροσύνη του ανθρώπου των ανδρών των ζωών και ταπεινά δίνει την ισορροπία στην ισορροπία της ζωής τους.

Αυτή η προσηλυτιστική, που είναι τροχονόμος, που ηρεμίζει και βελτιώνει τη ζωή, οι ευφρόνες και οι απλότητες ^{των} δώσαν αθάνατο και μόνο να την εκμεταλλευτούν και να την διαχειριστούν καλύτερα από τις προηγούμενες αθάνα να την αθάνατον φιλία.

Θα την αθάνατον γιατί παρά την δυσκολία και την απειλή και τα εγκαταλείπει τον νου της ζωής και χορηγεί τον ζοδιασμό να πείσει τον κοινισμό των ανδρών των ουραίων είναι ο καλύτερος και τον δίνει τον τρόπο ζωής που περιγράφει στο βιβλίο των ανδρών, όχι μόνο ξέρω τον άνθρωπο ως όνομα του οποίου βρίσκεται αλλά και τον ίδιο τον δικαίωτό της περιουσίας και τον ισορροπία υποκείμενο. Διηγήσεις πανηγυρικές των πρώτων που απερίττω το πρότερο από την Ζωή και υποδεικνύει μια οργανική ευεπύρεση ανεξάρτητη στην προοπτική της απειθαρχίας και φίλη με την αντίθετη αυτή και το εύκολο εφέτος της Ζωής από την πείρα.

Πρέπει να αθάνατον το εύκολο ζωή-περιουσία και φαίνεται ότι το δυνατόν καλύτερα γιατί η παράνομη παράνομη, όχι μόνο θα χαροποιήσει την ήδη αθάνατη ποιότητα της Ζωής, αλλά θα οδηγεί και στην εξαιρετική κατάσταση του ανθρώπου που είδατε απ' την άποψη ο τρόπος με τον οποίο βελτιώνεται και αν υπάρχουν οι ίδιοι ιδιοκτήτες του πνεύματος και του σώματος.

πο το δόγμα αυτό. Στoρά τω ζερά βια υπηρέτεια, που
 πρόσφερε στη κοινωνία των ανθρώπων το καθένας
 τη ατομική ιδιότητα, είτε μέσα παραγωγής ή τις
 επιστήμες και τη τεχνολογική ανάπτυξη γεγονός, που
 συνέβαλε σε να ξεπεραστεί αγάθου του, το ενο-
 ριστά αυτό ψυχή και αίθερα έχοντας σε προχρηστέ-
 τας οφέλη να ληφούν από το έργο που παρὰ ληρα
 ανάπτυξη τη βίαν παραγωγής, αττί και να ταφάν-
 ται το αίμα της κοινωνίας των ανθρώπων ή τις δόξες
 τις πολιτικές παρτίσας και τις υδμονοκρατικές ανηγή-
 φτες αν και αφήσει κανείς στη διάθεση και τη κρίση
 του, ότι προτιμήσω να τινάξω τον μαύρο μου α-
 γρά στoρά να επιβλαστέσει με τη αττίχη σε ανηγή-
 ψυχή. Προσέτι να σημειώσω η απόψη αυτή δε γι-
 νοσούν τις ευτυχίες που είχαν οι βοτανέτες
 αφερικανοί με τον ανόχθοντα ινδία των Αφερικανών.

Η ευτυχία που υποχρέωσαν οι Αφερικανοί τον
 ινδία να υποχρέωσαν και με τη οποία ευφω-
 νία τον πήραν στη γή που τον ανέλαβε δικαιοτα-
 τικά προέβλεπε και τον χρόνο επιτροπής στη γής
 των ινδίων - οπότε θα μπορούσε να πει κανείς ότι προ-
 έβλεπε και τον χρόνο επιτροπής στη κοινωνία των αν-
 δρών στη αρχική της ποίση από τη ιαπωνική παρ-
 όλη που έγινε με το περσικό σε καθόλου στη ατομική
 ιδιότητα προεπρινά είτε μέσα παραγωγής.

Ο χρόνος επιτροπής στη γή από τον αφερικανό σε
 ινδία τον, βάζει με όση τη ευτυχία που υπέρ-
 ταν θα ήσαν η ευνέχεται να ποσεί αττί η ευ-

βίβλια προέβλεπε ότι η επιστροφή της γης θα γίνει ενδι-
 όντως θα γίνει μόνο όταν εγκαταστήσω τα ποταμιά να
 κυλούν, το χορτάρι να φύτρωνει και ο ήλιος να ανατείλει.

Επειδή παρόλο που έχω πια τον καιρό οι γενικοί νόμοι
 ιδιοκτησίας που προέβλεπε, όμως να ετρέψω - δαχδών - την
 αλλαγή του τρόπου ζωής και να υποβάλω πρό ταχέως
 διατορφεύουν η ιστορική αναγκαιότητα για την τε-
 ταίνυνση του άβυσσ της ζωής από την παρουσία επί-
 εργασία και από την εξεστράτευση ανθρώπων, από αν-
 δρώπο και ανεργασία και την ανεπάρκεια της κοινωνι-
 ας των ανθρώπων και λόγω και πόση έρευνα από
 την οποία φύγει οι άνθρωποι ιδιοκτησίας και μόνο πέρ-
 νων από την φύση να περνώ και η φύση αχάει της
 γης ποτε και τι ποτε θα έχω δώσει φέρει πέρα και
 αν πάρω απευθείας χημικά χρόνια από τότε και την έ-
 κδοση ιδιοκτησίας του, αυτό το νόμο επιβεβαιώνει.

Η αναστροφή αυτή που έφτιαξε περὶ πόλεως, στην
 και η κοινωνία πρέπει να είναι, να απορρίψει τις αρχαι-
 γυνή ελπίδες, και να ελπίσει στην αναγέννηση προ-
 ὕποδοξας και ὅπως ένας νέος ιστορικός και κοινωνι-
 κός αναλίσκος ανατροπής του παλιού τρόπου ζωής και
 παρατήρηση της φύσης του νέου τρόπου ζωής - εργασία.

Βέβαια, όπως αναλίσκος γεννημένων και στην
 άρνηση να είναι δεδομένο και εκεί οι άνθρωποι θα επιβί-
 ναι υποδύει την κοινωνία φύσης και φυσιογνωσί-
 ας, είτε παρατηρείται η ιδιοκτησία της ζωής,
 της κάθε γυναίκας χωριστά, ποτέ περισσότερο θα δα-
 λφάνται ταύτιση, από τον δρόμο και σχηματίζει

είναι να φέρει ο άνδρας στην ζωή του. Αν δε γη-
μάνει (κοιτάξω), αχά ανίδεοι δε γίνονται ανώγ-
γυροι. Αναγνωρίστε τις προνοήσεις. (Εξισορ-
ρίξη και ισοδικοχηται και η περιήχηση αυτής εν-
τός της ζωής και της νόσου, και ποτέ και η
καταστροφή και η γέννηση από τη αφοσίωση χρίσας
από της επιθυμίας (δυστυχία του κοινού και η αν-
τιμεταβολή πόσο εν γνώσει, να μπορεί να αυτοδι-
αδίδει φημιόθεν εν γνώσει)

Πολλοί άνθρωποι οχληνται, είναι εν σφαιρική
πίστεως ότι μπορεί και πρέπει να γίνει αυτή η α-
πόψη να πείσει για την και η κατασκευή του είναι εν
για από τη περιεργία αυτή πράξης.

Όπως πολλοί είναι και αυτοί που πίστευαν ότι ο Χρ-
στος άνθρωπος μπορεί και πρέπει να δίνει έσοδα
και ορατά στο ανθρώπινο όραμα και όνειρα και εν γνώ-
σει, αρκεί να το θυμίζω, γράφω να το μετρώ.

Είναι καταπληκτικό πράγμα η πίστη. Με φτιάχνει
δωάντες και τα άλλα πράγματα πίστη, όχι μόνο πε-
ριχαίς και οι, αλλά και να δώσουν. Καταρτίζονται
πολλοί άνθρωποι, ποτέ ευχαριστημένοι και από ανθρώπους
που ήταν υπέρμαχοι και ποταμολογία δώσαν
και τα πλάκας, γιατί πολλοί από αυτούς που είχαν
με πολλή δωάνση ή ανιδέω με η έδρα ή η γαλή-
νη με αυτή την αίσθηση ή γιατί δώσαν διαδοχικά
για τον Χριστό και η ευχαριστία στο όραμα όχι μόνο.
Δώσαν τον αυτοό που είχαν γράψει για αυτό τον
και από τον κόσμο.

Εξού με την αξιοπρέπειά της διαφεύγει από την Βασιλική πρεσία που πρέ-
πει να αποκαθίσταται στην οφειλόμενη της τορφευτική
και προσπαθώντας και πως επιπλέον θα επιταχυνθεί
και θα αξιοποιηθεί και την παρατηρητή δυνατότητα
και ευκαρία και το βασικότερο έχει το μέγεθος το
τι επιφέρει τόρφευση και χρόνος. και το ζώο αυτό γί-
νει όταν τελειώσει αφήνει να του φύγει άχρονος ο αποφοβί-
στος και καθοριστικός μέγιστος χρόνος, που κατά τη διαρ-
υσία του θα καθίσταται σε ένα, να ημερίδι γρηγορίας,
θα έχει έμπνευση και κυρίως να τον αξιοποιήσει πρακτικά
έκείνη προς συγκεκριμένο και κατά περίπτωση προγ-
ραμμα - χρόνο διαγράμμιση - θα γράβει κάποιο έργο
από εκείνο να χάσει αυτό και τη διαδρομή για αξιο-
ποίησή της αναμνήτων που του διατείνεται η ζωή και τον
τρόπο που δίνει τη ζωή.

Και πως αλήθεια θα μπορούσε να γίνει αυτή η αφε-
ρόμενη, αφού δεν έχει είναι συγκεκριμένο σκοπό, είναι
) καθορισμένο έργο και ένα πρόγραμμα που θα του επι-
) τρέπει να γράβει για σκοπό. Αν δεν έχει τίποτα από τα
αυτά ενώ έχει ανάγκη από το καθόλου και όχι ταυτοχ-
рона και σε καθορισμένο χρόνο

Α γίνονται τον παλιό χρόνο να γίνει άχρονος και
αναξιωματικό, ενώ διαδίνει πάλι τα χαίσιμα αληθι-
) ητα όρια απόδοσης, που δίνει ^{με} απήχηση να αποτίσει
τον εαυτό του και να συνεχίσει. Γι' αυτό και το έργο
που του απομένει είναι να έχει τις φωνές, να αρ-
διάσει. Αν έχει όλη τη γνώση και κυρίως δε φάσει
να έχει γρήγορα για κάτι που επιδιώκει αυτές

ή ββα ανάρια επί δικαστηρίαι, με τσκατσοφί, με
 παροφίφες και με αναλογίες για σίρι, για ύ-
 γεια, για βρά, για αργότερα ή για χρένα.

Ο αγινος αυτός δν θα αρτίει σε κάποιον απροσδι-
 όριστο χρόνο, σε κάποιο τόπον, αλλά και σε κάποιο
 καιρό με και κάθε χρόνο.

Μην χάνεις χρόνο, το ηδύνη σου και τη νίκη
 σου είναι σου, τα και τη δύναμή σου για αγινος.
 Και για να φιν χίνες κατ'επαγγελματίαν έχω και
 με τη νίκη, έχω πράγμα πικρό και άλλο ευχρη-
 στο πράγμα έχω και άλλο τ'από, άλλο πράγμα
 εύκολο και άλλο αδύνατο. Η διακρίση τ'από
 τον σίον και άνοδο και δυνάμει.

Τώρα η αλτοβόμπα δν είναι τόσο άσπρη και
 ζώνη όμοι ήτων άσπρη. Πάνω από το πυκνό άσπ-
 ρα άρχισα σίχα- σίχα να προβάει η Αύρη. Ξη-
 ρα από τη σκοτεινή νύχτα σε ταχύ και δύκο-
 τη και αν είναι δ'έρει η έρε.

Η πίστη σου θα ατμοβάνεται πιο πολύ σε τη άσπ-
 ρία σου για τη ζαχίη. Νίβη και η σελήνη αυτή
 θα σου εδρανώσει τη βεβαιότητα και τη ποζιτι-
 νή που θα σε βοηθήσει.

Η ποζιτική είναι η δράση του ανθρώπου και η ιδε-
 ολογία είναι η πίστη που έχει ο άνθρωπος στη δράση του.

Η ιδεολογία είναι τα όνειρα, οι φιλοδοξίες και οι
 στόχοι του μέλλοντος και η ποζιτική είναι τα έργα
 που κέρνουμε προκειμένου να κάνουμε πράξη τα όνει-
 ρα μας. Μπορεί να πλεονέχει και σου έμεινε και ανα-

[illegible]

Γι' αυτό, χωρίς καμία καθυστέρηση πρέπει να προ-
 σκεφτούμε τις επιλογές και να εφαρμόσουμε άμεσα
 έναν δραστικό τρόπο ζωής για αντιμετώπιση της
 κλιματικής αλλαγής και προστασίας του πλανήτη μας.

[illegible]

Προϋποθέτει αμοιβή και ένα καζί το συνεργείο
 κεραιών όπου με παραμόρφωση με τροπούν έχω και κατ'
 ελάχιστο να αυξάνουν επιδότη και με ενισχύει
 να προεξήμενος και παραδίδεται με ευχαρίστηση α-
 ρισκώμα και παραφορά έναν σωστή διαφορά ανα-
 μέτα είναι και ειδικότερα και είναι και παλαιά

Προϋπόθεση επίσης της αποτελεσματικής προεπαγωγής είναι
 η διατήρηση καλής υγείας. Τη σωστή ξαπώ-
 ρα, η κανονική και ενδοβιολογική τροφή και
 η αντίστοιχη σωστή προγραμματισμένη ψυχασυνείδηση.

Σε σχέση με το προσράττα ψυχασωγίας επηρεάζε-
ται να αναφερθεί σε τρία Ναιτική παρορμήσει.

Αν είναι επιθυμία Αθανάσια ότι η ψυχασωγία είναι
ο αέρας που φουσκώνει τα πλοία της ζωής. Είναι
ηθικός αλφειός, ότι χρειάζεται και ένα ριζόνι. Αν
ηθικός ή αγνήτη τη Βάρκα (ψυχασωγία) να σε η-
γούμενός σου δείχνει αυτή. Αίχμη ριζόνι, θα χάσει τη
προβλεπόμενη και τη πορεία και θα τρανιέται πλ-
ηως με ζέρε. και από ότι διατάσσεται η διήνη εα-
νοτή όση ταχάχιστα τη διαίτησες το παρ-
μένο καθαράρι σε σχέση με τη ψυχασωγία φέινε-
ται πως είναι αρθρικός αυτή; να αγγίζει τη Βάρκα
να τραβήξει και να πλέει ο άνεμος με τη Βάρκα
όση τα πάντα ότι ο άνεμος θα τη οδηγεί από τό-
πος του με ποδηγό ριζόνι. Καταβαίνεις πάνω αε-
γής πρέπει να είναι ένας τέτοιος Βαρύαρη και να
πιαστεί ότι είναι έννοιας τις αρετές της Βάρκα
να αγγίζει ζώα και αγγίζει με ποδηγό ριζόνι.

και αν πέν η άποψη και αυτή αγοράς μόνο το
δείχνει τη ψυχασωγίας το κακό θα είναι πέν καχία,
αφού ότι και τόσο όσο καχία θα μπορούσε να γίνει
αν ριζόνι η άποψη αυτή πόνει Βάρκα και οστά και
με δέρετα: όνεια, σχέδια, προσράττα και χρο-
νοδιαγράμμι, και σε είναι καχία το κακό και
ηθικόνδωο γιατί από ότι όχνησε να νοηθεί φέως
αλλά ότι μόνο σε αντιδίκια με να προσράτταται
η η. αφού σε απόχτη καχία ζώε.

Το ωραίο σε είναι ότι τη ίδια ώρα που πόνει

πλεονάζουσα τη δόξα των και είναι κρίσιμη μελλοντική τους.
 Καθε προσέδοξα ή ομνία έχει ένα αποδέχεται,
 που είναι ενόχος το π προσέδοξα, αλλά και τις
 αντιθέτως γύρω από π προσέδοξα.

Το δα πέρεδος τη προσέδοξα δν τρυπείται το
 αν όλο, αλλά το το αποδέχεται. Ούτε το πόσο
 κυριόφεται κομεί, αλλά το το πόσο αποδίδει αυτή
 η προσέδοξα. Το αντίθετο τα κομικά θα έχαν
 ναυ από πει έπρεπε, όχι μόνο δν γράνα, αλλά από
 ναυ τρυπεί να παρδαί βαν τρυπεί αν δν αποδίδει
 ναυ και από ένα αντίθετο αποδέχεται.

Τα αποδέχεται αυτήν των αντιθέτων ή αντίστοιχ
 δεν είναι ποτέ ατελεί. Ενδηλώνονται με τον καιρό.

Για να αντιληφθεί πως ακριβώς λειτουργούν τα βαν
 γύρω ένα παρόδοξα. Κάποτε είναι ελαστικές ε-
 πικεύσεις για φύση και ενώ όλοι οι κραυγές πη-
 γαν ως προαίτιο να τον υποδεχθούν ένας κραυγές
 εκπροσώπους π ευκαιρία που τον δώθηκε να τε
 δίτα που είχε κρίση άρχισε να προνοήσει τα κάγκε-
 λα, είναι πρόσφορο αυτό. για απόρριψη.

Για μία στιγμή ο ελαστικός έριξε τη φωνή του
 προς τα εμπρός και γέλασε απόρριψη φωνή των κρα-
 υγών. Τί είναι αυτός εμπόδος και δν ήρθε στη
 υποδοχή του. Όλοι οι κραυγές με ένα στίχο που εί-
 παν ότι παίξει βιογράμια και η δίτα πηγαίει εκτός
 για τη φουκαρία των κραυγών. Τον άνθρωπο
 μαρτυρήθηκε ο ελαστικός παίκτης και παρέρ-
 ρησε προσέδοξα να τρυπεί τη φωνή και δν π

άκουσε, είπε ότι δεν ακούει το βιοτά, που παίζει ο κρατού-
μενος του απάντησαν μαζί όλοι βέβαια φωνή ότι το βιοτά που
είναι από αυτή που δεν ακούγεται την στιγμή που παί-
ζω αχτά αργότερα.

Ύστερα από αρκετές φορές ήχως οφάδινι απόδραση
από την φυλακή που επιβλήθηκε ο βιγαχτάρ. Όταν του
έκαναν πρώτη γνώση την οφάδινι απόδραση τότε μόνο
ο βιγαχτάρ, παραβέριζε γρήγορα η απάντηση των κρα-
τούμενων ότι το "βιοτά", που έπαιζε ο κρατούμενος θα ακου-
στεί αργότερα ή τον αρρίων η είδηση της απόδρασης.
Ας υπαινιχθεί ότι ο βιγαχτάρ έμελλε να την φυλακή
πρωτόκου να επιδιώκει τον όροσ ασφάλειας της φυλακής.

Μία και η ήκατε δαμίων του χώρου της φυλακής, την
ηδών και εδίων καδών και την διαφορά ανιχνύσεων που
υπάρχει ανάμεσα στις γενιές, ότι θα ήταν άσχημο να πάτε
μερικά πράγματα σχετικά με τους κύριους αυτούς τόπους.

Για να έχει κάποιος αναπλήσεις, πρέπει να έχει βιώματα.
Και για να έχει κανείς βιώματα πρέπει να έχει γυρίσματα και
αυτά, να έχει γήινι και πονέσει, πρέπει να έχει αγνήτες
και έτσι ζήτ' οργανώτε, και έτσι οργανώτε μαζί, τόσο μαζί
ναίστες ότι θα υπάρχει προηγούμενο, θα είστε και ένοχο.

Ζήτ' οργανώτε χωρίς έργο, χωρίς όριο και όρους και έτσι ο-
ργανώτε όχι αληθινά, αλλά με σκοπό, με έναν βασικό,
κύριο και συγκεκριμένο σκοπό. Να γίνετε βωμοί και χή-
ριφοί άνθρωποι για την βουζόση πρώτα και για την κοινωνία
των ανθρώπων ύστερα, αφού είναι και εδώ πια δε έχετε
διαπιστώσει, ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ζώο και ότι μόνο
έτσι στη κοινωνία των ανθρώπων μπορεί να βρεί την του.

πονηρία του και να γίνει ανδρική η ζωή του.

Μόνο με βάση τις τρεις αυτές ανδρικές το άριστο γίνεται ανδρικός και αυτό γιατί μόνο τότε και έτσι μπορεί να ισορροπείται και να ευχαριστεί με τόχο ή μικρό βαθμό στη ζωή και τη δραστηριότητα του καθ' ύλην, χωρίς να περιφορέται, εφημέριος και ιδέες που έχω στη λειτουργία από άλλους άτομα.

Η κοινωνική δραστηριότητα και οι κοινωνικές γνώσεις που υπάρχουν το καθέναν από τον τρόπο παρατήρησης των άλλων ανδρών κοινωνική δραστηριότητα και τις άλλες κοινωνικές επικοινωνίες. Το είναι κοινωνικός άνθρωπος ότι ενεργεί σαν άνθρωπος και αυτό γιατί η ζωή του ανθρώπου δεν διαφέρει από τη ζωή του ανθρώπου που είναι ο ίδιος, όσο και αν κατά ανάγκη ο τρόπος ύπαρξης της ατομικής ζωής, είναι ένας περισσότερο ειδικός ή περισσότερο γενικός τρόπος ζωής του ίδιου.

Βέβαια, είναι φορές που πρέπει και δεχτούμε να είμαστε μόνοι για αυτοεξέλιξη και περιεργασία. Αυτές όμως οι στιγμές καθόλου δεν ανερπίζονται στην κοινωνική ζωή και κυρίως δεν παρατηρείται το βασικό, το κύριο και καθοριστικό συστατικό στοιχείο της κοινωνικότητας του ανθρώπου, που είναι η εργασία.

Η εργασία είναι ο συνειρμός και ο διαφνητός κίνητρος κρίσης, που ανδρεί τον άνθρωπο με κύριες σχέσεις. Είναι τον άνθρωπο κοινωνικό και τον εφορίζει από το υπόλοιπο ζωικό βασίλειο.

Ο άνθρωπος, όντως και άλλοτε ξάν έχω γραφεί είναι προϊόν της δουλειάς του. Είναι απαραίτητο τη εργασιάζω

Μπούν να κατέω από τον έλεγχο του ίδιου του εγκεφάλου.
Οπως ακριβώς ο εγκεφαλός σου το χέρι συνειδητώς
απ' εσύ και το πόδι σου. Έχει και η εργασία
διαδικασία συνειδητή και η ψυχική ή η χει-
ρωναυτική εργασία.

Επειδή πού πάνω κίχνα για ανείδμεν και
αποανείδμεν θα πρέπει να προσέσω σε η συνεί-
δμεν είναι δοτικό και ογκοδοτικό ομοίως κάθε
ποινική ενόρχμα και διαδικασία

Οι διόφοροι κορβίς εκέψης και κρίβας ήσαν
την οικίαν αυστραφένουτε και ερηνεύουτε την προ-
σφατικόνητα και οι οποίοι εκέψης και κρίβας πα-
ραμινών τη ενορχαίος και είναι οι ίδιες εφί-
κτες δυνάμεις, καθοριστική παράγοντες τη ανα-
παράγωγής και μεταφόρμωσης τη κοινωνικών
εξέσεων.

κάθε κατόικη ή δραστηριότητα είναι κοινωνική και διορισμένη και έχει κοινωνική προέξελξη
ή αυτό και ο άνθρωπος πρέπει πρώτα να μάθει
να ζήσει, να κάνει και να κερδίσει.

Το αποδέχεται αυτή η κατάσταση είναι ήδη από προχθόνια διαμορφωμένο και αντικει-
μενο ποιητική εργασία και έτσι τη φορά της αν-
δρώπινος γλώσσας, που δεν είναι άρρη από την γλώ-
σα της δουλειάς

Αυτή η κοινή Τάξη θα - ερμεία - που ζει μαζί
όλοι και είναι ίδια όλη τα χωρογραφικά ήθη
και η φύση του κόσμου και ζει μαζί όλοι οι ανθ-

ρωποι ανεβάρησαν από Γύζο, εδνότης και θρησκεία
από την επιτή της αίσθησης μέχρι την επιτή που
που θα επινοούσαν και την εφευρέσιαν του Πλού.

Αυτά θα έδωσαν το πλ. Γνώση - δαφνία. Το εργα-
τήριο αυτό της προικισμένης ανείδης της ανδρείας
που είχε τον παραγωγό και την φυσική πλά-
τωση που κηρύττει και και αυτή θα είναι αλη-
θινά ουδέτερο σύνολο επιείων, με τα οποία προ-
κύπτει να επιγράψετε οποιαδήποτε πρακτικότη-
τα, που προέρχεται από την Γνώση - δαφνία.

Η Γνώση είναι και αυτή μία δομή ερμηνείας
με την παραγωγική πρακτικότητα αφού και
η ίδια έχει ανεβάρησε σε τεύχος λαοτικό και γέννη-
ση - εφευρέσιαν - αυτή της πρακτικότητας και είναι
βασιική δύναμη αναπαγωγική αυτής της προσημα-
νισμένης Ομάδας Βιζυκεύωντες έτσι ώστε να οφεί-
ται κόσμος είναι τα όρια της γνώσης, και αυτή που
δω είναι και τεύχος δαφνία σε τα όρια της Γνώσης
που κηρύττει. Οι άνθρωποι είναι τα όρια της παρα-
γωγικής δαφνίας και της παραγωγικής αγωγών.

με δύο φορές πρώτα υπάρχει - παράγεται το
αντικείμενο. Το παιδί πχ και ύστερα να δώσει
και το άνοστο. Γι' αυτό και οι χίμρες, που έχουν ανα-
πνευστική επιμελήτη και τεχνολογία, ηρώσια γνώ-
ση δαφνίας, έχουν και ηρώσια γιγνοφία, που προ-
έρχεται από την αναφορική της αντικείμενου που
παράγει.

με βάση την δαφνία - παραγωγή διατομικών.

Εντέρε η εννοία παγκόσμια γνώση. Κάθε εφάρμογή, κάθε ανακάλυψη ή αντικείμενο χρήσης που παράγει ο-
ποιαδήποτε χώρο του δίνει ένα ενιαίο - το λαβύρινθο -
στην όλη του γνώση. Πχ. Ξηπούλε και οι υπόλοιποι
φίλοι του φίλου φίλου. Δεν έχω οι ίδιοι από προη-
γούμενα, ένα δίκτυο παρόμοιο επιτεύχεται να το περι-
ωχηθείται με το ενιαίο αυτό και το έδαφος ο παραγω-
γός τους.

Το βασικό θέμα, που θα αναπτύσσεται η επιδίωξη
και η τεχνολογία δίνουνται ο κάθε φάσμα στην του
αυτοεξέλιξης, στην συνέχει στην αλληλεπίδραση με την εξέλι-
ξη, να διατηρούνται η νέα κοινή της κοινωνίας
των ανθρώπων γνώση.

Με την ανάπτυξη της εννοίας παγκόσμιας γνώσης
οι εκτεταμένες έννοιες γνώσης θα φέρουν πρωτοπορίες
όπως το βελόνι, το τούρκικο και τα χιλιανικά στην
εξέλιξη.

Η γνώση είναι αντικειμενική, υπαρξιακή και
υποκειμενική και αλληλεπιδράει με αυτό και κάθε άλλη
προσπάθεια για τεχνική ματαίωση της παγκόσμιας
γνώσης όπως αυτή την εσπεράζω είναι υποδιεικτι-
νή με απώλεια.

Κάτι παρόμοιο θα γίνει και με τα ήθη και τα έθιμα
που και αυτά είναι προϊόν συνείδησης, προϊόν παραγω-
γής.

Όπως η φύση προμηθεύει να εθιστεί, να ευχαριστεί
να εξελιχθεί και να αναπτυχθεί στην επιδίωξη
ορισμένων φυσικών νόμων. Τον πιο βασικό και

κύριος υπ' αρχή και όφθαλ δ' ευσεβέστες αρχόεργα
 έτοι και η εφ' άνωθεν ανδρών και η ευκροτήτων
 δε κοινωνία αρχόεργα διακρίνεται υπ' ανδρική και
 διαρπιδών ορισμένους υποστηδούς έμιν αρχές, ήδη και
 έδωται, που θα εϊδύθην κατά κόποιον τρόπο να ηρ-
 να σπέρτον κοινωνική η ζωής και αρχόεργα νόμους
 που θα καθόριζαν με σχέσεις υπ' ανδρικών γένε-
 και με σχέσεις ανώτερος απ' όλο το έθνος, ήδη και
 υπόψη με όφθαλ υπ' αρχή, οικογενές έργο. Τη
 σχέσεις και με έθνη που θα είχε ο καθένας υπ' η απα-
 γνή και με τρόπο που θα τείρουν το σκοπεύεται με
 με διακρίνεται.

Έτσι και με τρία τέτοια ανθρωπιστική ευχή ανδρ-
 κής για παράνομα η κοινωνική προαίρεση να συνε-
 ρχάται για με παραγωγή και χρέος με τυχόν έργα-
 θείων, που ήσαν έργο με χείρ των τριών πρώτων και
 κρυφές, που προηγουμένως πραγματοποιήσαν με ανδρική
 χρησιμοποίησις με φυσική αντικειμένω με έργο
 με με όποιον εξωτερικότητα ο τότε άνθρωπος να διακρί-
 νεται ανωκοινωνική όλην όλο, χωρίς έρωτα, χωρίς ηγή
 όποιον όποιον ανωκοινωνική διακρίνεται αρχόε-
 ρα με ήδη και έδωται, καθ' όσον και με περιβόετο με ευχρη-
 να ιδεολογικά ρεύματα και ιδανικά όλην η κοινωνική
 με, η εφ' ευδοκία, η διακρίνεται κοινωνικά όσον
 νόμους και ήδη, έδωται αρχές και σχέσεις που κα-
 θόριζαν και έδωσαν τρία όσον προβήματα που ανω-
 κοινωνική με τότε κοινωνία με ανδρικών και έδω-
 τον με έδωσαν και καθ' όσον με ανθρωπίνους για

τη διατήρησή και παράπαρα απόπληξη της κοινωνίας
την ανδρικήν ποσότης από τις οποίες όλη η φύση και
όλο το σύμπαν εξαρτάται τέρει και σε μέγ

Τα διαφύρα ήδη, έδωτα και άρχος είναι αυτά που
βοηθήσαν την κοινωνία την ανδρικήν να ράττει τον
οφθαλμό ήμισυ από την μάνα φύσιν του. Να δώσω μορ-
φή και σχήμα και κυρίως να δώσω το δικαίωμα νέου
παρασέρχοντο στη ζωή από την κοινωνία την ανδρικήν
φύσιν. Την ανδρικήν φύσιν.

Βέβαια, ποτέ από τα ήδη, έδωτα και άρχος που να
έω βοηθήσαν το ανδρικό είδος να έχει από το
βασιλείο του Ζην, με το παράτα την κοινωνία
την ανδρικήν στο καθότις την αληθινή ιδιοκτησία
και μέσα παρασχύν έστω ανικαίτητο ανισορρο-
πίας, μέσα διαφύρα και απόπροανατοφιστού στη
κοινωνία την ανδρικήν από τις προσπάθειες για να
οποίο ευχερομένης και τη φύσιν του Ανδρικού.

Γι' αυτό πρέπει να γίνει προσπάθεια να αναθεωρη-
θούν όλα από αυτά που αποταφίσουν ή που εφνοδι-
ζών να βοηθήσουν την φύσιν που όχι βέβαια με την
νοία να επιβλέψουμε ως δάσιν, όπως νοτίζω με
ρίκει αφεθεί και εκπροσωποι την κοίτη που έρχου-
νται τάνη, όταν άρουν αυτή την πρόταξη, οπότε να εκ-
φραστούν και να φανεί μέσα φυσικά.

Όπως γρήγορα και πιο πάνω, μέχρι ότου η κοινωνία
την ανδρικήν έω είχε περάσει στο καθότις την αλ-
ληλκή ιδιοκτησία τα ήδη, τα έδωτα και οι άρχος.
Αυτοί οι άρχος ποίτοι εξημερεύσαν το σύνολο

τη κοινωνία των ανδρών. Μικράν και μεγάλην.

Αρχότερα όφειλε να πάραφο από καθεμιά τη ιδιότητά της να ήδη, να έδιδε και οι άλλες, όχι μόνο χρησιμότητα ή διευκολύνει να αψηχηρετησών σε ευφροσύνη ή βίαιων ή διαιτητική μόνο ανδρών, αλλά ~~αλλά~~ αρα-πο αυτή διατοργώδην από αυτούς να είχα νέων τρόπο να να τα επιτρέψει, όχι μόνο να επιτρέψαι-δοί τη διαφορά τη ανανδρών των, αλλά να έφες με ~~αλλά~~ επιδοματικές και αναεδοματικές ανόργαν του ανδρών, φετατρόνοσή να έφες σε εκπαιδευ-τικές αξίες από αξίες χρήστη και ίσως πριν από το πάραφο από καθεμιά τη ιδιότητα, και πρώτα απ' όλα υποδεικνύουν τη γνώση, αξία τη μέρα τη δια-φορά και το παιδί τη οδηγώσε να να εμπορεύεται το κορμί τη. Τη μετρεώσεται σε πόρνη

Την προσοδία όφειλε να αναδωρήσεται, να ~~αλλά~~ έ-λε ή να παροδοί-υποδείκνεται να ήδη, έδιδε και παρτίς να πρέπει να προέλασε όχι απλώς πορτί, αλλά πορτί πορτί ώστε απ' έλασύν η τα να τη κάνουν σε το γάδος και παρτί τα αυτά τα ήδη και έδιδε και πρώτα έλθαίαν και έλθηνω και έλφα από τα τη πορτία τη ανδρών, απορρίφοντα και ορί-μην από αυτό που, ότι μόνο είναι χρήσιμα, αλλά α-πορρίφει και το έλφο πάνω απ' όποιο δε διατε-ρηνόει και δε φεταρηνόει να ήδη, έδιδε και παρτίς: Αλλά και δε έλθηνω απορρίφεται και το έλφα ή κοινωνία τη ανδρών τη χετόνο ε-αυρίων, ή να υποδείκνεται παρτίς, και ένω εντα

Ευχαρένια και Γέννηση Ευφροσύνης στο σπίτι όχι μόνο δίνω
 βοήθειαν με ανθρωπική ψυχή, αλλά αναπροσαρμόζω
 και εξυπνίζω το παλιό δόγμα της ευφροσύνης
 και με διαφύλαξη στο ευχαρήν κάθε φορά δια-
 φορημένην κατάστασιν. Οπως γίνεται με την πε-
 ριήν της βιοσύνης, που υπάρχει με κάθε γενιά να μετα-
 κινήσεν όσο το δυνατόν χρηστότερα το κέντρο
 ζωής της με αποθέσει από τη βία γενιά με άλλη
 χωρίς να έχει φέρει να παρδών στο έσχατο υπόγειο
 ορόφοι και οι νότοι της διαδοχής.

[illegible]

Από το οποίο όπως αυτό, έτσι να να δέχεται το-
 ας χρησιμοποιεί το Τσάι, να δαδούτε αν κορυφή
 η διαφορά είναι αρκετά μεγάλη. Αν όμως προσε-
 δει οι ίδιοι αυτοί αντικείμενοι όροι, να αποφεύ-
 γει την πρόκληση περιττών και δε ενοχλητικής
 αυτιάτων με ανδριάντα ή με ανώτερη ή κατώ-
 τη ή επιλογή με αλληλότητα και τόσα όρα ζωής

και η υπέρη αυτή και επίσης αποκαταστή την ηγί-
 νια ή παρατεταμένη χειραία. Το γεγονός αυτό εί-
 ναι φυσικό να φαίνεται διαφορετικά από όσα από
 ομ φαίνεται με παρρησία η διαδοχή για τη νέα
 γενιά.

Από τη υπέρη φαίνεται, αυτή η υπέρη σε δεξιά
 Γουαταμπερ, όποι φαίνεται και ταπεινή επιτυχία, να
 φαίνεται διαφορετικά αντιδράει σε ένα προς τους δε
 προσηύκει ορισμένο ή παρατεταμένη αντιπαράθεση
 από και η σύγκρουση αναφέρεται στις γενικές, και
 και πιο κάποιες ιδιότητες των όρων διαδοχή όσον
 αφορά τον χρόνο, παρατηρείται ότι προσηύκει και αφε-
 ρα η συνάχτη αναζητήσης η χρονική συνένωση τους,
 να ότι μόνο δε επιγράφει ή απογράφεται η σύγκρου-
 ση, αλλά δε βοηθάει και είναι η ίδια ορατή και χα-
 ρε παρατηρείται η διαδοχή από τη νέα γενιά αυτή.

Προσηύκει πια, πώς η βωμή και αφορμή αυ-
 τοδιατήρησης της προσηύκεις ζωής και αφορμή-παιδί
 αφορμή αποζητείται το χρόνο, γιατί δε επιφέρει με δη-
 μιουργία η προσηύκεις συνένωση και θα επιγρά-
 φων, ότι μόνο η αφορμή, αλλά και η επιγραφή
 παραφορά ενδυνάμει από τη προσηύκεις ανήκει
 και γενικά και ζω παραφορά ενδυνάμει γιατί εν αυ-
 αία η διαδοχή δε είναι τίποτα άλλο παρά παραφο-
 ρά ενδυνάμει.

Ξυνηθισμένα αγαπώ, καταλαβαίνετε αντίζετες των έρω-
 τισμών αξίζει και κάνουν το φάσμα να περάσει το
 επιτέως προσηύκεις των έρωτων.

πως οπως ειναι ευνοϊκον οι ανζικες να εχουν αριζ
μεν ταχιστα ταχιστα, που ειναι ερτα υπηροχων και
υποχων των και οι ιδιοι οι χονδρος και οι προδοντες
μεν τα εχοντων αυτα τα ερτα υπο ην εχον ταχιστα αριζες

Πως εξελίχθηκε η κατάσταση από το εφύρορε μέχρι να
οχι με την διαβούλευση διαδοτική με χάρη και το χρο-
νο και κυρίως την αλλαγή του κέρους και γίνεται
και οι επιδόσεις και πληνώνται οι αποδόσεις.

Με συν κάποια επιδοχές και αποδόσεις έχω αξία αυτή ανίσταται από φόβος, και αυτή έχω με φόβο και χρέος. Επιδοχές και αποδόσεις και δώ παρέχον μόνο και χρέος είναι χωρίς αξία. και τώρα ως αντίθετο δώ με δέχεται κανένας ζυγισμένη δώ είναι παρὰ νύχιναι η απαιτήση προεπιδόσεως με άνομιαν η ανωδιολογήσεως για η άνομιαν η πείρα πρὶν και η καταβολή με φόβο και με χρέος ώστε δε δώ είναι απαραίτητα να επιφέρει η προεπιδόσεως ότι η βεβαιώσεως και χέντρο που γίνεται με επιδοχές και πέρνεστε αποδόσεις έγινε σωστά και αξιοκρατικά, τότε οι είναι λάθος πράξη και δι' ότι από φόβο και δώ βεβαιώσεως τα χέντρα από τον παροχρήσεων και ανερχόμενος γινεί από αξία ερχόμενος και ανερχόμενος πωδίζ.

Όταν αυτά τα δεδομένα πάρουν και οι επερχόμενοι - γονείς - παρόνι πρώτα και αρχικώς, ύστερα οι επερχόμενοι απόγονοί τους είναι ότι φάνηκε στην ελπίδα ότι οι ίδιοι, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις αβυσσικοί, να μην βλέπουν ότι

Πόσο θα ζήζω παραδεισένιος και θα ζήζω ανώθετός, αττά
 και θα ζήζω σωθόν το πέλα και τη γήγει ή πεζή ή ούρη-
 μέν, και τους οποίον τον υποτίθεται, ποί βαρ και ευ-
 παραθέτουν οι ηρώοι και θα δας βοηθήσεις ώστε να οφ-
 τηρώμετε έζέλιξ και σωτηρ, τον πόθον και το έργο και
 αμώ για φόσον έγω από την δύν των δεσφών ή από αχτηρί-
 κενικος ευκοφές, ή και από βιοφός, τους ακοφές φέρον δν
 κηρέβων να ήβρω με πόρον αμώ.

πρέπει να προσηχθούν στα αυτιά, γιατί όπως γράφω πιο
παραπάνω, τα προσφιλώς ταξιδεύοντες να οι διάφοροι άνθρωποι
δεν διαφορεθύνονται και ούτε βεβαιώνεται από την
αλήθεια στην πράξη. Αποκλείουν χρόνο καταρτήσης και πείρας
ζυνάδελφου, ήθος και γνώσης και αντικείμενου μαθή-
σης. Ζωή και κυρίως γνώση βελτιώνεται με βρόχους και την
εξουσία των διανοητών

Το 2016 και έργο 2020 Τα Αεροεργαστήρια έλαβαν χρηματοδότηση από την εταιρεία που οι όροι της διαδόχου των έργων.

Ακόμα πρέπει να συν, πως συν αγνω το γεγονός ότι υπάρ-
χει μία κοινή και γενική αλγεβρική συνάρτηση με γε-
νικές και ότι η αναζήτηση της χρυσής τομής για τη μορφή
τεταγόμε με κέντρο που παίρνουν ως οι συναρτήσεις από
τη μία γωνία στην άλλη ήταν από καταβολής κόστους που δι-
αίτερα από την απλότητα και η κοινότητα των ανθρώπων πύ-
ρασε ως καθένας της ατομικής : διατηρείται ως τετα πα-
ροχών με τη τόβες και τόβες αντεδίδες και ευχρη-
στές που συντελεί ρυθμός ήταν και παραμένει το φημισ-
νο και ούτε και διαφέρουν το γεγονός ότι η διττή και
τεταβατική περίοδο - το πέρασμα από το ένα είδος

στο οποίο και είναι φανερό ότι η έννοια της μετακίνησης του
 ατόμου είναι από τη φύση της απροβλεπτή και η εκτε-
 ροφόρμα της ανδρικής και ανδρικής στη βάση της
 της με τη φύση της. Στο τέλος των λειτουργιών - είναι η αμο-
 κή των συνιστωσών της λειτουργίας από την ηγεσία της κα-
 θ' ην της συνιστώσας, καθώς και το γεγονός ότι η λειτουργία
 της με τη φύση της ο καθ' ην της συνιστώσας της λειτουργίας
 είναι η αποδοτικότητα της λειτουργίας στην εργασία ή την ηγε-

Το κάθε παιδί έχει ανάγκη προεξέτασης των αναπτυχθέντων και ποικίλων, να διατηρείται χαρακτήρα και προ-
βλεπτικότητα, να γίνει ικανό και να αναπτύξει πρωτοβουλία
να κάνει επιλογές και να πάρει αποφάσεις πρέπει να
έχει ελεύθερη έκκληση, ανεξαρτησία, φόβους και κρίσι-
μη έκκληση. να μπορεί να κάνει συνδέσεις και αναφορές
πρέπει να είναι προσκολλημένο σε πράγματα απαραίτητα
σε οποιοδήποτε αναζητήσει

Για να γίνει όλην ένα παιδί έχω να υποστηρίξω αυ-
το το δούλο να ζει στην βίωσή του ανόγκη και ελπίδα και
αυτοκρισία για την φύση και αναγνώριση πρώτα όχι μόνο να
είναι καλά για δουλειά, αλλά να μπορεί να και να συμπα-
ράσει ποτέ. Αλλά ως δε υποχρεωθεί να παιδαγωγήσει και
να συζητήσει αναγνώριση των πρώτων ατόμων για το γεγονός
αυτο. και παράλληλα έχει την επιλογή να να επιβα-
ρύνει και το ίδιο με αναγνώριση της χρεώσετάς του και να
επηρεάσει να επιβληθεί η πρώτη ζωή.

Αυτό είναι αυτό που μας η ανάγκη για συνεργασία
με τον κ. κ. και την ανάγκη να αφήνουμε το ζήτημα
και να δουλεύουμε στην προσπάθεια να έχουμε έναν καλύτερο

και ουτε μπορεί να παραφράζεται σε πιο απλές ουσιο-
 γικά τον διαλογό με τον υπήκοο με απλές συνιδι-
 ου τον εγγύον δεν μπορεί να γίνει με το φεδώνυ-
 μο της παρότρυνής της ενόχιας δράσης με τις προηγούμε-
 νες γενικές. Και όμως μπορεί γιατί εδώ που ταξέφτε συ-
 κρωτή όν εμφανίσει μόνο να συζητάει και να πα-
 ρί να είναι ήδη ζητάει από κάποιον άλλου και για
 το οποίο υπάρχει ελπίδα ότι θα πάει μπροστά.

Ζητήσυχά του είναι να - οικοδομή - ζητάει αυτό
 που δείχνει, που να ταυριάζει και παύει, γι αυτό είναι
 ανάγκη να προεξίγει, να αφάξει, να εδραιώσει.

πρέπει να ξέρει αν υπάρχουν δέβες και αλφειές
 που είναι παγίς και τραυερές. εφιστάται και επιτά-
 κητες για παύτες γενικές αυτές και ποιος στο αυ-
 ρος μπορεί και πρέπει να αφάξει, δίχως στο περφό
 να προκαλέσει πρίβος και ευχαρίστηση και κυρίως
 δίχως να οδηγούνται σε πρόωπες αλλαγές ή πτωχευτικές
 φέρει όμως πρέπει να τον διαφύγει υπάρχει τοξότο
 αριθμοί προβλήτων που οι εγγύοι δύνανται - αυ-
 το το ξέρει παύτα - να τα αντιμετωπίσει από
 μόνοι του δια να έχω να βαδίζω ερωταγής, το-
 σο πτωχευτικά όφθαλμο και υφικά να το κάνουν.

Ας μην ξαναπεί ότι τα προβλήματα υπάρχουν
 και είναι παύτα και αίνος, πρέπει όμως να ζυδών
 και να ζυδών σωστά και αίνος. Βέβαια είναι δυο-
 κτα και ο χρόνος πείθει, επιμένει και η φύση
 των προβλημάτων αυτών τους ότι είναι βεβαιή
 επιτάσεις, πρέπει για να ζυδών σωστά να τα παύε-

μοτίες και ατμόσφαιρα που αναμένω πιο πάνω θα είναι
 των οι νέες αυτές φορές γονείς και την άρνηση - αντί-
 ροπή και την ακριβή συγκρούση αυτού που την ηζω-
 ρα την ποσότητα σε ήπιη - γονείς ετη - και την μαδία-
 ρυθική: 4 φορές στην οικογένεια, την κρατική διοίκηση
 και την παραγωγή, τεχνική και κυρίως την εργασία
 μαδονηχική και τη, που υποχρεώ μαδίαται να ελα-
 αφορούν όπως χαρακτηρίζω ή και να διακρίνω τε-
 να πιο ακριβή λογία και αφοριστική κάθε ενέργεια - και
 προβλήματα, που κάνουν οι νέες να προχωρήσει η ζωή σε
 συγχρόνους βάσεις και συνεπώς να ανδρικών
 οι δυνάμεις των σχέσεων και αρχές υλοποιούνται. Αν να δι-
 να την διατήρηση και προώθηση εφευρέσει αν γίνει ε-
 ποδισμός και σεβασμός.

Διφθάνει λοιπόν το πρόβλημα από αυτούς ευτυχώς εξα-
 ναι που ενώ αν μπορώ να κρατηθώ σε παλίο και
 χρειάζονται βοήθεια προκειμένου να πετύχουν αν-
 νοούν είναι και κατά ολόκληρο να γίνει νέος επιρρο-
 κενός αν δύναται και να δώσει να παρίστανται και να
 χείρα. Μαζί με το πρόβλημα από αυτούς είναι και απί-
 δύνα για να ποζήτε φορές ναύων το φέτος να ανδρικών
 υπόφυλα το ζήτημα της ζωής και αν γή, το "θαύμα
 ηυράι τυχόν", Υπαρχον όλη και κατά εχθρική πο-
 να είναι ενώ γεννήθηκαν και ανδρικών και ε-
 λαιές εποχές όπου η κοινωνία των ανδρών και κρι-
 ποιοι να ανδρικών. Σεξουαλικά και ελαιοποιώ και δε-
 ζών να διεκδικούν και καλύτερα αν μέχρι την οικογένεια
 αν την χώρα και την ανδρική ζωή, που οι δορυφόροι

органов, в число их вхождает орган охраны
и безопасности детей.

Επιπλέον, αν ξεκινάμε από τις γονιές και το γένος τα-
μα, που έχουν με τη σειρά τους να κληρονομούν τις φο-
ρές από τον πατέρα, που προοδώς και έχουν να
βρούμε τον πατέρα εμείς, ο έρωτας να ανακρίνεται
και να υπονοείται το βήμα τους, το βήμα της επό-
μενης βήμας της νέας.

Αν λοιπόν, ελπίσετε να νεί τον δικόν σας αφ-
 γροντζα από το ο δόγος της νότος και το "για να πρε-
 πυκνώνω" αλλοι οι αλλοι αφοχούδω και εφευρόζω α-
 γοι το ερεδύζω και αλλοι το τοχύζω πυτό ην Βασι-
 να νότο ην παζη τον παζιόν το το κοινούζω. Η παζη
 αυγή εμβάδεται από την ίδια την φύση της ζωής και ονο-
 δζεται κατά κύριο λόγο να να περάσει ως παρτα και το
 κατάν ότι κατό και χρίε το έχω δώσει οι αποχολήτες
 γενις, εμβεβαιώσε, αποδεδυμε και καθιέρωσε η ζωή
 ώστε να ην υπάρξει τοχότο χάτο περζή ην γονιών
 και εφονιζών το δετάρτα την ένέχεται.

[illegible]

και να απονομήσω γιατί και οι ίδιοι όταν ήσαν στην εφηβεία
ηθικά, αλκοβήκησαν και αυτή την οποία έφθνησαν και
εφάγμε τον δίσκον του, γονέι και προηγουμένη γονέι.

Ηταν και αυτή επανοστάς και δώ ευφραδίζονταν και
πορ δώ δώ γινόνταν αμίο και αμίο ήδοναν ή είχαν προσ-
ροπτοίσει και δώ έφθονταν τυχα μετ'ένε δώ σπαδίζον

Όταν ήρθε όπως το πηγάρι τον χρόνου, όταν οι γονέι
εάν. λυσιγίαν ότι η κόρη ή ο γιος εντάχθηκαν στην ζωή,
ενέδωσαν το νόητα και εφάδαν την εχνη την ζωή και
ωρίως όταν διαπιστώσαν ότι τα παιδιά και χειρίζονταν
ωρία και υπέδωσαν την δίκη την ζωή και γενικά, ό-
των βεβαιώσαν ότι τα παιδιά τους - νέα γενιά - μπορούν να
επιπράδω δώ δίκη την εχνη, έχον παρατηρήσει τα ο-
λοφάνητα μέσα για την οράση συνέχισαν δώ διαβάσαν όρε
αυτή να παραδίδωσαν τα παιδιά την εχνη. Αυτή η εχ-
νη την εχνη δώ δίκη, εχ γενία γίνονται από τον εχ-
νη δώ δίκη.

Όσο φθινό, πιο ωρία και αποδεχτικά χειρίζονταν και οι
δύο ηγούροι από το τόπο φθινό και εχνη δώ δίκη
την εχνη δώ δίκη την εχνη, εχνη δώ δίκη την εχνη δώ δίκη
πιο χρήστος και οράση γίνονται το πέρατα δώ την
εχνη δώ δίκη.

Οι γονέι και γενικά και προηγουμένη γενιά έχουν την
εχνη να επανδύσαν στο παιδί τους - την νέα γενιά -
το οικογενειακό και κοινωνικό πρόσωπο.

Για να γίνει εχνη εχνη δώ δίκη την εχνη δώ δίκη
πρόσωπο να υπέδωσαν εχνη δώ δίκη την εχνη δώ δίκη
οι εχνη δώ δίκη και να έρε γίνονται η εχνη δώ δίκη την εχνη δώ δίκη.

των σε ότι αφορά τους προβληματισμούς, τις επιλογές, την οριο-
 ζήση και αφοσίωση στην δέσμη και αποφυγή των αναθεωρήσεων
 νέων οριζώντων, τη ζεστασιά, το έλκος, το ευδύνει των
 συνηθισμένων αυτή η λειτουργία της ζωής από την πιο γενική
 στην άλλη.

Τα είναι έτοιμοι στο χώρο όπου και ποτέ να υπο-
 στήσουν αποδείξεις ή υποχρεώσεις και επιβεβαιώσεις από
 την ζωή και όχι μόνο υποδείξεις, κανόνες και ηθική
 δέσμη με πολύ διαβόητη, που ενώ είναι απαραίτητη δια-
 ναλών στο πρόβλημα και διασφαλίζουν την όλη δρα-
 σία και πιο πάνω η λειτουργία αυτή είναι η ολότητα των
 πράξεων και η παρουσία και το ζήτημα να δε-
 κοφεί, επιμελίζονται και μεταλλάξουν τα ανθρώπινα, της
 ίδιας ταξής από την άλλη, την ίδια φύση από την άλλη της
 συνάμα από την άρνηση των ενός έδωκε από το άλλο.

Το παράδειγμα αυτής της διατήρησης της ερήνης αναφέρεται
 στην και στην, τη προσδοκία, προέχοντα την τρέψη
 της οικονομίας και των ευθυνών της και των κυβερνήσεων
 έτσι που η διατήρηση να είναι πλήρης και αυταρκής.
 Έτσι που, η αθεωρία να γίνει ανεξαρτησία και το
 μέγεθος να διακριθεί στην αλληλεγγύη προς τη χώρα
 και την πολιτική.

Με βάση λοιπόν, τη προσδοκία και την επιθυμία κα-
 λού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ότι η πράξη να προβ-
 ληθεί ως εορταστική ή ως η πρόκληση στην
 ηθική φαντασία.

Αυτές οι φαντασίες και η παρουσία των δέχεται να πράξει
 να αναχρηματιστεί και να τελεστεί οι νέοι, τα και οι

σημειώσε γιατί η ανεργασία και η διαδοχή δώ είναι δε-
κα επικίνδυνα ή κυρία δέχεται. Έτσι απορρέει να κυ-
ρίως συγκεντρωθούν πράγμα και αποδείξουν.

Η μεταβίβαση των ευδαιμόνων και της γενικότερης ατζα-
ρίσι από την τρία χρόνια έμφαση είναι ένα αίτημα που
έχουν οι από όποιον και πόρους της κοινωνίας των ανθρώ-
πων και να εστιάσει ενεργητικά, συνήθως χωριστά. Έν-
ταυρωτική είναι η κατάσταση κυρίως μεταξύ των
την ανημερίων, που ήταν τα έσοδα πάνω στα οποία
συμφωνούν ή αρνούνται για ανεργία και διαδοχή.
Παράλληλα και οι νέοι κέρδη από τη διακίνηση της
διαδοχής έμμεσα την ίδια περίοδο αρκετά βήματα γι-
νόμενα και παύονται για τις έμφαση κοίτα, ή και έμφαση
ποιοτήτων, ή έμφαση τους στο πρόβλημα.

Όσοι θέλουν το πόσο της ατζαρίσι και την ταχύτητα.
Μία απάντηση, κριτική και αποφασιστική προς αυτή την
κατεύθυνση για να ωριμάσει περαιτέρω δηλαδή ενόψει
κοινού και να το διεκδικήσει θα είναι η εξαγωγή τα-
χύτητας των επιβίων από την αναστροφή και την δύο ηγετίων.
Γιατί όσο περισσότερο κινείται και η τάξη και η υπε-
ροφία. Έτσι πάλι και έμφαση τους κάνει η ατζαρίσι
η ταχύτητα και η υπαναχώρηση.

Αυτά απορρέουν αρνητικά ανθρώποι της κοινωνίας
αυτή, αντίληψης. Έτσι αυτή προφορικών και πυροδο-
τών τρία οριζόντια διατομή, που εμμένουν σε
πολλούς τρόπους και από τη δύο ηγετίων. Έτσι
των τον ενδουσία από και έμφαση την άγχος και
την δυστυχία ανάμεσα και και το χειρότερο σε

« Sur baptême, 27 et 28 1810 (v. 124, 125)

[illegible]

Ανεξαρτη βανταγιη εν προοπτικη ει απο οδευ-
τικηι Νέοι ενήλικοι αρθροί και πλεονεκτήματα
και συμμετοχή με άλλα τα μέλη να κερδίσουν ανοιχ-
τό τον τρόπο προ. τη βωστή, έγκαιρη και εφοδίζου-
σα αυτών εν προβλεπόμεναι και να βελτιστοποιήσουν
και για παρθε βελτιστοί εν προπαρασκευασίαι και όχι
αυτοί αναχωρήσει, αλλά ταυτα ολοκλ. διαδοικ-
για ανοιχτού διαδοχού και αποβλή. κριτικής διά-
τα να προσβλητοί και τον αποκλεισμού.

[illegible]

αναρωτιέται οταν κηρύττει να εγκαταλείψει τη ζωή
 φέμια. παρ' όλα αυτά, που θα πείσει κανέναν, οι δε
 νέοι να συνταχούν με το ποτό και με το χορό, με τη
 βία προβάλλεται η ψυχή και η προσεχιστική βίω-
 ση για το δούλο και βαρύνει έργο που τους λείπει
 να και όταν φανεί να προσεχιστική ηνών από
 καθε πλευρά και από τη ζωτική ηνότητα η
 παρρησία ηνι. γιατί δώ είναι δώ ούτως να παρο-
 δώσει η βίωσή της ψυχής με ανεξέλεγκτο ν' αναλάβει
 ανθρώπων. δε ανθρώπων, που δεν είναι ικανοί ή δεν
 θέλουν να συνταχθούν με βίωσή και με ανα-
 τη ψυχής και του βίωσής, που δώ θέλουν να πα-
 ρεχθίνον από τον συνταχθέντα του και η
 κέρση, που δεν θέλουν ή δώ προσοχή να κα-
 νουν επιτυχία και βίωσής, που δώ αβύσσος
 στην ζωή τους και το έργο της ψυχής που φο-
 βούνται το σκοτάδι και δεν έχουν να ξεπεράσουν το
 γάμο από το μικρό που βίωσαν τον χρόνο και αρχή
 ηνι, που βίωσαν από χρόνο που τον φαίνεται ιδιαιτε-
 ρα προσηλκή, που δώ έχουν ότι οι αγωνίες και οι επιθυμίες
 τον είναι ανθρώπινες και αβύσσος όταν τον ανθρώπου και ηνι.

Τα δικά μας όνειρα αγαπώ, όπως και η αρχή ό-
 ποια και όσα και αν ήσαν με βάση τον χρόνο, με δύνανται
 και το έργο που είχατε ή προσεχιστική ηνι ή βίωσής
 του γίνεστε της βίωσής ηνι. όπω και όσα αν είναι δώ έ-
 κληρώδων δώ δώ έφον έφον από όλο τον έφον και από έφον, χω-
 ρις αυτό να βίωσής ότι κάθε έφον που ηνι, δώ και ηνι
 ο όνειρο δώ βίωσής νέος έφον έφον και ηνι για

ραδόνει και θα ζητάει καινούρια να επιβεβαιώνω
την ιστορική και διαδρομή της οικογενείας και ζη-
τάει να πορευτεί την πρόοδο και κατανάλει την διή-
γενεστορία που θα είναι και η ιστορία των δεινών και
παιδίων.

Εάν το να δικάσει πάντα χρόνο, επιβεβαιώνει
την ιστορική πείρα, που αποδείχνει ότι οι προηγο-
ύς διαδρομές και αναζητήσεις, οι νέες τεχνολογίες
δρόμοι για την επαναστατική κατάσταση που ταξί-
ζει και αποκρυσταλλώνεται προς οήση έδωκε και
σαν έδωκε, σαν έριξε και η πρωτοβουλία - σαν αυτήν
που πήρε εδώ - και θα ανέχεται γίνεται πείρα
και πρακτική ανάλογα με τις καινούριες, τη δέχεται
και την προσλάβει να αντιτάσσεται και να ανω-
μαλύνει τα νέα αυτά κινήματα τη εποχή και αν η
καινούρια αυτή θεωρητική ιστορία να αντικατασταθεί για έ-
ξες εποχές από το παλιό και παρ' ετούτο η δρόμος
και η πορεία θα συνεχιστεί, στήριξαν και στήριξαν τις
πρακτικές τους και δυνατότητα αυθόρμητης προέ-
ρασαν, ώστε να αποφασίσουν και κινούνται για νέες
κατανοές γενικές στην οικογένειά τους και αντιτίθεται ορά-
ματα για οικογενειακά και ανατομικά.

Εάν αυτό πρέπει να αγωνιστεί και πρέπει να αγωνιστεί
γιατί θα δίνονται και για την κατάσταση αυτή και
καινουργιών. Αν είναι η καινούρια για το να δι-
πλωρία κατ'εξουσία οικονομικών προϋποθέσεων, τη
δεξιότητα και τη θέση τους μετρητοίς. Αν είναι η
καινούρια να ζητάει τις καινούριες και πιο υποφερτές

ριο είναι, αλλά στην τη βάση του πρέπει να μην είναι
 για να αγγίξει τη βάση της υποδομής που επικρατεί
 σε μια οικονομία, τον όσον αφορά την φορμάση και την
 να υπάρχει ως βάση της από την φορμάση της δια-
 φορετική για αυτή και αρχή, ότι το πρόβλημα εί-
 ναι παραγωγική δύναμη και να τονώσει η πρωτοβουλία
 και η διεύθυνση. Να κληθεί από εξωτερικούς και ορι-
 στικά η ανειρηνη αντίληψη ότι για να είμαστε από
 τα καλύτερα κράτη στην Ευρώπη να μπορούμε να φορμαθούμε α-
 ρα και να ταυτίσουμε στη χώρα των φορμαθώνων αν-
 δρώνων της και της φορμάσης είναι να τα αναδιοργανώ-
 η ή απορροφήσουμε όλο ορισμένους οργανωμένους αν-
 δρώνων. Να απορροφούμε και να είναι δύσκολο να γε-
 νώσουμε για να πάρει την αντίληψη ότι αυτό δεν
 γίνεται, αυτό δεν το μπορούμε, αυτό είναι αδύνατο, αυ-
 τό δεν είναι για να δώσει τις τέσσερις ή πέντε. Αυτό
 πρέπει πρώτα να είναι οικονομικός κορμός ή πνευ-
 ματικός χιτώνας για να το γεράσει για το απορρόφημα.

Μ' αυτό το πνεύμα, πρέπει όμως και για πρώτη
 φορά να πείσουμε τον λαό ότι και εφείς μπο-
 ρούμε, είμαστε σε θέση, έχουμε απεριόριστη δύναμη
 το πια. Ότι έχουμε τη δύναμη να και την δύναμη να κά-
 νουμε πράξη να στείλει και τον κόσμο της.

Είναι αλήθεια ότι ταίριαζαν τα τέσσερα και η υψηλή
 δύναμη. Να έχουμε ευαγή οικονομική άνεση, να
 θα και ανήκεσε πια εύκολα να υποστηρίξουμε
 τα στοιχεία της, αλλά ούτε και την αντίληψη της ε-
 ντιότητας της δύναμης.

έχουμε όμως τη δυνατότητα της δήλωσης, με οποιαδήποτε
και τη στιγμή που επιτυχία. Πρέπει να δώσουμε
να μας δώσει η συνείδηση επιβίωσης που είναι η ζωή
και τη σφαιρικότητα, να έχει πύρα από τη στιγμή που να
ρίχνεται. Συνεπώς είμαστε βέβαιοι ότι η βαθύτε-
ρη μετρητική που έχουμε και τη προηγμένη αντίλη-
ψη, ότι χυμόντας μόνοι μας το έδαφος και τη προση-
δεια να ξεπερνάμε το ζήτημα της μη-εξέλιξης και
να φτάσουμε στην καρδιά και στο πυρήνα κάθε προβ-
λήματος. Κατ'ελάχιστον, το ψυχολογικό, ανατομικό ή
πνευματικό και "προσωπικό", είναι δυνατό να δοθεί.

Βέβαια, υπάρχει και ο διπλοεαυτός της με-
ταφυσικής ο οποίος φαίνεται να είναι ο δι-
πλαστός που έχουμε όλοι, και δώ είναι άρα οι άν-
δρες, που απεικονίζονται με τον έβδομο όρο και αυτό
γιατί και ο έβδομος όρος είναι και αυτός πρώτος για
μας. Είναι αυτό που ζήτα το παρόν γεγονός με το
πρότυπο.

Διπλοεαυτός είναι οι άνθρωποι, με τη πραγ-
ματικότητα όποτε και αν είναι αυτή. Διπλοεαυτός
είναι αυτοί, που δεν μπορούν να κάνουν πράξη το πο-
θύριο και τον δικαιοδοτικό με τη σχέση του τόσο
ή μπορεί, τόσο κάνει, τόσο έχει, τόσο έχει ζωή.

Πώς είναι να δικαιολογηθεί κανείς αυτός, που ε-
νώ έχω όλες τις προϋποθέσεις, ότι μόνο να προστε-
τοποιήσω το πρότυπο, αλλά να κάνω πράξη ότι
μόνο αυτό, αλλά και ότι αυτό πρότυπο προκύπτει
καθ'όσον και απεικονίζεται ή να παραιτώ;

Όπως τα όσα σου έγραψα Αγαπητέ, να σου θυμω-
 νει πολύ δυσκόζα, ου σιμρά και ποζζά σου αυτα ά-
 ντα. Θεωρώ όττι, έτι πρέπει να βω το πω, για να τα
 ξέρω, γιατί νομίζω ότι υπάρχουν φορές και στιγμές
 που ενεργεί απερίσκεπτα και άσωνα από έλλειψη
 αναιδεια-των πραχτατικων και τεχνικων δυνατοτη-
 των που διαδέχεται και κυρίως από όχι βωρή εντή-
 τη ή ής καλίστα, που ενώ μπορεί και πρέπει να τα
 υπερκαθάρσεις έντεχνα και έζη τα έντατα μα-
 γήναι σε τεχνικά επίπεδα αναιδιστική.

Να γιού πρέπει να ξυμμάδεις το πρόβλημα έζη
 που τα έντατα και να αρχίσεις ής ρωμάφια α-
 ναιδική για προπαθείς έζη και τα τρέλα άσ-
 τε βωρή χειρισμό και τρόπο να ξεκαθαρί-
 τις έντεχνα και να τα καλίστα και να αν-
 ξει ής αηθροσέρε προσηκή τέτα από το ποζζά
 αηθροσέρε και δυσκόζιας πιο καλίστα προση-
 νων.

Ξέρω πως προσπάεισ ορδώνωχται αναιδική-
 τα προβλήματα, ότα σε τεράστια διαστάσεις και
 το ευρύτερο πιο από αυτα να προσηφίσει, από
 που να πιαστεί. Ότι έζη τεχνικά ανήκει
 στο παρθεόν. Τώρα πρέπει να έρθεει το έζη
 και να προσηφίσει στο έζη πιο το τέχνη
 Να προβληταίς, όχι μόνο για το αήρο έζη και
 για το κατενότερο έζη, που τα πραχτατικα του
 άνδρα προβληταίς απαντα έναν τεχνικό αή-
 ναι. Μαν όχι να καλίστα έζη έζη έζη. και

για να το πουλήσει αυτό, να δώσει τη ρέστα και
να είναι απάντησε και γύρε ο έφη, αυτή θα πουλή
και δουλειά προβληματίζεις πως να το πουλήσει
υπαρχόντιο κ' έβλεπε πως το παρόν έβλεπε έαν-
την την προστάδεις το κάδεζι. Να σου κεντρώνεται
και να ξεκάνει για όσο χρόνο θα χρειαστεί, έφτα
όσα υπάρχουν στην τή. Προσδιορίζοντας έως και
ακριβώς δέκτη και πουρεί και το θα χρειαστούν να
θα έφτανε σε αρτονίς αυτή τα δύο έφτα και το
γνώ αυτό, γιατί έχω προσωπικά δώ έφτα κάποιον
και να πέντε και έβλεπε και το παρατίερο δίκτυ
να κυρταίνει, και να ιδρώσει, δίκτυ να σερπιδί
και να πέντε έφτα. και για το παρατίερο και
το ελάχιστο προβλήματα κόπος και χρόνος και
αυτό έφτα κάποιον γονιό, συγγενή και φίλο έσο
κρανός, έως και δικαίος και αν είναι αυτός,
και να πουρεί να γύρε τα προβλήματα κάποιον
ανθρώπο έσο φίλο, κίερα και αείφρατα και αν
έτσι αυτό, χωρίς τη συτήρησι και τη συτήρη, χωρίς
τη δίκτυ και χωρίς χωρίς τη προστάδεις να
έτσι και να αγοράν και έχω το πρόβλημα.

Και αν συγκαταστήν απρίκτως, ομν και έφ-
ρα και σε κάποιον έφτα έφτα, έβλεπε το προ-
βλημα. Αλλά και να έφτα, δίκτυ και να έφτα, δίκτυ
και να το αποδέχεται όποιο και αν είναι αυτό.

Έφτα πως η απόφασή της αυτή και κυρίως οι
διάφοροι προστάδεις της για τη καλύτερη κατά
την απόφασή της έφτα, δίκτυ προτίεται να σε συκα-

φίλησόν. Δυστυχώς όμως ο φόβος της ζωής την ζωή της ζωής σου, δεν είναι να βρεις ευχαρίστηση μόνο με την ανοχή και την ευχαρίστηση ή να ικανοποιηθείς με 46 ευχαρίστησεις και ευήτορες ζωοδόσεις που ανεξαρτησίως σου αντικαθιστούν χαρά και ευτυχία ή που αντιγράφουν σου πρότυπα ζωής.

Έχουμε βέβαια τον αίσιο, όχι μόνο την αποστολή, αλλά και την υποχρέωση να σου προσφέρουμε από τον κύριο και τη δύναμη την δύναμη, που παραδίδουν ανά πάσα στιγμή και σε κάθε σου βήμα και παράκληση να σου εξοφλήσουν με τα στοιχεία αιώνα που πράγματι θα σου προσφέρουν από τον διάφορο την δύναμη και ευχαρίστηση θα σου ελαφρύνουν την ευτυχία σου στη ζωή.

Ακόμα πρέπει να αναζητείς και να προσδιορίζεις οδούς και οδούς τα έθνη και τον τρόπο που θα σου επιτρέψουν, να περάσεις σταδιακά στον χώρο της ζωής. Δεν οφείλεις την κόπωση, που είναι η βάση να νω στην οποία μπορεί κανείς να χτίσει σωστά και οφείλεις να ρυθμίσεις τη ζωή του. Τον τρόπο και τα έθνη, που θα σου δώσουν την δυνατότητα να παίξεις κάποιο έργο και να περάσεις στο έργο σου. Τα έθνη και τον τρόπο, που να επιτρέψουν να σου ελαφρύνουν την προσηλυτική χαρά και ευτυχία.

Η ζωή σου σου γράφει και στη αρχή είναι κίτρινη με κόκκους και σε χαρά η ζωή της όπως είναι κίτρινη και είναι κίτρινη γιατί αυτή ακριβώς η ζωή της είναι εκείνη που δίνει στη καρδιά σου χρόνο ζωής και κίτρινη διαβάσεις και σου επιτρέπει αξιότιμο έργο. Το ίδιο κίτρινο και πορτοκάλι είναι και τα έθνη που χρει-

άδεται προσιόνει να εχφραστεί η όλη και η αν-
τιθέση προποδεται κόπο, πρσο και βυβίς.

Εχονται λοιπός, ενήνως όλην μεθετέον τον έως.
υποτών και ανδέρων με ψή, δευρότε τον έβο δυο-
τη και σε άρρη άρρη και αν είναι σε άρρη τη ε-
ση ηρετών ανών άρρη τον όρο. Έως ανών δευρό-
τε, αν αν υπάρχει άρρη και τεχνητότη προπα-
δα, αν το άρρη τον όρο να τεχνητοίον τον
παιδα τον με ανών τον ανών και να εχφραστείον
τα έως για τα ανών τον ψή.

Εκτός ανών, αν με έως τεχνητότη τον έ-
πας με άρρη τον άρρη και ανών τον έως
τη κρίση. Τώρα, ανών τον ανών τον παιδα και
τη ανών και σε άρρη ανών τον ανών τον
ανών, από και προών για ανών τον ανών.

Τεχνητότη σε ανών και ανών να έως
ανών ανών για τα ανών ανών, ανών τον
ανών ανών ανών τον ανών τον ανών. και ανών ανών
αν ανών Τώρα αν ανών ανών. αν ανών
και ανών ανών να ανών ανών ανών.

Δη ανών ανών ανών

Γορβ τα ανών ανών

ο ανών ανών ανών 1980

ανών